அத்தியாயம் 5

நம்முடைய கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையின் விதமும் பிரசன்னமும்

நம்முடய கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகயின் விதம், தேவ திட்டத்தின் மற்ற விசேஷித்த காரியங்களோடு இசவாய் இருத்தல் , ச,பயானது எப்படி, எப்போது அவுரக் காணும் , மாம்சமானவர் யாவரும் காணும்படி கிறிஸ்துவின் மகிம எப்போது, எப்படி வெளிப்படுத்தப்படும் , முரண் பாடாகத் தோற்றமளிக்கும் வாக்கியங்கள் எப்படி இசவாய் இருக்கிறது எனக் காட்டுதல் , அவர் ஒரு திருடனப் போல் வருகிறார், எவ்வித வெளிப்புடயான சாட்சியுமின்றி; இருந்தாம் ஆரவாரத்துடன் , சத்தத்துடன், எக்காளத் தொனியுடன், நீதியு சரிக்கட்ட அவர் அக்கினி ஜுவா,லயில் வெளிப்படுவார், இருந்த போதிம் அவர் எவ்வாறு உயர எழுந்தருளிப்போனாரோ அப்படியே வருவார், இதோடு தொடர்பு,டய தீர்க்கதரிசன காலத்தின் முக்கியத்துவத்த காண்பித்தல், தற்போ,தய அ,டயாளங்களின் இ,ச,வக் காண்பித்தல்.

நாம் சற்று முன்பு பார்த்த அதிசீக்கிரமாய் நிறவேறிய புறஜாதியாரின் கால முடிவும், அதற்கு முன் நிறவேறித்தீர வேண்டிய, சுப முழுமயுட வுதக் குறித்து சொல்லப்பட்ட உறுதிமொழியும் மட்டுமே, இஸ்ரயேலின் ஆறுதல இப்போது எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களின் ஆவுலத் தூண்ட முடியும். இப்படியாக இஸ்ரயேலின் ஆறுதல எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், தேவன் தம்முடய தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாகக் கொடுத்த செய்திகளாகிய அறுவுட, இந்த யுகத்தின் முடிவில், கோதும மணிகுளப் பதரிலிருந்து பிரித்தெடுப்புதப் போன்று, பேர் சுபயிலிருந்து உண்,ம, சுபயின் அங்கத்தினர்குளப் பிரித்தெடுப்பது, ஜெயங் கொள்பவர்கள் மறுரூபம் அடந்து தலயாகிய கர்த்தருடன் கூட அவுரப் போன்று இருக்கும் காலம் ஆகியுவகுள ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருப்பர்.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட மிக ஆழ்ந்த (உற்சாகமான) சத்தியப் பாடங்குளப் பற்றிய தீர்க்கதரிசன போதகத்தின் காரண காரியங்குள நாம் பாராட்டுவற்கு, நம்முடய கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகயின் நோக்கம், அவர் எவ்விதமாக வெளிப்படுத்தப்படுவார், ஆகிய இரு காரியங்குளக் குறித்தும் நாம் தெளிவாக அறிந்திருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக

இருக்கிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகளாக வேண்டும் என, விருப்பமுள்ள இவ்வுலகத்தின் மக்களை தம்முடைய ஆளுகை, போதனை, ஒழுங்கு ஆகியவைகளைக் கற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய நியாயத்தீர்ப்பு, ஆசீர்வாதம் என்பவைகளின் மூலம் தேவனோடு ஒப்புரவாக்குவதே, நம்முடைய கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையின் நோக்கமாகும் என்பதை, வாசகர்கள் முதல் புத்தகத்தை (First volume) படித்து திருப்தியுடந்திருப்பார்கள் என்று நாம் நம்புகிறோம். நாம் அறுப்பின் காலம் முதலானவைகளைக் குறித்து ஆராய்வதற்கு முன்பு, நம்முடைய கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையின் விதத்தையும், பிரசன்னமாகும் விதத்தையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது மிகவும் அத்தியாவசியமாயிருக்கிறது. வேதமாணாக்கன் நம்முடைய ஆண்டவரின் இரண்டாம் வருகையின் விதத்தைக்குறித்து ஆராயும்போது, அவருடைய வருகையின் நோக்கத்தைத் தெளிவாக மனதில் கொண்டிருக்க வேண்டும்; மேலும் அவருடைய இரண்டாம் வருகையின் காலத்தைக் குறித்து ஆராயும் போது, அவருடைய வருகையின் விதத்தையும், நோக்கத்தையும் அறிந்திருத்தல் அவசியமாகும். நம்முடைய கர்த்தரின் வருகையின் விதத்தையும், நோக்கத்தையும் பற்றி பெரும்பாலானவர்கள் மனதில் முன்னமே கொண்டுள்ள தவறான அடிப்படைக் கருத்துகளை நீக்குவதற்கு மேற்கூறியவைகள் அவசியமாகும்.

கிறிஸ்துவின் மூலமாக ஒரு வடிவத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தேவனின் திட்டம் முழுவதும் இசைவாக இருக்கிறது என்பதையும், ஒவ்வொரு வினைக்கும் ஒரு விளைபயன் இருப்பதைப் போல, கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின் வேலைகளானது, அவரது முதலாம் வருகையின் வேலைகளோடும், தொடர்புடையதாக இருக்கிறது என்பதையும், புரிந்து கொண்டு அதை முடிந்தவரை ஆணித்தரமாக மனதில் பதிய வைக்க வேண்டும். அதாவது தெய்வீக ஏற்பாட்டின் வரிசைக்கிரமப்படி, முதலில் கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையில் ஈடு பலியை செலுத்துதல், அவரது இரண்டாம் வருகையில் இழந்தவைகளை திரும்பக்கொடுத்தல் நிறைவேறும். எனவே நம்முடைய கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையானது இவ்வுலகத்திற்கு விடியற்காலம் போன்று இருப்பதோடு, ஈடுபலியினால் கிடைக்கும் கிருபைகளைப் பெறக்கூடிய காலமாகவும் இருக்கும். சுவிசேஷ யுகமானது, கிறிஸ்துவினுடைய முதல் வருகைக்கும், இரண்டாம் வருகைக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு யுகமாக இருந்து, இதிலே மணவாட்டியானது தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. நம்முடைய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து வந்து, நிறைவேற்றி முடிக்கக்கூடிய வேலையாகிய இழந்ததைத் திரும்பக் கொடுத்தலின் வேலையில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மணவாட்டியும் பங்குபெறுவர்.

சுவிசேஷ யுகத்தில் விருத்தியுடந்து வந்த கிறிஸ்துவின் சபையானது, ஆயிர வருட அரசாட்சியின் மாபெரும் வேலையாகிய இழந்ததைத் திரும்ப கொடுத்தலில், நம்முடைய ஆண்டவருடன் சேர்ந்து செயல்பட வேண்டி யிருப்பதால், கிறிஸ்து தன்னுடைய இரண்டாம் வருகையில், தம்மால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்த சபையைக் கூட்டி சேர்ப்பதுதான் அவருடைய முதல் வேலையாக இருக்கவேண்டும். இதைக் குறித்து சங்கீதம் 50:5இல் ‘‘பலியினாலே என்னோடே உடன்படிக்கை பண்ணின என்னுடைய பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள் என்பார்’’ என்று தீர்க்க தரிசியின் மூலமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்த கூட்டி சேர்த்தல் அல்லது அறுப்பின் காலம் என்பது, இரண்டு யுகங்களுக்கும் பொதுவான காலப்பகுதியாகும். இங்கு காட்டப்பட்ட இருப்பதைப் போல, அக்காலப் பகுதியானது, சுவிசேஷ யுகத்தின் முடிவையும், ஆயிரவருட யுகத்தின் துவக்கத்தையும் கொண்ட 40வருட காலமாகும். (முதல் தொகுதி 279லிருந்து 282வரையும், 301லிருந்து 305பக்கங்கள் வரையும், யுகங்களின் ஏற்பாட்டை விளக்கும் படத்தையும் பார்க்கவும்) இந்த அறுப்பின் காலத்தில், பேர் சபையிலிருந்து கோதுமை மணிகளை அதன் பதர்களிலிருந்து பிரித்தெடுப்பது மட்டுமல்லாமல், அக்கோதுமை வகுப்பினரை ஒன்று கூட்டி அவர்களை மகிமைப்படுத்தி, பதர்களை (கோதுமை மணிகளைப் போன்று தோற்றமுடைய பதர்களைத் தனித்தனியாக அன்றி, ஒட்டு மொத்தமாக அழித்தல் நிறைவேறும். இங்கு குறிப்பிட்ட பதர்களும், நெருப்பினால் அழிக்கப்படுதலும் அடையாளங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளது). சுட்டெரிப்பதும் அறுப்பின் காலத்தில் நிறைவேற வேண்டியவைகளாகும். மேலும் இவ்வுலக இராஜ்ஜியங்களில் மனிதரிடையே காணப்படும், பல்வேறு நிர்வாகம் மற்றும் சமூக அமைப்புகளில் வளர்ந்து, முழுமை பெற்றிருக்கக்கூடிய, பூமியின் திராட்சைப் பழங்களாகிய ஊழல்களை (மனித ஆசைகள், தற்பெருமை, தன்னலம்) ஒன்று சேர்த்து அழிக்கப்படுதல் நிறைவேறும்.

நம்முடைய கர்த்தர் திரும்பி வருவதன் நோக்கத்தைக்குறித்து பார்க்கும் போது, அவர் ‘‘சரீரப் பிரகாரமாக’’ வருவார் என்று நாம் காண்பித்து இருந்தால், நம்முடைய கர்த்தர் கூறிய முரண்பாடாக காணப்படுகிற இரண்டு வசனங்களினால் வேத மாணாக்கனுக்கு ஏற்படக் கூடிய குழப்பமான எண்ணத்திலிருந்து அவனை மறுபடியும் பாதுகாப்போம்.

(1) ‘‘இதோ உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம், சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன்’’ (மத் 28:20)

(2) ''ஒரு ஸ்தலத்த உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப் போகிறேன்நான் மறுபடியும் வந்து உங்கள என்னிடத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுவேன்'' (யோவான் 14:23).

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள உதாரணமானது, மேற்கூறிய இருவாக்குத் தத்தங்களின் இசுவ விளக்குவதாக உள்ளது.

ஒரு நண்பன் மற்றொருவுனப்பார்த்து, நாம் இப்போது பிரியப் போகிறோம். ஆனாம் உன்னுடைய பயணம் முழுவதிம் உன்னுடனே கூட இருப்பேன் என்றான். இது எப்படி முடியும்? நிசயமாக அந்த நண்பன் அவனோடே போயிருக்க முடியாது. ஏனெனில் அவ்விருவரும் வெவ்வேறு திசயில் தொ,ல தூரத்திற்கு செல்ம் ரயிலில் பயணம் செய்தனர். அன்பிம், எண்ணத்திம் ஒருவுரயொருவர் நினத்துக் கொள்வதிம் அவர்கள் பிரியாதிருந்தனர். இதேவிதமாகவே நம்முடைய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்துவும், அவருடைய சுபயோடு கூட எப்போதும் இருந்து, தமது தெய்வீக வல்லமயினால் ஆதி முதல் அந்தம் வுர அவர்கள பாதுகாத்து வழிநடத்தி வருகிறார். ஆனால் நம்முடைய கர்த்தரின் வருகய இதே போன்று உருவகமாக எண்ணாமல், அவர் நம்முடனே கூட இருக்கும் அவரது இரண்டாவது தனிப்பட்ட வருகயின் விதத்தயும், பிரசன்னத்தயும் இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டும். ''அந்நாளிலே தம்முடைய பரிசுத்தவான்களில் மகிமப்படத்தக்கவராயும், விசுவாசிக்கிறவர் களெல்லாரிடத்திம் ஆசரியப்படத்தக்கவராயும் வருவார்.''

கிறிஸ்து மீண்டும் வந்து ஆளப்போகிறார் என்றும், எல்லா, சத்துருக்களயும் தமது பாதப்படியாக்கிப் போடும் மட்டும் அவர், ஆளுக செய்ய வேண்டும் என்றும், இழந்ததத் திரும்பக்கொடுத்தலின் காலத்தில் செய்யவேண்டிய எல்லாவற்றயும் முடிக்க வருகிறார் என்றும், கடசியாக பரிகரிக்கப்படும் சத்துரு (1 கொரி 15:25,26) மரணம் என்றும், அவர் ஆயிரவருடம் அரசளுவார் என்றும் வேதம் போதிக்கிறது. அவர் தம்ம பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வந்த முதலாம் வருகயின் 34 வருடங்களக் காட்டிம், நாம் எதிர்பார்க்கும் வண்ணம் அவரது, இரண்டாம் வருகயின் காலப்பகுதி தீர்க்கதரிசனத்தில் மிகப்பெரிய காலப்பகுதியாக ஒதுக்கப்பட்டு, இந்த ஆயிரவருட ஜெயங்கொள்ளும் ஆளுகயில், தீமகள் யாவும் தூக்கியெறியப்படும். எனவே நாம் கண்டறிந்தபடி, தீர்க்கதரிசனமானது அந்த 34 வருடங்களின் பல முக்கியமான நிகழ்சிகளான பெத்லகேம், நாசரேத் முதல், கசப்பு கலந்த காடிவுரயிம், வஸ்திரம் பங்கிடப்படுதல், சிவயில் அறயப்படுதல், அடக்கம் செய்யப்படுதல், உயிர்த்தெழுதல் ஆகிய

வற்றயும் தொட்டுசெல்வதாக உள்ளது. இதப்போல் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகயில் நடபெறும் 1000 வருட அரசாட்சியில் நடக்கும் பல்வேறு நிகழ்சிகளயும், குறிப்பாக ஆரம்பத்தயும் முடிவயும் தீர்க்க தரிசனமானது தொட்டு செல்வுத நம்மால் காணமுடிகிறது.

நம்முடைய கர்த்தர் இரண்டாவது வருகயில் பிரசன்னமாயிருக்கும் காலப்பகுதியானது, முதல் வருகயின் காலப்பகுதியவிட, நீண்ட காலப் பகுதியக் கொண்டதாகும். அவருடைய முதல் வருகயின் நோக்கமானது 34 வருடங்களுக்குள்ளாகவே முடிக்கப்பட்டாம், அவரது இரண்டாம் வருகயின் குறிப்பிட்ட நோக்கத்த நிறவேற்ற, அவருக்கு ஆயிரம் வருடம் தேவப்படும். முதல் வருகயில் முடிவுற்ற வேலயானது, இரண்டாம் வருகயின் வேலயவிட, எந்த விதத்திம் குறந்த மதிப்புடயது அல்ல என்புத மேலெழுந்த வாரியாகவே தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆம், இரண்டாம் வருகயின் வேலயானது மிக முக்கியமாக இருந்தாம், முதல் வருகயின் வேல மட்டும் இல்லாவிட்டால், இரண்டாம் வருகயின் வேலக்கு வாய்ப்பே இல்லாமல் போயிருக்கும். மேம் அது அதிக வேறுபாடின்றியிருப்பதால், இரண்டாம் வருகயின் வேலயின் வர்ணனயக் காட்டிம் மிகக்கொஞ்ச வர்ணனயே தேவப்படுகிறது.

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகயக்குறித்து கவனிக்கும்போது, முதல் வருகயப்பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்களக் காட்டிம் அதிகமான தீர்க்கதரிசனங்கள், அதாவது எல்லாத்தீர்க்கதரிசனங்களும், மிகக் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்சியாகிய கிறிஸ்துவினுடைய 2ஆம் வருகயின் நேரத்தக் குறிப்பிட வேண்டும் என்றும், அவர் வந்திருக்கிறார் என்ற உண்மக்கு எல்லா மனிதருடைய கவனத்தயும் ஈர்க்க வேண்டும் என்றும் நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. தேவனுடைய வழக்கமான முறயும் அதுவன்று. கிறிஸ்துவின் முதல் வருகயிம், அது போன்று நடக்கவில்ல. இயேசு கிறிஸ்துவின் முதல் வருகயானது திடீரென்றோ அல்லது ஆசரியமான வுகயிலோ ஏற்படவில்ல. எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிகழ்சிகள் எல்லாம் சரியான நேரத்தில் நிறவேறிவந்தன. சிந்தித்து, கவனித்து வருபவர்களுக்கு சீராக நிறவேறி வரும் தீர்க்கதரிசனத்தின் மூலமாக இது, வழக்கமான முறயில் வெளிப்படுத்தப்பட்டு, ரூபகாரப்படுத்தப்பட்டது. இதுபோலவே அவரது இரண்டாம் வருகயிம் இருக்கும். கிறிஸ்து வந்திருக்கிறபோது, அவருடைய பிரசன்னத்த உணர்ந்து கொள்வுதக் காட்டிம், அவர் எந்த நிமிடத்தில் வந்தார் என்று நாம் கண்டுபிடிப்பது அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததல்ல. இதப்போலவே அவரது முதலாம் வருகயிம் அவர்

பிரசன்னத்த உணர்ந்து கொள்வுதக்காட்டிம், அவர் பிறந்த சரியான தேதிய அறிந்து கொள்வது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கவில்ல. இதப் போலவே கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகுயயும், அவர் வந்துடகிற நேரத்தயும் கருத்திற்கொள்ளாது, அவரது முதல் வருக, ஒரு கால அளவு உடயதாயிருந்ததப் போலவே அவரது இரண்டாம் வருகயும் ஒரு கால அளவக் கொண்ட ஒரு காலக்கட்டமாகவே (a period of presence) சிந்திக்க வேண்டும். அவருடய பிரசன்னம் ஆரம்பிக்கும் அந்த சரியான நிமிடத்திற்கு முக்கியத்துவம் குறந்ததாகக் காணப்படும். அவரது நோக்கமும், அவர் வருகயில், அவர் செய்யும் வேலயும் அதிக கவனத்தப் பெறும்.

நம்முடய ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து, இனி ஒரு மானிடனாக இருப்பதில்ல என்புதயும், அவர் மானிடனாக வந்து தம்மத்தாமே மனிதர்களுக்கு ஈடுபலியாக கொடுத்தார். இதற்காகத்தான் அவர் மானிடனாக வந்தார் என்புதயும் நாம் மனதில் வக்க வேண்டும். (I தீமோ 2:6; எபி 10:4,5; 1 கொரி 15:21,22) அவர் தெய்வீக நிலமக்கு தற்போது உயர்த்தப் பட்டுள்ளார். ''நாங்கள் கிறிஸ்துவயும் மாம்சத்தின்படி அறிந்திருந்தாம், இனி ஒருபோதும் அவுர மாம்சத்தின் படி அறியோம்'' (2 கொரி 5:16) என அப்போஸ்தலர் பவுல் சொல்கிறார். அவர் மரித்தோரிலிருந்து பூமிக்குரிய மனிதனாக அல்ல; உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியாக எழுப்பப்பட்டார் (1 கொரி 15:45). அவர் இனி எந்த விதத்திம் மானிடனாக இருப்பதில்ல. ஏனெனில் முதல் புத்தகம் பத்தாம் அதிகாரத்தில் சுபாவங்கள் (Natures) வெவ்வேறு விதமாகவும், தனித்தனியாகவும் இருக்கிறது என்று கற்றுக் கொண்டுத நாம் மறக்கக்கூடாது. இனிமேல் அவர் எந்த விதத்திம் மானிடனாக இருப்பதில்லயாதலால், அவர் முதல் வருகயில் வந்தது போல, மீண்டும் மானிடனாக வருவார் என்று நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. அவரது இரண்டாம் வருகயானது (பிரசன்னமாகும் விதம்) வேறுவிதமாகவும், வேறு நோக்கமுடயதாகவும் இருக்கிறது.

நம்முடய ஆண்டவராகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவின் உயிர்த் தெழுதக்கு 34 வருடங்களுக்கு முன்பு ஆவிக்குரிய நிலமய விட்டு மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மாற்றத்தக் காட்டிம், அவரது உயிர்த் தெழுதலின்போது, மாம்சீக நிலமயிலிருந்து தெய்வீக நிலமக்கு மாற்றப்பட்டதுதான் மாபெரும் மாற்றமாகும் என்ற உண்மயக் கவனிக்க வேண்டும். இயேசுக்கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்து பிதாவினிடத்திற்கு செல்வதற்கு முன், இப்பூமியிலிருந்த 40 நாட்களில் நமக்காக தம்மத்தாமே பலியாக ஒப்புக்கொடுத்த மானிட கிறிஸ்துவாக அவர் இல்லாமல், இனி மீண்டும் வரக்கூடிய உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவாக இருக்கிறார். ''அவர் மாம்சத்தில் கொலயுண்டு, ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்'' (1 பேதுரு 3:18).

அவர் தமது இரண்டாம் வருகயில் அப்போதிருக்கிற அதிகாரங் களுக்கு கீழ்ப்பட்டும், இராயுர சேவிக்கவும், அவமானம், அநீதி, கலவரம் ஆகியவற்றால் துன்பப்படவும் வராமல், வானத்திம் பூமியிம் சகல அதிகாரங்களப் பெற்று ஆட்சி செய்ய வருகிறார். அவர் மரணத்த ருசி பார்ப்பதற்காக, தாம் முன்பு பெற்றிருந்த மகிமயின் சரீரத்திற்கு, சற்று கீழான மாம்ச சரீரத்த எடுத்துக் கொண்ட படியால், இனி மீண்டும் அவர், தான் துன்பப்பட்ட மாம்ச சரீரத்தில் வரமாட்டார். (எபி 2:9) ஆகயால் பிதாவின் தன்மயின் சொரூபமாகிய மகிமயான ஆவியின் சரீரத்தில் அவர் வருவார் (எபி1:3). ஏனெனில் அவர் தம்மத்தாமே மரண பரியந்தம் தாழ்த்தின படியால், தற்போது தெய்வீகத் தன்மக்கு உயர்த்தப்பட்டதோடு, எல்லாவற்றிற்கும் மேலான நாமமும் (பிதாவின் நாமத்தத்தவிர) அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. (பிலி 2:8,11; 1 கொரி 15:27) அவர் இப்போது எப்படியிருக்கிறார் என்று மனித அறிவுக்கு இன்னும் வெளிப்படவில்ல. எனவே நாம் அவுரப்போல் மாற்றப்படும் போது, நாம் எப்படியிருப்போம் என்று நமக்குத் தெரியாது. நாம் அவரோடு கூட ஒரு நாள், அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே (முன்பிருந்த மகிமய விட்டுவிட்டு அவருடய தரித்திரத்தினாலே நாம் ஐசுவரியவான்களாகும்படிக்கு, நம் நிமித்தம் அவர் தரித்தரராகி, தம்மத்தாமே தாழ்த்தி, முதல் வருகயில் வந்திருந்தது போல் அல்லாமல்) இருப்போம் என்றும், அவுரத் தரிசிப்பதினால் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம் (1 யோ 3:2) என்றும், நமக்கு கிடத்த உறுதிக்காக நாம் (சுப) சந்தோஷப்படுவோம்.

நம்முடய கர்த்தராகிய ஆண்டவரின் உயிர்த்தெழுதக்கு முன்பும் அதற்கு பின்பும் தம்முடய பிரசன்னத்த விவேகமும், ஞானமுமாக சீஷர்களுக்கு முன்பாகவே வெளிப்படுத்திய முறகள, சிந்திப்போம். தம்முடய இரண்டாம் வருகயிம் அதே உத்திகள ஞானமாகக் கயாளுவார் என்று நாம் நினவு கொள்ள வேண்டியது அவசியம். தம்முடய இரண்டாம் வருகயில் அவர் தம்ம, உலகிற்கும், சுபக்கும் வெளிப்படுத்தும் முறயானது, ஒரே மாதிரியாக இருக்க அவசியமில்ல என்றாம், ஒவ்வொரு சூழ்நிலயிம், அவருடய நோக்கத்திற்கு பொருந்தும் வகயிலிருந்தது என்புத கவனிக்க வேண்டும். தாம் வெளிப்படுகிற நோக்கத்த உலகிற்காவது, சுபக்காவது மாபெரும் சத்திய வசனங்களக் கொண்டு உணரத்தக்கதாக, தெளிவாக நிதானிக்கத்தக்கதாக

செய்கிறார். இவ்வெளிப்படுத்தல் எச்சரிப்பாகவோ, விரவில் உணர்ச்சி வசப்படக் கூடியதாகவோ இராமல், அமைதியாக நிதானிக்கும்படி செய்கிறது. கிறிஸ்துவின் முதல் வருகையானது அதிர்ச்சி தருவதாகவோ, அபாயமான தாகவோ, பயமுறுத்தும் நிகழ்ச்சியாகவோ இருக்கவில்லை. அவர் வருகை எவ்வளவு அமைதியாக எளிமையிம் எளிமையாக இருந்தது! அவ்விதமாகவே விசுவாசமும் மனத்தாழ்மையும் கொண்டவர்கள் மட்டுமே, வெகுகாலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட மேசியாவை, எளிமையில் பிறந்த குழந்தையாக, துயரமே உருவெடுத்த மனிதனாக, ஏழை எளியவரின் இனிய நண்பராக, இறுதியாக குருசில் கொல்லப்பட்ட ஒருவராக, அடையாளம் கண்டு கொண்டனர்.

நம்முடைய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதக்குப்பின் அவர் தம்முடைய பிரசன்னத்தை வெளிப்படுத்திய விதத்தை, குறிப்பாக அவ்வப்போது அவர் தம்மை மாற்றிக் கொண்ட விதத்தைக் குறித்துக் கவனிக்கும்போது, அது மிகவும் ஆசரியப்படத்தக்க விதமாய் இருக்கிறது. எனினும் சரீர மாற்றத்தோடு அவர் உயிர்த்தெழுந்தார் என்ற உண்மையானது, அந்த சமயத்தில் உலகத்தில் வாழ்ந்த அனைவருக்கும் வெளிப்படுத்தப் படாமல், வரப்போகிற சந்ததிகளுக்கு இந்த உண்மைய சாட்சியாய் அறிவிக்க தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு மட்டுமே முழுவதுமாக வெளிப் படுத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுந்த உண்மை யானது, இவ்வுலக மக்கள் அனைவருக்கும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பின்பு, அம் மக்களின் தொன்றுதொட்ட வழக்க முறைகளினாம், கற்பனைகளினாம் மாற்றப்பட்டு அது முற்றிமாக நம்பமுடியாத அளவிற்கு தற்போதைய காலத்தில் மதிப்பற்றதாக ஆகிவிட்டது. ஆனால் தேவனோ, அவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட விசுவாசமுள்ள நம்பிக்கையுள்ள சாட்சியாளர்களுக்கு மட்டுமே வெளிப்படுத்தினார். இவைகளை நாம் கவனிக்கும்போது, கிறிஸ்துவினுடைய ஒவ்வொரு தரிசனமும் அவருடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றக் கூடியதாக இருந்தது. தெளிவான, உறுதியான, நம்பத்தகுந்த அவருடைய தரிசனமானது, அவர் உயிர்த்தெழுந்ததற்கும், அவருடைய சரீர மாற்றத்திற்கும் நிரூபணமாக அவர்களுக்கு இருந்தது. இந்த மாபெரும் உண்மைகளை (உயிர்த்தெழுதலையும் சரீர மாற்றத்தையும்) வெளிப்படுத்தி உறுதி செய்த போது, அதைக்கண்டு அவர்கள் பயந்து, அதிர்ச்சி அடையாதபடிக்கு அவர்களை பாதுகாப்பதில் எவ்வளவு கவனமாக இருந்தார் என்பதையும் கவனியுங்கள். அவருடைய இரண்டாம் வருகையாகிய, மகிமையான பிரசன்னத்தின் உண்மைகளை வெளிப்படுத்த அதே அறிவு மிக்க, கவனம் மிகுந்த திறமையான முறைகளே உபயோகப்படுத்தப்படும்

என்பது உறுதியாகிறது. பொதுவாக இவ்வுலகமானது தீர்க்கதரிசன அத்தாட்சிகளை ஏற்றுக்கொள்ள மிகவும் கடுமையான ஒழுங்கின் கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டியது அவசியமாக இருந்தாம், ஒவ்வொரு காரியத்திம் பின்பற்றப்படும் நிதானமான நியாயத்தீர்ப்பு அவர்களைத் திருப்தி செய்வதாக இருக்கும். செம்மையான இருதயமுள்ளவர்களோ சீக்கிரத்தில் ஆசீர்வாதமுள்ள ஞானத்தைப் பெறுவர். அவருடைய உயிர்த் தெழுதலைப்பற்றியும், அவருடைய ஆவிக்குரிய மாற்றத்தைப் பற்றியும் உள்ள ரூபகாரங்கள் அனைத்தும், உடனடியாக சீஷர்களுக்கு வெளிப் படுத்தப்படவில்லை. ஆவைகள் எல்லாம் அவர்கள் தாங்கும் வகையிம், ஆழமான எண்ணத்தை உருவாக்கும் வகையிம், கணக்கிடப்பட்டு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

நம்முடைய கர்த்தராகிய ஆண்டவரின் 3½ வருட ஊழியக் காலத்தில், அவருடைய அப்போஸ்தலர்கள் தங்களுடைய நண்பர்கள், நன்மதிப்பு, தொழில்கள் முதலானவைகளை உதறிவிட்டு, மேசியாவின் பிரசன்னத்தை அறிவிக்கவும், தேவனுடைய இராஜ்ஜியத்தை ஏற்படுத்தவும் தங்கள் நேரத்தையும், சக்தியையும் அர்ப்பணித்தனர். ஆனால் தங்களுடைய ஆண்டவர் உயர்த்தப்படும் விதத்தையும், நேரத்தையும் குறித்தும், தாங்கள் அவரோடு கூட உயர்த்தப்படும் வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்தும், தெளிவில்லாத கருத்துக்களை கொண்டிருந்தனர். மேம் அப்போது அதைப் பற்றிய முழு அறிவும் அவசியமற்றதாக இருந்தது. குறிப்பிட்டகாலம் வரும் வரை, ஒவ்வொரு படியாக விசுவாசத்தோடு அவர்கள் முன்னேறி செல்வதே போதுமானதாக இருந்தது. நம்முடைய ஆண்டவரும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் போதித்தார். ''இன்னும் அநேக காரியங்களை நான் உங்களுக்கு சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகளை நீங்கள் இப்போது தாங்க மாட்டீர்கள். சத்திய ஆவியாகிய அவர் வரும்போது, சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார்....... தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையும் சொல்லி வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார். நான் உங்களுக்கு சொன்ன எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு நினைவூட்டுவார்'' (யோவான் 16:12,13;14:26) என்று நம்முடைய கர்த்தர் அவரது ஊழியகாலத்தின் முடிவில் கூறினார்.

யாருடைய இராஜ்ஜியத்தையும், மகிமையையும், அவர்கள் எதிர்பார்த்து அறிவித்து வந்தனரோ, அந்த இராஜ்யமானது அவரை சிலுவையில் அறைவதற்கு 5 நாட்களுக்கு முன்பே வந்துவிட்டதாக எண்ணி, உணர ஆரம்பித்தபோது, திடீரென்று அவர்களிடமிருந்து அவர் எடுக்கப்பட்டு,

அவமானப்படுத்தப்பட்டு, ஒரு கொலையாளியைப் போல சிலுவையில் அறையப்பட்டார். அப்போஸ்தலர்கள் (யோவான் 12:1,12,19) தங்களால் முடிந்தவரை அவரைப் பாதுகாத்தபோதிலும், அவர்கள் ஆடந்த ஏமாற்றத்தை யாரால் சொல்ல முடியும்? அவர் தவறாக குற்றம் சுமத்தப்பட்டு சிலுவையில் அறையப்படவேண்டும் என்று அவரைப் பற்றி அவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்த போதிலும், தங்களுடைய தேசத்தின் வல்லமையையும், அதிகாரத்தையும் மீட்பதோடு, ஒவ்வொருவரின் சொந்த தனி நம்பிக்கையையும், விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றி, அவருடைய இராஜ்ஜியத்தில் தங்களுக்கு பெரிய பதவியையும், மதிப்பையும், அளிப்பார் என்ற எண்ணத்தோடு, அவரே யூத இராஜாவாக வருவார் என்று அவர்கள் வெகு காலமாக எதிர்பார்த்த இராஜ்ய நம்பிக்கை அது மாறவில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய இராஜா சிலுவையில் அறையப்பட்ட அந்த சாதக மற்ற சூழ்நிலையில், அந்த நம்பிக்கைகள் எல்லாம் திடீரென்று சீர்குலைந்தன.

நமது ஆண்டவர், சீஷர்கள் எந்த வகையில் தனித்து விடப்பட்டு செய்வதறியாது கலக்கமடைய போகிறார்கள் என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தார். ஏனெனில் இதக்குறித்து தீர்க்கதரிசியால் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. ''நான் மேய்ப்பனை வெட்டுவேன், அப்போது ஆடுகள் சிதறடிக்கப்படும்'' (சகரியா 13 : 7, மாற்கு 14 : 27). அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்கும், பரமேறுதலுக்கும் இடையே உள்ள 40 நாட்களில் அவர்களை (சீஷர்களை) மீண்டும் ஒன்று கூட செய்து, அவரே, அவர்களால் வெகுகாலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட மேசியா என்ற விசுவாசத்தை, அவர்களிடம் மறுபடியும் ஏற்படுத்துவதோடு, தான் உயிர்த்தெழுந்த உண்மையை அவர்களுக்கு ரூபகாரப்படுத்துவதும், அவருடைய உயிர்த்தெழுதலிலிருந்து அவர், தான் முன்பு பெற்றிருந்த குணங்களை உடையவராயிருந்தும், மாம்சீக ஜீவியாக இல்லாமல், வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமுடைய ஆவிக்குரிய ஜீவியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை ரூபகாரப்படுத்துவதுமே அவருடைய பிரதான வேலையாக இருந்தது (மத். 28 : 18).

கிறிஸ்து தாம் உயிர்த்தெழுந்த விஷயத்தை, சீராக அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார். முதலில், மரித்த சரீரத்திற்கு சுகந்த வர்க்கமிட வந்த ஸ்திரீகளுக்கு (மகதலேனா மரியாள், யோவன்னாள், யாக்கோபின் தாயாகிய மரியாள், சலோமே என்பவர்களோடு மற்றவர்களும் இருந்தனர். மாற்கு 16:1,9; லூக் 24:1,10) தன்னை வெளிப்படுத்தினார். கல்லறையின் வாசலில் இருக்கிற கல்லை, நமக்காக எவன் புரட்டித் தள்ளுவான் என்று அவர்களுக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டார்கள். அப்போது பூமி மிகவும் அதிர்ந்தது. அவர்கள் வந்த போது, அந்த கல்லறையின் கல்லானது புரட்டப்பட்டு, அதன் மீது உட்கார்ந்திருந்த தேவ தூதனைக் கண்டார்கள். அந்த தூதன் அவர்களை நோக்கி ''நீங்கள் பயப்படாதிருங்கள்; சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுவைத் தேடுகிறீர்கள் என்று அறிவேன். அவர் இங்கேயில்லை; தாம் சொன்னபடியே உயிர்த்தெழுந்தார்; கர்த்தரை வைத்த இடத்தை வந்து பாருங்கள்; சீக்கிரமாய்ப் போய் அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார் என்று, அவருடைய சீஷர்களுக்கு சொல்லுங்கள்; அவர், உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போகிறார்; அங்கே அவரைக் காண்பீர்கள்'' என்றான் (மத். 28 : 5,7).

மகதலேனா மரியாள் தன்னோடு வந்த மற்ற பெண்களை விட்டு விட்டு, இந்த காரியத்தை யோவானுக்கும், பேதுருவுக்கும் அறிவிக்க ஓடினாள் என்று தெரிகிறது (யோவான் 20 : 1,2). மற்ற பெண்கள் அவருடைய மற்ற சீஷர்களுக்கு அறிவிக்கப் போகிற போது, இயேசு அவர்களுக்கு எதிர்ப்பட்டு வாழ்க! என்றார் (மத். 28 : 9,10). அவர்கள் கிட்டே வந்து அவருடைய பாதங்களைத் தழுவி அவரைப் பணிந்து கொண்டார்கள். அப்போது இயேசு அவர்களை நோக்கி; ''பயப்படாதிருங்கள், நீங்கள் போய் என் சகோதரர் கலிலேயாவுக்குப் போகும்படி அவர்களுக்கு சொல்லுங்கள்; அங்கே அவர்கள் என்னைக் காண்பார்கள்'' என்றார். அவர்கள் பயத்துடனும், சந்தோஷத்துடனும் மற்ற சீஷர்களுக்கு அறிவிக்க ஓடினார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஆசரியம், கலக்கம், சந்தோஷம், பயம், குழப்பம் போன்ற எண்ணங்களால் குழம்பி, தங்களுக்கு ஏற்பட்ட அந்த அதிசயமான புது அனுபவத்தை எப்படி அறிவிப்பது என்று தெரியாமல் திகைத்து சென்றனர். மகதலேனா மரியாளோ, யோவானிடத்திற்கும், பேதுருவினிடத்திற்கும் சென்று, ''கர்த்தரை கல்லறையிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அவரை வைத்த இடம் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை'' என்று வருத்தத்தோடு கூறினாள் (யோவான் 20 :2). மற்ற ஸ்திரீகளோ கிறிஸ்து உயிரோடு இருக்கிறார் என்று, தங்களுக்கு கல்லறையினிடத்தில் அறிவித்த தேவதூதனைப் பற்றியும், பிறகு தங்களது வழியில் எப்படி கர்த்தரை சந்தித்தோம் என்பது பற்றியும் கூறினர். (லூக். 24 : 22, 23; மத். 28 : 8, 10)

பெரும்பாலான சீஷர்கள் அவர்கள் கூறிய சம்பவத்தை, ஒரு நம்ப முடியாத ஆசரியத்துடன் கூடிய காரியமாக எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் யோவானும், பேதுருவும், நாமே போய் பார்ப்போம் எனச்சொல்லி

செல்ம்போது, மகதலேனா மரியாளும் கல்லறக்கு அவர்களோடு வந்தாள். அங்கு வாசலில் இருந்த கல்லானது தள்ளப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் சரீரமும் இல்லாமல் அவுர, சுற்றியிருந்த சீலகள் கல்லறக்குள் தனியே ஓரிடத்தில் சுற்றி ,வக்கப்பட்டிருந்தத யோவானும் பேதுருவும் கண்டனர். எனவே அவர்கள் இருவரும் கலக்கமான மனதுடன் திரும்பிய போதிம், மகதலேனா மரியாள் தனியே நின்று அழுதுகொண்டிருந்தாள். அப்படி அழுதுகொண்டிருக்கயில் அவள், குனிந்து கல்லறக்குள் பார்த்தபோது இயேசுவின் சரீரம் ,வக்கப்பட்டிருந்த இடத்தில் இரண்டு தூதர்களக் கண்டாள். ''அவர்கள் அவுள நோக்கி, ஸ்திரீயே ஏன் அழுகிறாய் ? என்றார்கள். அதற்கு அவள், என் ஆண்டவுர எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள்; அவுர ,வத்த இடம் எனக்குத் தெரியவில்ல என்றாள். இவகள, சொல்லி, பின்னாகத் திரும்பி இயேசு நிற்புதக் கண்டாள். ஆனாம் அவுர இயேசு என்று அறியாதிருந்தாள். இயேசு அவுளப் பார்த்து, ''ஸ்திரீயே ஏன் அழுகிறாய் யாரத் தேடுகிறாய்'' என்றார். அவள் அவுரத் தோட்டக்காரர் என்று எண்ணி, ஐயா, நீர் அவுர எடுத்துக் கொண்டு போனதுண்டானால் அவுர ,வத்த இடத்த எனக்கு, சொல்ம், நான் போய் அவுர எடுத்துக்கொள்வேன் என்றாள்''. பிறகு இயேசு, அவுள ''மரியாளே'' என்று அவளுக்குப் பழக்கமான தம்முடய சொந்த குரலில் அழத்தபோது, அவுர ஆண்டவர் என உடனே அடயாளம் கண்டு கொண்டாள்.

''அவர் உயிர்த்தெழுந்தார்'' என்ற தூதனுடய வார்த்த மட்டுமே மரியாளுடய விசுவாசத்தப் பலப்படுத்த போதுமானதாக இருந்தாம், அவள் ''போதகரே'' (ரபூனி) என்று ஆசரியத்தால் மூழ்கி கூறும் வுர அவயெல்லாம் ஒரு கனவப்போன்று, அல்லது பொய்க்கூதப் போல தோன்றியது. மரியாளோ அவுரத்தழுவி, அவரோடே கூட இருக்க வேண்டும் எனத் துடித்தாள். ஆனால் இயேசுகிறிஸ்துவோ, அவர் ஆற்ற வேண்டிய முக்கிய பணி ஒன்றிருப்பதாக அவளிடம் கூறுகிறார். அதாவது அவர் உயிர்த்தெழுந்த உண்மயப் பற்றிய விவரங்கள இன்னும் கலக்கத்திம். நிசயமின்மயிம் இருக்கக்கூடிய மற்ற சீஷர்களுக்கு விரவாகக் கொண்டு சென்று, அவர்களயும் கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த விசுவாசத்திற்குள் கொண்டுவர அவுள சாட்சி பகரும்படி அனுப்புகிறார். ''இயேசு அவுள நோக்கி: என்னத் (என்னிடத்தில் உன் அன்பக் காட்ட இங்கே தரித்திருக்க வேண்டாம்) தொடாதே, (கிரேக்க வார்த்த ஹேப்டோ,ம (HAPTOMAI) கட்டித்தழுவுதல்) நான் இன்னும் என்

பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப்போகவில்ல; (நான் உன்னுடன் சிறிது நேரம் மட்டுமே இருப்பேன்) நீ என் சகோதரரிடத்திற்குப் போய், நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும், உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப்போகிறேன் என்று அவர்களுக்கு சொல் என்றார்'' (யோவான் 20 : 17). மற்ற ஸ்திரீகள் மூலமாகவும், கிறிஸ்து மற்ற சீஷர்கள கலிலேயாவில் சந்திப்பதாக சொல்லி அனுப்பியிருந்தார்.

அதன் பிறகு கிறிஸ்து, எருசலேமிலிருந்து மிகுந்த கலக்கத்துடனும், துக்கத்துடனும் எம்மாவூர் சென்ற இரண்டு சீஷர்களக் கடந்த போது, (லூக் 24:13,15) அவர்கள் துக்கத்தோடு நம்பிக்கயில்லாதவர்கள் போல இருப்பதற்குரிய காரணங்கள வினவினார். ''அவர்களில் ஒருவன் பிரதி யுத்தரமாக, இந்நாட்களில் எருசலேமிலே நடந்தவகள அறியாதபடிக்கு நீர் அந்நியராய் இருக்கிறீரோ என்றான். அவர் எவகள் என்றார். அதற்கு அவர்கள் நசரேயனாகிய இயேசுவக் குறித்தவகளே; அவர் தேவனுக்கு முன்பாகவும் ஜனங்களெல்லாருக்கு முன்பாகவும் செய்கயிம், வாக்கிம் வல்லமயுள்ள தீர்க்கதரிசியாயிருந்தார். நம்முடய பிரதான ஆசாரியரும், அதிகாரிகளும் அவுர மரண ஆக்கினக்குட்படுத்தி, சிலுவயில் அறந்தார்கள். அவரே இஸ்ரயேுல மீட்டு இரட்சிப்பவர் என்று நாங்கள் நம்பியிருந்தோம். இவகள் சம்பவித்து இன்று மூன்று நாளாகிறது. (அவர்கள் யோவான் 2 : 19, 21, 22 ஐ ஒருவேுள ஞாபகப்படுத்தியிருக்கலாம்) ஆனாம் எங்கள் கூட்டத்து சேர்ந்த சில ஸ்திரீகள் அதிகாலமே கல்லற யினிடத்திற்குப் போய், அவருடய சரீரத்தக் காணாமல் திரும்பி வந்து, அவர் உயிரோடு இருக்கிறார் என்று சொன்ன தேவதூதர தரிசித்தோம் என்று சொல்லி, எங்களப் பிரமிக்கப்பண்ணினார்கள். அப்போது எங்களிலே சிலர் கல்லறயினிடத்திற்குப் போய், ஸ்திரீகள் சொன்னபடியே கண்டார்கள்; அவுரயோ காணவில்ல என்றார்கள் (லூக். 24 : 18,24).

அவர்கள் கலக்கமடந்தனர் என்பதில் ஆசரியம் ஏதுமில்ல; அவகள் எவ்வளவு புதுமயாக அவர்களுக்குக் காணப்பட்டிருக்கும்! அந்த கடந்த சில நாட்களாக நடந்த நிகழ்சிகளெல்லாம் எவ்வளவு புதுமயாகவும் மயிர்க்கூசெரியத்தக்கதாகவும் இருந்திருக்கும் பாருங்கள்!

பிறகு அந்த வழிப் போக்கன், அவர்களுக்கு தீர்க்கதரிசனத்திலிருந்து ஒரு போதகத்த அவர்கள் உள்ளம் அசயத்தக்கதாகப் போதித்தார். எந்தெந்த காரியங்கள் அவர்களுடய உள்ளத்த மிகவும் பாதித்ததோ

அவகளெல்லாம் தீர்க்கதரிசனமாய் முன்னுரக்கப்பட்டு, உண்மயான மேசியாவினிடத்தில் நிறவேறித்தீர வேண்டியுவகள் என்றும் கற்பித்தார்; அவர் இஸ்ரயேலயும், உலகத்தயும் ஆண்டு ஆசீர்வதித்து மீட்பதற்கு முன்பு, முதலாவதாக அவர்களத் தன்னுடய சொந்த ஜீவனக் கொண்டு ஆதாமின் மூலமாக வந்த சாபமாகிய மரணத்திலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும் என்புதயும், அதன் பிறகு அவர் ஜீவனுக்குள்ளாகவும் மகிமக்குள்ளாகவும் யேகோவாவினால் உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார் என்புதயும் போதித்தார். அவர் (கிறிஸ்து) அனுபவிக்க வேண்டிய துன்பங்களயும், அவமானங்களயும் மரணத்தயும் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்கள அவர் உண்மயாக நிற வேற்றியது போல, எதிர்காலத்தில் அவர் அடய வேண்டிய மகிமயயும், கனத்தயும் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்களயும் அவர் நிறவேற்றி முடிப்பார் என்புதயும் போதித்தார்; என்ன அற்புதமான போதகர்! என்ன அற்புதமான போதன அது! ஆம்! அது புதிய எண்ணங்களயும், புதிய எதிர் பார்த்தல்களயும், நம்பிக்கயயும் ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது. தாங்கள் போகிற கிராமத்துக்கு சமீபமானபோது, அவர்கள் அவர நோக்கி சாயங் காலமாயிற்று, பொழுதும் போயிற்று என்று கூறி அவரத் தங்களுடனே தங்கியிருக்க சொல்லி வருந்திக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அப்பொழுது அவர் அவர்களுடனே தங்கும்படி உள்ளே போனார். அவர்களோடே அவர் பந்தியிருக்கயில் அவர் அப்பத்த எடுத்து ஆசீர்வதித்து அதப்பிட்டு அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். அப்போது அவர்களுடய கண்கள் திறக்கப் பட்டன; அவர் உடனே அவர்களுக்கு மறந்து போனார்.

அவர்கள் அவரோடு கூட நடந்தும், சம்பாஷித்தும், பந்தியிருந்தும் கூட, அந்த விநாடிவர அவர அடயாளம் கண்டு கொள்ளவில்ல. அவர், அவர்களுக்குத் தன்னுடய சொந்த மானிட முகத்தில் வெளிப்படவில்ல. ஆனால் அவர் வழக்கமான முறயில் அப்பத்த எடுத்து, ஆசீர்வதித்து அதப் பிட்டுக்கொடுத்தார். இந்தசெய்கயே அவர் உயிர்த்தெழுந்து விட்டார்; அவர்கள மறுபடியும் காண்பார் என்று அவர்கள் முன்னமே கேள்விப்பட்டுவகளில் இருந்த அவர்களது நம்பிக்கள உறுதிசெய்தது.

அவ்விரண்டு சீஷர்களும் ஆசரியத்துடனும், சந்தோஷத்துடனும் அந்நேரமே எழுந்திருந்து, அவர்கள் ஒருவரயொருவர் நோக்கி : வழியிலே அவர் நம்முடனே பேசி, வேத வாக்கியங்கள நமக்கு விளக்கிக் காட்டின போது நம்முடய இருதயம் கொழுந்துவிட்டு எரியவில்லயா ? என்று சொல்லிக்கொண்டு எருசலேமுக்குத் திரும்பினர். அவர்கள் எருசலேமுக்குத்

திரும்பி, கர்த்தர் மெய்யாகவே உயிர்த்தெழுந்து, சீமோனுக்குத் தரிசனமானார் என்று மற்ற சீஷர்களும் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததக்கண்டனர். வழியில் என்னென்ன காரியங்கள் நடந்தன என்புதயும் கிறிஸ்து அப்பத்தப்பிடும்போது எப்படி அவர் அவர்களுக்கு அறியப்பட்டார் என்புதயும் கூறினார்கள். ஏறத்தாழ அனத்துசகோதரர்களும் தங்களது வீட்டயும், வேலயயும், அனத்தயும் மறந்து அந்த சாயங்காலத்தில் அங்கிருந்திருக்க வேண்டும். மகதலேனா மரியாளும் சந்தோஷக் கண்ணீருடன், அவர் அவளுடய பெயர சொல்லி அழக்கும் அந்த விநாடிவர, அவர உணர்ந்து கொள்ளவில்லயென்றும், அந்த நேரம் வர தூதனுடய உறுதியான வார்த்தக்கும் மதிப்பு தரமுடியவில்ல என்றும் கூறினாள். மற்ற ஸ்திரீகளும் தாங்கள் காலயில் பெற்ற அதிசயிக்கத் தக்க அனுபவங்களயும், அவர வழியில் சந்தித்ததப்பற்றியும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். சீமோனும் தன்னுடய அனுபவத்த சொல்லக் கூடியவராக இருந்தார். அதோடு கூட இப்போது இந்த இரு சீஷர்களின் எம்மாவூர் சாட்சியங்களும் இருந்தன. எப்படிப்பட்ட நிகழ்சிகள் நிறந்த நாள் அது பாருங்கள்! அதன்பிறகு ஒவ்வொரு வாரத்தின் முதல் நாளும் அற்புதமான நிகழ்சியாகிய கர்த்தரின் உயிர்த்தெழுதக்கு சம்பந்தப்பட்ட அனத்து சூழ்நிலகளயும், மீண்டும் நினவுபடுத்திக் கொள்வதற்கும், பேசுவதற்கும் அவர்களுடய இருதயங்கள் இக்காரியங்களக் குறித்து கொழுந்துவிட்டு எரியத்தக்கதாக அவர்கள் அங்கே ஒன்று கூடினர் என்பதில் ஆசரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்ல.

அசிறிய கூட்டமானது தாங்கள் அடந்த பல்வேறு அனுபவங்கள கிளர்சியுடனும், களிப்புடனும் பேசிக் கொண்டிருக்கயில், திடீரென்று அவர்கள் நடுவிலே கிறிஸ்து நின்று ''உங்களுக்கு சமாதானம் என்றார்'' (லூக் 24:3649) அவர் எங்கிருந்து வந்தார்? அவர்கள், யூதர்களுக்குப் பயந்ததினால் இம்மாதிரியான கூட்டங்கள் எல்லாம் மூடிய கதவுகளுடன் இரகசியமாய் நடபெற்றன (யோவான் 20:19,26). எங்கிருந்து வந்தது என்று அறியாத அளவிற்கு திடீரென ஒரு தோற்றம் உண்டானதால், அவர்கள் மிகவும் பயந்து ஒரு ஆவிய காண்கிறதாக நினத்தார்கள். அவர் பயப்பட வேண்டாம் எனக்கூறி அவர்களத் தேற்றி, ''நான்தான் என்று அறியும்படி என் கககளயும், கால்களயும் பாருங்கள்! என்னத் தொட்டுப்பாருங்கள் நீங்கள் காண்கிறபடி எனக்கு மாம்சமும், எம்புகளும் உண்டாயிருக்கிறது போல ஒரு ஆவிக்கு இராதே'' என்று கூறினார். ஆனாம் சந்தோஷத்தினால், அவர்கள் இன்னும் விசுவாசியாமல் ஆசரியப்படுகயில்

''புசிக்கிறதற்கு ஏதாகிம் இங்கே உண்டா?'' என்று அவர்களிடத்தில் கேட்டார். அப்போது பொரித்த மீன் கண்டத்தயும், தேன் கூட்டுத்துணிக் ,கயயும் அவருக்குக் கொடுத்தார்கள். ஆவகள அவர் வாங்கி அவர்களுக்கு முன்பாகப் புசித்தார். அப்போது வேதவாக்கியங்கள அறியும்படி அவர்களுடய மன,த அவர் திறந்து, அவற்ற அவர்களுக்கு விவரித்துக் காட்டி, நியாயப்பிரமாணத்திம், தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமங்களிம் முன் சொல்லப்பட்ட காரியங்கள் நிசயமாய் நிறவேற வேண்டும் என்று காண்பித்தார். அப்போது தோமா அவர்களுடனே கூட இருக்கவில்லயாதலால் (யோவான் 20:24) மற்ற சீஷர்கள், தாங்கள் கர்த்தரக்கண்டோம் என்று சொல்லியபோது அத அவன் நம்பாமல்; ''அவருடய ,ககளில் ஆணிகளினாலுண்டான காயத்த நான் கண்டு, அந்தக் காயத்திலே என் விர,லவிட்டு, என் ,கய அவருடய விலாவிலே போட்டாலொழிய விசுவாசிக்கமாட்டேன்'' என்றான்.

அதன்பின் கர்த்தரின் எவ்வித தரிசனமும் 8 நாட்கள்வர இல்லாதிருந்தது. ஆகயால் அந்த அற்புத நாளின் அனுபவங்கள யெல்லாம் அவர்கள்நிதானமாய், சிந்திக்கவும், அதக்குறித்துப் பேசுவதற்கும் போதுமான அவகாசம் அவர்களுக்குக் கிடத்தது. அவர் உயிர்த்தெழுந்த நாளின் சாயங்காலத்தில் குழுமியதுபோல மீண்டும் அவர்கள் குழுமிய போது இயேசு அவர்கள் நடுவே நின்று, ''உங்களுக்கு சமாதானம்'' என்றார். (யோவான் 20:26). இம்முற தோமா அவர்களுடனேகூட இருந்தான். நம்முடய ஆண்டவர் அவன நோக்கி, ''நீ உன் விர,ல இங்கே நீட்டி, என் ,ககளப் பார்; உன் ,கய நீட்டி என் விலாவிலே போடு. அவிசுவாசியாய் இராமல் விசுவாசியாய் இரு'' என்றார். தோமா தன்னிடம் சொல்லாவிட்டாம், தோமா சொன்ன,வகள் அனத்தும், தமக்குத்தெரியும் என்று காண்பித்தார். மேம், தன்னுடய உயிர்த்தெழுதக்கான ரூபகாரத்தயும் தோமா ஒத்துக் கொள்ளும்படி செய்தார். தோமாவும் மகிழ்சியோடு, ''என் ஆண்டவரே! என் தேவனே!'' என்றான்.

இதற்குப்பிறகு ஆண்டவரின் அடுத்த தரிசனத்திற்கு சிறிது நீண்ட இடவெளி இருந்திருக்க வேண்டும். கலிலேயா,வு சேர்ந்த சீஷர்கள் தங்களது வீட்டயும், எதிர்காலத்தயும் பற்றி சிந்திக்க ஆரம்பித்தனர். நான் அவர்களுக்கு முன்பு கலிலேயாவுக்குப்போவேன் என்று, ஸ்திரீகளின் மூலமாக,சொன்ன ஆண்டவரின் வார்த்தய நினவுகூர்ந்து, கலிலேயாவுக்கு சென்றனர். கலிலேயாவுக்குப்போகும் வழியிலே மத்தேயு

குறிப்பிடுவதுபோல, ஒருமலயில் ஆண்டவர் அவர்கள, சந்தித்து இருக்கலாம். அவர்கள் கலக்கமுடந்தனர். முன்பு ஆண்டவருடன் அவர்களுக்கு இருந்த அந்நியோன்யத்த அப்போது அவர்கள் உணரவில்ல. சி,வ மரணத்திலிருந்து அவர் மிகவும் மாறுபட்டவராக காணப்பட்டார். விநோதமான நேரங்களிம், இடங்களிம் தோன்றுவதும், மறவதுமாக இருந்தார். அவர் அதன்பிறகு மாம்சத்திலிருந்த கிறிஸ்துவப் போல காணப்படவில்ல. எனவேதான் ''அவர்கள் அவரப்பணிந்து கொண்டார்கள்; சிலரோ சந்தேகப்பட்டார்கள்'' என்று மத்தேயு கூறுகிறார். சில வார்த்தகள அவர்களோடு பகிர்ந்து கொண்ட பிறகு, அவர்கள் பார்,வயிலிருந்து திடீரென்று மறந்து,அடுத்தது என்ன நிகழுமோ என்ற ஆசரியத்தில் அவர்கள மூழ்கும்படிசெய்தார். அவர்கள் கலிலேயாவுக்கு திரும்பியபிறகு கொஞ்ச காலத்திற்கு வழக்கத்திற்கு மாறாக ஏதும் நடபெறவில்ல. ஆண்டவரின் வரு,கக்கான எந்த அறிகுறியும் தோன்றவில்ல. அவர்கள் ஒன்றுகூடி நி,லமயக் குறித்துப் பேசி ஆண்டவர் ஏன் அடிக்கடி தோன்றவில்ல என்று ஆசரியப்பட்டனர்.

அவர்கள் காத்திருந்ததினால், நாட்களும், வாரங்களும், யுகங்களாய் காணப்பட்டன. கர்த்தர் செல்மிடங்களுக்கெல்லாம் அவரப் பின்பற்றி செல்வதற்காகவும், அவரப்பற்றி அறிந்துகொள்வதற்காகவும், மற்றவர் களுக்கு ''தேவனுடய இராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது'' (மத் 10:5,7) என்று பிரசங்கிப்பதற்காகவும், தங்களுடய சாதாரணமான உலகப்பிரகாரமான வாழ்க்,கய வெகு நாட்களுக்கு முன்பே ,கவிட்டிருந்தனர். அவர்கள் தங்களது உலகப்பிரகாரமான புழய வாழ்க்கக்கு செல்ல, தற்போது விரும்பவில்ல. இருந்த போதிம் ஆண்டவரின் வே,லய எவ்வாறு தொடர்ந்து செய்வது என்று அறியாதிருந்தார்கள். ''தேவனுடய இராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது'' என்று முன் பிரசிங்கித்ததப்போல, தற்போ,தய சூழ்நி,லயில் பிரசங்கிக்க முடியாது என்ற நி,லமய அவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர்; ஏனெனில் அவர்களுடய ஆண்டவரும் இராஜாவுமாகிய கிறிஸ்து சி,வயில் அறயப்பட்டார் என்று எல்லா மக்களும் அறிந்திருந்தார்கள்; ஆனால் சீஷர்களத்தவிர வேறு எவருமே அவருடய உயிர்த்தெழுதல அறியாமல் இருந்தனர். அப்போஸ்தலர்கள் பதினோறு பேரும் கலக்கத்துடனும் கவலயுடனும் இருந்தபோது, பேதுரு அவர்களிடம்: இனி நாம் பயனற்ற முறயில் காலத்தக் கழிக்கவேண்டாம்; நான் மீன் பிடிக்கப்போகிறேன் என்றான். மற்றவர்களில் 6 பேரும், நாங்களும் உம்முடனே கூட மீன் பிடிக்க வருகிறோம் என்றனர் (யோவான் 21:3).

எனவே மற்ற சீஷர்களும் தங்களுடைய புழய வேலக்குத் திரும்பியிருக்க வேண்டும்.

சீஷர்கள் ஒன்று கூடிப் பேசிய அநேகதடுவ, கிறிஸ்து அவர்களுடைய கண்களுக்குப் புலப்படாமலேயே அவர்களோடுகூட இருந்து, அவர்களுடைய மேன்மக்காக, அவர்கள ஆண்டு, சூழ்நிலக்குத் தக்கவாறு வழி நடத்தி வந்தார் என்புத யார் சந்தேகிக்கக்கூடும்? அவர்கள் தங்களது உலகப் பிரகாரமான வேலயில் வெற்றி பெற்றும், வேலயிள்ள ஆவலினால் அதில் மூழ்கடிக்கப்பட்டும் இருந்திருப்பார்களேயானால், மேலான சுவிசேஷ ஊழியத்த செய்வதற்கு, சீக்கிரத்தில் அவர்கள் தகுதியற்றவர்களாக ஆகியிருப்பார்கள். ஆனால் அதில் அவர்கள் வெற்றி பெறாமல் இருந்திருப் பார்களேயானால், அவர்கள சுவிசேஷ ஊழியத்த செய்யும்படி பலவந்தப்படுத்துவது போலிருந்திருக்கும். கர்த்தரும் தம்மப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு அடிக்கடி போதிப்பது போன்று, ஒரு பாடத்த அதாவது எந்தக்காரியத்திம் அவர்களது வெற்றியயோ அல்லது தோல்வியயோ தாம் (கிறிஸ்து) விரும்பிய வண்ணம், தம்மால் மாற்றியமக்க முடியும் என்புத கற்பிக்க ஒரு திட்டத்தக் ,கயாண்டார்.

புழய மீன்பிடிக்கும் நண்பர்களின் கூட்டம் ஒன்று சேர்ந்தது. அவர்கள் தங்களது புழய படகுகளயும், வலயயும் சேகரித்து, மீன் பிடிக்க சென்றனர். அவர்கள் இரவு முழுவதும் கஷ்டப்பட்டும், ஒரு மீனும் கிடக்காததினால் அவர்கள் நம்பிக்கயிழந்தவராயினர். அதிகாலயில் கரயில் நின்ற அறிமுகமில்லாத ஒருவர், மீன் ஏதும் கிடத்ததா என்று வினவினார்; அவர்களோ தங்களுக்கு ஒன்றும் கிடக்கவில்ல என்று பதிலளித்தனர். அந்தப் புதியவர் மறுபடியும் முயற்சி செய்யுங்கள் என்றார்; நீங்கள் படகுக்கு வலதுபுறமாய் வலயப் போடுங்கள் என்றார். நாங்கள் இரவு முழுவதும், இருபுறங்களில் தேடியும் ஒரு பயனுமில்ல என்றும், ஒருபுறத்தில் மீன்கள் இருக்குமேயானால் மறுபுறத்திம் இருக்குமென்றும் அந்த புதியவரிடம் பதிலளித்தனர். இருந்தபோதிம் மீண்டும் ஒருமுற முயற்சிக்கிறோம் பாருங்கள் என்று கூறினர். அவர்கள் அப்படி செய்தபோது ஏராளமான மீன்கள் அவர்களுக்குக் கிடத்தன. என்ன விநோதம்! என்றனர் சிலர். மிகவும் அன்பாயிருந்த சீஷனாகிய யோவானுக்கு, திடீரென்று ஒரு எண்ணம் மனதில் பளிசிட, ''சகோதரரே நம்முடைய ஆண்டவரால் மட்டுமே இவ்வாறு செய்ய முடியும்'' என்று கூறினான். மேம் அவன், அநேகமாயிரம் மக்களுக்கு அவர் போஷித்தது உங்களுக்கு

ஞாபகமில்லயா? கரயில் நிற்பவர் நம்முடைய ஆண்டவராகத்தான் இருக்கவேண்டும். இது அவர் தம்ம, நம்மிடம் வெளிப்படுத்த அவர் தெரிந்து கொண்ட மற்றொரு முறயாகும்; இதப் போலவே ஆண்டவர் நம்ம முதன் முதலில் அழத்தபோது என்ன நடந்தது என்பது, உங்களுக்கு ஞாபகம் இல்லயா? இப்போது நாம் இரவு முழுவதும் கஷ்டப்பட்டும், அவர் நம்ம நோக்கி ''மீன் பிடிக்கும்படி உங்கள் வலகளப் போடுங்கள்'' என்று சொல்ம் வர நமக்கு ஒன்றும் கிடக்கவில்ல (லூக்கா 5:4,11). ஆம் நிசயமாக அவர் நம்முடைய ஆண்டவர்தான்; எனினும் அவருடைய உயிர்த்தெழுதக்குப் பிறகு அவருடைய தோற்றத்தக் கண்டு அவர நம்மால் அடயாளம் கண்டு கொள்ளமுடியவில்ல, அவர் தற்போது பல்வேறு முறகளில் நமக்குத் தரிசனம் கொடுக்கிறார். ஒவ்வொரு சமயத்திம் அவர் கிறிஸ்து தான் என்று நாம் புரிந்துகொள்ளும் வண்ணமாக, இப்போது அழத்தது போலவே, ஒவ்வொரு நிகழ்சியிம், அவர் நம்மோடு இருந்தபோது ஏற்பட்ட புழய குறிப்பிடத்தக்க அனுபவங்கள ஞாபகப்படுத்தி வருகிறார் என்றான்.

அவர்கள் கடற்கரய அடந்தபின், கிறிஸ்து அப்பத்தயும் மீனயும் ,வத்திருப்புதக் கண்டனர். மேம் அவருடைய வழிநடத்து தலிம், பாதுகாப்பதலிம், அவருடைய ஊழியத்திம், அவர்கள் பட்டினியுடன் விடப்படுவதில்லயென்ற பாடத்தயும் கற்றுக்கொண்டனர் (லூக்கா 12 : 29,30). அவர் கர்த்தர்தானா என்று, அவர்கள் கேட்கத் துணியவில்ல. ஏனெனில் ஒவ்வொரு சமயத்திம் அவர்களுடைய அறிவுக்கண்கள் திறக்கப் பட்டு உருவத்தக்கண்டு அவர அறிந்து கொள்ளாமல், அற்புதத்தக் கண்டு அவர அறிந்து கொண்டதப் போல இம்முறயும் அறிந்து கொண்டனர். பேதுரு கர்த்தர மறுதலித்து, அதற்காக அழுது மன்னிப்பு கேட்டு, தொடர்ந்து அவர ஏற்றுக் கொண்டத மறுபடியும் உறுதிப்படுத்து வதற்காக அவனுக்குப் போதிக்கிறார். அவன், போதகரின் அன்பயும், மந்தகள மேய்ப்பதற்குரிய சலககள, அவர் தொடர்ந்து கொடுத்ததயும் இப்போது அறிந்து கொண்டான். ''நீ இனிமேல் மீன் பிடிக்கும் தொழில செய்யப் போக வேண்டியதில்ல. முன்பு நான் மனிதர்களப் பிடிப்பதற்கு உன்ன அழத்தேன், உன்னுடைய இருதயமானது இன்னும் உத்தமமாகவும், ஆவலோடும் உள்ளது என்றும் அறிந்திருக்கிறேன். மனிதர்களப் பிடிக்கின்ற வேலய உனக்கு மீண்டும் ஏற்படுத்துகிறேன்'' என்று கர்த்தர் சொல்ம் வார்த்தகள நாம் கேட்புதப் போன்று இருக்கிறது.

அவர் அவர்களுடனே கூடி வந்திருக்கும் போது, அவர்களை நோக்கி: யோவான் ஜலத்தினாலே ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான். நீங்கள் சில நாட்களுக்குள்ளே பரிசுத்த ஆவியினாலே ஞானஸ்நானம் பெறுவீர்கள். ஆகையால் நீங்கள் எருசலேமை விட்டுப் போகாமல், என்னிடத்தில் கேள்விப்பட்ட பிதாவின் வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறக் காத்திருங்கள் என்று கட்டளையிட்டார். அப் 1:4,5 கட்டளையின்படி எருசலேமுக்கு அவர்கள் வந்தனர். ஆண்டவர் உயிர்த்தெழுந்த 40 நாட்களுக்குப்பிறகு கடைசியாக எருசலேமில் அவர்களை சந்தித்துப் பேசினார். இம்முறை அவர்கள் தைரியம் கொண்டு, அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்த இராஜ்யத்தைப் பற்றி அவரிடம், ''ஆண்டவரே, இக்காலத்திலா இராஜ்யத்தை இஸ்ரயேலருக்குத் திரும்பக் கொடுப்பீர்'' என்று கேட்டார்கள். இராஜ்யத்தை இஸ்ரயேலர் திரும்பப் பெறக்கூடிய காலத்தைப் பற்றிய எண்ணமே ஒவ்வொரு யூதனுடைய மனதிலும் உச்சக்கட்டத்திலிருந்தது. மேசியாவின் கீழ், இஸ்ரயேல் நாடானது ஜாதிகளுக்குள்ளே பிரதானமாய் இருக்க வேண்டும் என்று அறிந்திருந்த அவர்கள், புறஜாதியாரின் நீண்ட கால ஆளுகையையும், மாம்சீக இஸ்ரயேலரின் மேலான ஆசீர்வாதங்கள் அவர்களை விட்டு நீக்கப்பட்டு விட்டது என்பதையும் (மத். 21 : 43, ரோமர் 11 : 7), அவர்களே ஆவிக்குரிய இராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டமாயும், கிறிஸ்துவின் அங்கமாயும் இருந்து, வரவிருக்கும் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கும் ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலின் புதிய அங்கங்களாக வேண்டும் என்பதையும் அறியாதிருந்தனர். இவைகளில் ஒன்றையும் அவர்கள் இன்னும் அறிந்து கொள்ளவில்லை. அவர்கள் எப்படி புரிந்து கொள்ள முடியும்? அவர்கள் தான் இன்னும் புத்திர சுவிகாரத்தின் ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லையே! அவர்கள் இன்னும் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குள்ளாகவே இருக்கிறார்கள்! (ஈடுபலி இரட்சகரால் செத்தப் பட்டிருந்தால் கூட, அது முறையாக நமது சார்பிலே மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படாதிருந்தது. அதாவது நம்முடைய கர்த்தர் பரலோகத்திற்கு அப்போது செல்லவில்லை. அதாவது மகிமைப்படவில்லை) (யோவான் 7:39). எனவே நம்முடைய ஆண்டவர் அவர்களுடைய கேள்விகளுக்கு நேரடியாக விளக்கம் தராமல் ''பிதாவானவர் தம்முடைய ஆதீனத்திலே வைத்திருக்கிற காலங்களையும் வேளைகளையும் அறிகிறது உங்களுக்கு அடுத்ததல்ல. பரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்திற்கு வரும்போது, நீங்கள் பெலன் அடைந்து எருசலேமிலும், யூதேயா முழுவதிலும், சமாரியாவிலும், பூமியின் கடைசி பரியந்தமும் எனக்கு சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள்'' என்று கூறினார் (அப் 1:7,8).

நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து அவர்களோடு நடந்து ஒலிவ மலையை அடைந்தபோது, தம்முடைய கைகளை உயர்த்தி, அவர்களை ஆசீர்வதித்தார். அவர் அவர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டார். பின் உயர எழுந்தருளினார். அவர்களுடைய கண்களுக்கு மறைவாக ஒருமேகம் அவரை எடுத்துக்கொண்டது (லூக்கா 24:48,51; அப் 1:6,15). அவர்கள் தேவனுடைய திட்டங்களைச்சற்று அதிகமாகப்புரிந்துகொள்ள ஆரம்பித்தனர். தாம் போய், அவர்களுக்காக ஒரு ஸ்தலத்தை ஆயத்தம் பண்ணினபின் திரும்பிவந்து அவர்களை அழைத்துக்கொள்வேன் என்று வானத்திலிருந்து வந்த நம்முடைய கர்த்தர், தாம் மரிப்பதற்கு முன்பு சொன்னபடியே, பிதாவிடம் திரும்பி சென்றுவிட்டார். வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இராஜ்யத்தைப் பெற்று, திரும்பி வர தூர தேசத்திற்கு சென்றுள்ளார் (லூக்கா 19:12). இதற்கிடையில் அவர் இராஜாதி இராஜாவாகவும், கர்த்தாதி கர்த்தாவாகவும், தம்முடைய பரிசுத்தவான்களோடு மகிமை அடையும்படிக்கு வரும்போது, அவரை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி விசேஷித்த ஒரு ஜனத்தைத் தயார் செய்ய வேண்டும். இப்பூமியிள்ள அனைவருக்கும் அவர்கள் (கிறிஸ்துவின் அங்கங்கள்) சாட்சிகளாய் இருக்கவேண்டும். மனிதரால் புறக்கணிக்கப்பட்ட வரும், அசட்டை பண்ணப்பட்டவருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அவர்கள் பின்பற்றி, அவரைப்பற்றி அறிவித்து, முந்திய காலத்தில் அவர்கள் செய்த ஊழியத்தைவிட மிக முக்கியமான ஊழியமாகிய, வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரத்தையும் பெற்று, வானத்திலிருந்து வருகின்ற ஒரு இராஜாவை ஒவ்வொரு சிருஷ்டிக்கும் வெளிப்படுத்துகிற, ஒரு புதிய சபையை அவர்கள் கண்டனர். உயிர்த்தெழுந்த அவர்களுடைய ஆண்டவர் உண்மையிலேயே மாற்றமடைந்திருந்தார். வெளித்தோற்றத்தில் மாத்திரமல்ல (ஒரு சமயத்தில் ஓரிடத்தில் ஒரு மாதிரியாகவும், வேறு சமயத்தில் வேறிடத்தில் வேறு மாதிரியாகவும் தோற்றமளித்தார்). சரீர பிரகாரமாயும் அவர் மாற்றமடைந்திருந்தார். அவர் தாம் உயிர்த்தெழுந்தவராக யூதர்களுக்கு வெளிப்படுத்தவோ, காட்சியளிக்கவோ இல்லை. ஏனெனில் அவர் உயிர்த்தெழுந்ததிலிருந்து அவருடைய நண்பர்களும், அவரைப் பின் பற்றியவர்களும் தவிர வேறொருவரும் அவரைக் காணவில்லை. ''இன்னும் கொஞ்ச காலத்திலே உலகம் என்னைக் காணாது'' என்று ஆண்டவர் சொன்ன வார்த்தை இங்கே ரூபகாரமாகிறது.

இவ்வாறாக, அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாசமும், ஆதிசபையின் விசுவாசமும் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய சந்தேகங்கள் எல்லாம் நீங்கி, அவர்களுடைய இருதயங்கள் களிகூர்ந்தன. அவர்கள் எருசலேமுக்கு திரும்பிவந்து, ஜெபத்திலும்,

வேண்டுதலிம், வேதவாசிப்பிம், தேவனால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டத அடயும்படிக்கும், ஆவிக்குரிய உணர்வோடு கூடிய குணநலன்களினாம், அதிசயிக்கத்தக்க விசேஷித்த, அற்புத வரங்களின் வல்லமயினாம், உண்மயான இஸ்ரயேலர்கள சான்றுகளுடன் நம்பும்படி செய்யவும், பெந்தெகோஸ்தே நாளில் சுவிசேஷ சபய ஸ்தாபிக்கவும் அவர்கள் எருசலேமில் தரித்திருந்தனர் (அப் 1:14;2:1).

கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு, அவர் அந்த 40 நாட்களில் எவ்வாறு தம்ம வெளிப்படுத்திக் காண்பித்தாரோ, அதே பிரகாரமாக இரண்டாம் வருகயில், தம்முடய பிரசன்னத்த வெளிப்படுத்தாவிட்டாம், ''சகோதரரே நீங்கள் அந்தகாரத்தில் விடப்படுவதில்ல'' என்ற அவருடய உறுதியான வார்த்தய நாம் பெற்றிருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, அவரது இரண்டாம் வருகயில், குறித்த காலத்தில் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய ஒவ்வொரு சத்தியத்தயும் உணர்ந்துகொள்ளும்படி நம்ம வழிநடத்தவும், வாக்குத்தத்தத்தின்படி வருங்காரியங்களக் காட்டவும், நமக்கு உதவக்கூடிய உன்னதத்திலிருந்து வரும் பெலன நாம் பெற்றிருப்புதப் போல, அவர்கள் அந்த 40 நாளில் பெறவுமில்ல; பெற்றுக்கொள்ள முடியவுமில்ல. எனவே குறித்த காலத்தில் அவருடய பிரசன்னத்தின் விதம், காலம் ஆகியுவ களயும், அதற்கேற்ற சூழ்நிலகளப்பற்றிய தெளிவான அறிவூரயயும் நாம் பெற்றிருப்போம். இக்காரியங்களின் நிறவேறுதல் வெவ்வேறு விதமாக இருந்தாம், இவகள மிகக்கவனமாக கவனிப்பவர்களுக்கு, நம்முடய கர்த்தரின் உயிர்த்தெழுதலக் குறித்த காரியம், ஆதிசபக்கு தெளிவாக்கப்பட்டதக் காட்டிம், அதிகமான நம்பத்தகுந்த உறுதிய நமக்கு ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும்.

நம்முடய கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு, தம்முடய சீஷர்களுக்கு தம்ம மானிட உருவத்தில் வெளிப்படுத்திக் காண்பித்ததுபோல, அவரது இரண்டாம் வருகயிம் தரிசனம் கொடுக்க முடியுமென்றால், எவ்வித கேள்வியுமில்ல. ஆதிகாலத்தில் ஆவியின் ஜீவிகள், தங்கள மானிட சரீரத்திம், பல்வேறு உருவத்திம் வெளிப்படுத்த, தாங்கள் அதிகாரம் பெற்றிருந்ததப்போல, கிறிஸ்துவும் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு ஆவியின் சரீரத்திலிருந்து கொண்டு, அந்த 40 நாட்களிம் தம்ம மானிட உருவத்தில் வெளிப்படுத்தினார். ஆனால் அவர் தமது இரண்டாம் வருகயில் மாம்சசரீரத்தில் வெளிப்படுவார் என்பது, தேவனுடய பொதுவான திட்டத்திற்கும், அவருடய வெளிப்படுதலப்பற்றிக் கூறும் வேதாகம குறிப்பிற்கும் மாறுபட்டதாக இருக்கும். மாறாக, கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய

இராஜ்யம், பூமிக்குரிய மானிட பிரதிநிதிகள் மூலமாகத் தொடர்புகொண்டு தனது பிரசன்னத்தயும், அதிகாரத்தயும் வெளிப்படுத்தி, ஆளுக செய்யும் என்பதே தேவ திட்டமாகும். இவ்வுலகத்தின் அதிபதியாகிய சாத்தான், மனிதர்களால் காணப்படாதிருந்தாம், அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டு, அவனுடய ஆவியினால் அடிமப்பட்டு இருப்பவர்களின் மூலமாக இவ்வுலகத்த ஆள்வுதப் போன்று, புதிய சமாதானப் பிரபுவாகிய நம்முடய கர்த்தரும், தமக்குக் கீழ்ப்பட்டு, தம்முடய ஆவியப்பெற்று, அதனால் வழிநடத்தப் படக் கூடியவர்கள் மூலமாக, தம்முடய அதிகாரத்தயும், பிரசன்னத்தயும் வெளிப்படுத்தி ஆளுக செய்வார்.

மாம்சக் கண்ணால் பார்ப்பதும், மாம்சக் காதால் கேட்பதும் மட்டுமே பார்ப்பதும், கேட்பதும் ஆகாது. ''ஒரு மனிதனும், ஒரு போதும் தேவுனக் கண்டதில்ல''. எனினும் தேவனுடய பிள்ளகள் அனவரும் அவுரக் கண்டு, அறிந்து, அவரோடு தொடர்பு கொண்டிருந்திருக்கின்றனர் (யோவா 1:18;5:37;14:7). நாம், தேவனுடய பரம அழைப்பின் சத்தத்தயும், நம்முடய மேய்ப்பரின் சத்தத்தயும் கேட்கிறோம். அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணிய ஜீவ கிரீடமாகிய பரிச கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக நாம் காண்கிறோம். நம்முடய மாம்ச கண்ணாலோ, காதாலோ அல்ல; நம்முடய அறிவின் கண்களால் காண்கிறோம். பெந்தெகோஸ்தே நாளுக்கு முன்பாக கிறிஸ்துவ மாம்சக் கண்களால் கண்டதக்காட்டிம், நம்முடய மகிமயுடந்த ஆண்டவுர எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தப்பட்ட மகிமயின் ஆவிக்குரிய இராஜாவாகவும், நம்முடய மீட்பராகவும், நம்முடய அறிவுக் கண்களாம், விசுவாசக் கண்களாம் காண்பதே மிகவும் விலயேறப் பெற்றதாகும்.

நம்முடய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து, அவருடய உயிர்த்தெழு தக்குப்பின்பு, அவருடய சீஷர்களுக்கு காட்சியளித்த விதம் மிகவும் அத்தியாவசியமாக இருந்தது. ஆனால் அவருடய இரண்டாம் வருகயில் அத்தகய தரிசனம் இராது. அவருடய நோக்கமானது வேறுவிதத்தில் நேர்த்தியாக நிறவேற்றப்படும். மெய்யாகவே, மேற்கூறிய விதமாக, அவர் தமது இரண்டாம் வருகயில் தரிசனம் கொடுப்பது, இனி அவர் நிறவேற்றக் கூடியுவகளுக்குப் பாதகமாக இருக்கும். மரித்த அவர் இனி என்றென்றக்கும் உயிரோடிருப்பார் என்புதயும், அவர் உயிர்த்தெழுந்ததற்கு அவர்கள் சாட்சிகளாயிருக்க வேண்டுமென்புதயும் (லூக்கா 24:48), இனி வரக்கூடிய சந்ததிகளுக்கு அவர்களுடய அத்தாட்சிகளானது

நம்பிக்கயின் அடித்தளமாக இருக்கும் என்புதயும் உறுதிப்படுத்துவதே, அவர் தம்முடய சீஷர்களுக்கு உயிர்த்தெழுந்த பின் காட்சி அளித்ததின் நோக்கமாக இருந்தது. இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் விசுவாசமில்லாமல் பரிசுத்த ஆவியப் பெற்றுக்கொள்ள ஒரு மனிதனாம் தேவனிடத்தில் வரமுடியாது. விசுவாசமானது (உயிர்த்தெழுதலக் குறித்த) சீஷர்களுக்கு மட்டும் அன்றி, மற்ற அனவருக்கும் அத்தியாவசியமானதாயிருக்கிறது. ஏனெனில் அவருடய உயிர்தெழுதக்கும், மாற்றத்திற்கும் உரிய அத்தாட்சியானது, சாதாரணமானவர்கள் கூட அதப்புரிந்து பாராட்டும் அளவிற்கு இருக்க வேண்டும். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியப் பெற்று, ஆவிக்குரியக் காரியங்கள அறிந்து கொண்டபிறகு (1 கொரி 2:12,16), கிறிஸ்துவின் மாம்சசரீரம் கல்லறயில் கிடப்புதப் பார்த்திருந்தாம் கூட, கிறிஸ்து மரித்த நிலமயிலிருந்து, உயிர்த்தெழுந்து விட்டார் எனக்கூறிய தூதர்களின் வார்த்தய அவர்கள் நம்பியிருக்கக்கூடும். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியப் பெறுவதற்கு முன்பு, இந்த நம்பிக்க ஏற்பட்டிருக்காது. அவர் உயிர்த் தெழுந்துவிட்டார் என்ற நம்பிக்கய ஏற்படுத்தவே அவருடய சரீரம் மறக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. பரிசுத்த ஆவியானது ஆவிக்குரிய உண்மகள அவர்கள் அறியும்படி செய்தபிறகு, அவர் மரிப்பதற்குரிய, அத்தியாவசியத்தப் பற்றியும், அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருப்பார் என்புதப்பற்றியும், அவர் மகிமயின் இராஜாவாக உன்னதத்திற்கு உயர்த்தப்படுவார் என்புதப்பற்றியும், கூறும் எல்லாத் தீர்க்கதரிசன அத்தாட்சிகளயும் அவர்கள் நம்பியிருப்பார்கள். மேம், அவர்கள் அவுரத் தொடவும், அவர் உயர எழும்புவுத அவர்கள் பார்க்கவுமே அவர் பல்வேறு ஆடகள அணிவுதப் போல, பல்வேறு சரீரங்கள எடுத்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கு ஒரு மனிதனப் போல் காட்சியளித்தாரேயன்றி வேறெதற்கும் அல்ல. இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கும் (சீஷர்களுக்கும்) மற்ற எல்லா மனிதர்களுக்கும் அத்தியாவசியமாக இருந்தது. விசுவாசத்தினாலே, பாவ மன்னிப்புப் பெறவும், ஆவியினால் வழிநடத்தப்படவும், ஆவிக்குரிய காரியங்கள உணர்ந்து கொள்ளவும், நாம் கிறிஸ்து மூலமாக தேவனிடத்திற்கு வருகிறோம்.

மானிட உருவத்த எடுத்துக் கொண்டதன் மூலம், விசுவாசத்திற்கு எதிராக உள்ள தடகள நம்முடய கர்த்தர் நீக்கியபோது, தான் உயிர்த்தெழுந்தத அவர்கள் தம்மத் தொட்டதன் மூலமாகவும், பார்த்ததன் மூலமாகவும் அன்றி, சுவிசேஷத்தின் மூலமாகவும், தம்முடய சீஷர்களுக்கு உறுதிபடுத்திக் காண்பித்து, மற்றவர்களுக்கு அவர்கள சாட்சியாக

இருக்கும்படியாகவும் செய்தார். ''அப்போது வேத வாக்கியங்கள அறிந்து கொள்ளும்படி அவர்களுடய மனத அவர் திறந்து அவர்கள நோக்கி: எழுதியிருக்கிறபடி கிறிஸ்து பாடுபடவும், மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கவும் வேண்டியதாயிருந்தது; அன்றியும் மனந்திரும்புதம், பாவ மன்னிப்பும், எருசலேம் தொடங்கி சகல தேசத்திற்கும் அவருடய நாமத்தினாலே பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டியது. நீங்கள் இவகளுக்கு சாட்சியாயிருக்கிறீர்கள்'' என்று கூறினார் (லூக்கா 24 : 45,48). பேதுருவும் இக்கூற்றயே தெளிவாக பின்வருமாறு கூறுகிறார். ''மூன்றாம் நாளிலே தேவன் அவுர எழுப்பிப் பிரத்தியட்சமாய் காணும்படி செய்தார். ஆயினும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் பிரத்தியட்சமாகும்படி செய்யாமல், அவர் மரித்தோரி லிருந்து எழுந்தபின்பு, அவரோடு புசித்துக் குடித்தவர்களும், தேவனால் முன்பு நியமிக்கப்பட்ட சாட்சிகளாகிய எங்களுக்கே பிரத்தியட்சமாகும்படி செய்தார். அன்றியும் அவரே உயிரோடு இருக்கிறவர்களுக்கும், மரித்தவர்களுக்கும் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நியாயாதிபதியென்று, ஜனங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கவும், சாட்சியாக ஒப்புவிக்கவும் அவர் எங்களுக்குக் கட்டளயிட்டார்'' (அப் 10:40,42).

நம்முடய கர்த்தராகிய ஆண்டவரின் உயிர்த்தெழுதக்குப் பின் அவர் எந்த விதத்தில், அவருடய சீஷர்களுக்குத் தோன்றினால் அது அவருடய உயிர்த்தெழுதலயும், சரீர மாற்றத்தயும் வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்த வெற்றிகரமாக்கும் என்பதுதான் அத்தியாவசியமான கேள்வியாகும். தூதரானவர் மோசேக்கு, எரிகிற முட்செடிகளினிடத்தில் எரிகிற அக்கினி ஜுவாலயாகத் தோன்றியது போல (யாத் 3:2), அவர் தோன்றி அவர்களுடனே உரயாடியிருக்கலாம். ஆனால் இந்த விதமாகக் கொடுக்கப்பட்ட அத்தாட்சியப் பார்க்கிம், அவர் கயாண்ட முறயானது, பெருமளவில் அவருக்கு சாட்சியாக விளங்கிய அப்போஸ்தலர்களுக்கும் இவ்வுலகத்திற்கும் சிறந்த அத்தாட்சியாக இருந்தது.

தேவதூதன், தானியேக்கு காட்சியளித்ததப் போல (தானி10:5,8), கிறிஸ்துவும் மகிமயான ஆவியின் சரீரத்தில் காட்சி அளித்திருப்பாரே யானால், அந்த மகிமயானது சாட்சிகளாகிய அப்போஸ்தலர்களால் தாங்கக்கூடியுதக் காட்டிம், அதிக மதிப்பு உடயதாயிருந்திருக்கும். அவர் கொடுத்த கட்டளகள பெற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு அவர்கள் பயத்துடனும் கிளர்ச்சியுடனும் இருந்திருக்கலாம். பவுலத்தவிர மற்ற எவருக்கும், கிறிஸ்து இந்த மகிமயின் சரீரத்தில் தம்ம வெளிப்படுத்த வில்ல. பவுல் நடுப்பகலில் பிரகாசிக்கும் சூரிய ஒளியக் காட்டிம் அதிக

மகிமயான காட்சியினால் தாக்கப்பட்டு, கண்கள் குருடாக்கப்பட்டு தரயிலே வீழ்ந்தார்.

நம்முடய ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து, தம்ம அந்த 40 நாட்களில் வெளிப்படுத்திய முறகளப்பற்றி ஆராயும் போது, சாட்சிகளாயிருப்பதற்கு தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்குக் கூட, அவர் சில தடவ மட்டுமே, ஆனால் நீண்ட நேரம் பிரத்தியட்சமாய் காணும்படி தம்ம வெளிப்படுத்தினார் என்று பார்க்கிறோம். அவர் இந்த 40 நாட்களில் தம்ம வெளிப்படுத்திய நேரத்தயெல்லாம் தனித்தனியாகப் பார்க்காமல், ஒட்டு மொத்தமாக ஒரே நாளாகக் கருதி பார்க்கும்போது, அது 12 மணி நேரத்திற்குக் குறவாயும் அல்லது மொத்த நேரத்தில் 80இல் ஒரு பங்கு நேரத்திற்குக் குறவாயும் இருக்கும். இது உண்மயாக இருப்பதால், அந்த 40 நாட்களில் 79/80 பாக நேரம், அவர சீஷர்கள் தரிசித்திருக்கமாட்டார்கள் என்பது தெளிவாகிறது. அவர்கள் அவருடய தரிசனங்களப் பெற்ற போதிம் (தோமா இருக்கும் போது, அவர் தரிசனம் கொடுத்தத் தவிர மற்ற) எல்லா தரிசனங்களிம் அவர்கள் மூன்று வருடமாக அவர அந்நியோன்யமாக அறிந்த வண்ணமாகவோ, சில நாட்களுக்கு முன் அவரப் பார்த்த வண்ணமாகவோ அவரத் தரிசிக்கவில்ல. அவர்கள் அவருடய பழக்கப்பட்ட முகசாயலினால், அவர அறிந்து கொண்டார்கள் என்றோ அல்லது அவருடய எல்லா வெளிப்படுத்தலிம் ஒரே உருவத்த பெற்றிருந்ததினால் அவர அறிந்து கொண்டனர் என்றோ வேதத்தில் ஒருமுற கூட சொல்லப்படவில்ல.

மரியாளோ, கிறிஸ்துவத் தோட்டக்காரர் என எண்ணினாள். எம்மாவூருக்கு, போய்க் கொண்டிருந்த இருவருக்கு ஒரு வழிப்போக்கனப் போலத் தோன்றினார்; கலிலேய கடற்கரயில் மீன் பிடித்தவர்களுக்கும், மேல் அறயிலிருந்த பதினொருவருக்கும் ஒரு அந்நியராகத் தோன்றினார். ஆனால் ஒவ்வொரு நிகழ்சியிம், அவருடய செய்கயினாம், வார்த்தயினாம், பழக்கமான அவருடய குரலினாம் அவர அடயாளங்கண்டு கொண்டனர்.

தோமா, தான் நேரில் பார்த்து, தொட்டால்தான் தன்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியும் என்றும், அதுவே சிறந்த நிரூபணம் என்றும் கூறியபோது, அவ்வுகயான தேவய கிறிஸ்து பூர்த்தி செய்ததோடு அவன நோக்கி; கடிந்து கொண்டு தோமாவே, நீ என்னக் கண்டதினாலே விசுவாசித்தாய்; காணாதிருந்தும் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் எனக்கூறி உயிர்த்தெழுந்த தம்ம மீண்டும் ரூபகாரப்படுத்திக்காட்டினார்

(யோவான் 20:27,29). கண்ணால் பார்த்து நம்புவதப் பார்க்கிம், தேவன் விருப்பத்துடன் கொடுக்கும் எவ்வித ரூபகாரத்தயும் யார் விருப்பமுடன் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் உள்ளனரோ, அவர்களே அதிக ஆசீர்வாதம் பெற்றவர்கள் என்பதே சிறந்த அத்தாட்சியாக இருந்தது.

இப்படியாக அவர் தம்முடய உயிர்த்தெழுதலயும், பிரசன்னத்தயும் அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல் பலவித முறகளிம், உருவங்களிம் தோன்றுவதற்கு அதிகாரமுடயவர் என்புதயும் காட்டினார். அவர் எடுத்த சரீரங்களில் ஒன்றாகிம் ஆவிக்குரியதாயும், மகிமக்குரியதாயும் இருந்ததாக அவர்கள் காணவில்ல. அவருடய பல்வேறு தோற்றங்களும், மற்ற நேரங்களில் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் அவர்களோடு கூட இருந்த காரியமும், அவர்களது போதகரும், குருவுமாகிய கர்த்தர் உயிரோடு இருக்கிறார் என்றும், அவரது பிதாவிடத்திற்கு இன்னும் அவர் ஏறிப்போகவில்லயென்றும், அவர் இப்போதுகூட ஆவியின் சரீரத்தில்தான் இருக்கிறார் என்றும், மனிதப் பார்வக்கு புலப்படாதவர் என்றும், ஆனால் அவருடய பிரசன்னத்தயும், வல்லமயயும் தம் விருப்பத்திற்கேற்றாற்போல், பல வுககளில் வெளிப்படுத்த வல்லமயுள்ளவர் என்றும் உறுதி செய்தது.

ஒரு சரீரத்த உருவாக்கி, உடுத்துவித்து அதன்மூலம், சீஷர்கள் கூடியிருந்த அதே அறயில் கிறிஸ்து அவர்களுக்குக் காட்சியளித்த விதமானது, அவர்கள் கண்டதும் தோமாவால் தொட்டுப்பார்க்கப்பட்டது மாகிய அந்த சரீரம், உண்மயான மாம்சமும் எம்புமான சரீரம் என்றும், அது ஒரு காட்சி அல்ல என்றும், அவர் தம்முடய சீஷர்களுக்கு உறுதியளித்திருந்த போதிம், இனி அவர் ஒருபோதும் மாம்ச தேகியல்ல என்புத ரூபகாரம் செய்கிறது. அவர் மானிட ஜீவியாக இருந்திருந்தால், அந்த அறயின் கதவத் திறக்காமல் அவரால் உள்ளே பிரவேசித்திருக்க முடியாது. அவர் ஆவியின் ஜீவியாக இருந்ததால்தான் அவரால் உள்ளே வரமுடிந்தது. மேம் அவருடய நோக்கத்திற்குப் பொருந்தக்கூடிய மாம்ச சரீரத்தயும், ஆடயயும் உடனுக்குடன் உருவாக்கி அவ்வப்போது அத தரித்துக் கொள்ளவும் முடிந்தது.

நம்முடய ஆண்டவர் யாரும் அறியாவண்ணம் கதவுகளத் திறந்து கொண்டுவந்திருப்பார் என்று சிலர் யூகிக்கிறத நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. எனெனில் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அத்தாட்சிகள் தீர்க்கமாகவும், தெளிவாகவும் உள்ளன. அதாவது கதவுகள் மூடியிருந்தபோது (அவர்கள் யூதர்களுக்கு மிகவும் பயந்ததினால் அறக்கதவ மிகவும்

கவனமாகப் பூட்டியிருந்தனர்) அவர்கள் நடுவே வந்து நின்றார் என்று வேதம் தெளிவாகக் கூறுகிறது (யோவான் 20:19,26).

அவருடய சரீர மாற்றத்தப் பற்றிய பாடம், அவர் அவர்களுடய பார்வயிலிருந்து பிரிந்தவிதத்தின்மூலம் அதாவது ''அவர் அவர்களுக்கு மறந்து போனார்'' என்று சொல்வதன் மூலம் வலியுறுத்தப்படுகிறது. கதவுகள் மூடப்பட்டிருந்தபோது, சதயும், எம்புடனும் கூடிய மாம்ச சரீரம், ஆடயுடன் திடீரென்று தோன்றியபோதிம், அது மீண்டும் கதவத் திறந்து செல்லாமல், அது எந்த மூலகத்தக்கோண்டு ஒரு சில நிமிடங் களுக்கு முன்பு அவரால் உருவாக்கப்பட்டிருந்ததோ, அந்த மூலகங்களாக மாறி மறந்து விட்டது (அல்லது கரந்துவிட்டது). அவர் தம்ம வெளிப்படுத்திய மாம்ச, எம்பு, ஆட போன்றவகள் மறக்கப்பட்டு, அவர்கள் காணமுடியாத அளவிற்கு அவர்களுடய பார்வயிலிருந்து மறக்கப்பட்டிருந்தாம், அவர்கள் அவுரப் பார்க்க முடியாதபடி அவர் அவர்களுடனேகூட இருந்தார். இதே போலவே அந்த 40 நாட்களின் பெரும்பாலான நேரங்களில் அவர் அவர்களுடனே கூட இருந்தார்.

விசேஷித்த சமயங்களில் விசேஷித்த வேலகளுக்காக தேவன் இந்த வல்லமய, மற்ற ஆவியின் ஜீவிகளாகிய தூதர்களுக்கும் கொடுத்திருந்தார். அவர்கள் மாம்சமும், எம்புமான சரீரத்தில் தோன்றி, நம்முடய கர்த்தர் செய்ததுபோல, கட்டள கொடுக்கவேண்டிய மனிதர்களிடம் பேசவும், சாப்பிடவும் அவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர் (ஆதி 18, நியாயா 6:1122; 13:320).

மானிடருக்கும் சற்று மேலான ஜீவிகள், தங்களுக்குத் தேவயான சமயத்தில் மாம்ச சரீரத்த சிருஷ்டிக்கவும், அத அழிக்கவும் பெற்றிருந்த வல்லமயப் போன்றே, நம்முடய கர்த்தராகிய ஆண்டவரும், தேவதூதர்களும் தரிசனம் கொடுக்கும்போது அணிந்திருந்த ஆடய சிருஷ்டிக்கவும், அழிக்கவும் வல்லம பெற்றிருந்தனர். அந்த சரீரங்கள், அவர்கள் அணிந்து கொண்ட வஸ்திரங்கள விட எவ்விதத்திம் அவர்களுடய மகிமக்குரிய ஆவியின் சரீரங்கள விட, மேலானதாய் ஒரு போதும் இல்ல. நமது இரட்சகர் சிவயில் அறயப்படுவதற்கு முன்பு அணிந்திருந்த தயல் இல்லாத மேலங்கியும், ஆடகளும் ரோமப் போர் சேவகர்களால் பங்கு போடப்பட்டத நாம் நினவு கூற வேண்டும். அவுர அடக்கம் செய்தபோது அவரது சரீரத்த சுற்றியிருந்த துணிகளும் கல்லறயில் சுற்றி வக்கப்பட்டிருந்ததாகக் காண்கிறோம். (யோவான் 19:23, 24; 20:57) எனவே அவர் காட்சி அளித்த ஒவ்வொரு சமயத்திம்,

சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றபடி அணிந்திருந்த ஆடயானது விசேஷித்த விதமாக அவரால் உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். உதாரணமாக அவர் மரியாளுக்கு தோட்டக்காரரப்போல காட்சி அளித்தபோது, அவரது ஆடயானது தோட்டக்காரர் அணிகிற ஆடயப் போலவே இருந்திருக்க வேண்டும்.

நம்முடய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து மாயயான சரீரத்தில் தோன்றாமல், உண்மயான மானிட சரீரங்களில் தரிசனம் கொடுத்தார். தம்முடய சரீரம் உண்மயான மானுட சரீரம் என்புத அவர்களுக்கு காண்பிக்க, அவர்களுக்கு முன்பாக சாப்பிட்டார்; அவருடய சரீரமானது சதயாம், எம்பாம் ஆனதுதான், என்புதத் தொட்டுப்பார்க்கும்படி அவர்கள அழத்தார். அவர் அவர்கள நோக்கி, ''நீங்கள் ஏன் கலங்குகிறீர்கள்?.... நான்தான் என்று அறியும்படி என் கககளயும், என் கால்களயும் பாருங்கள்; என்னத் தொட்டுப்பாருங்கள். நீங்கள் காண்கிறபடி எனக்கு மாம்சமும், எம்புகளும் உண்டாயிருக்கிறதப் போல ஒரு ஆவிக்கு இராதே'' என்று கூறினார்.

நமது ஆண்டவர் எடுத்துக்கொண்ட பலதரப்பட்ட மாம்சமும், எம்புமான சரீரத்தப் பற்றிய இந்த வார்த்தயிலிருந்து, சில கிறிஸ்துவர்கள் தவறான முடிவுக்கு வருகின்றனர். அவர் எடுத்த சரீரமானது ஆவியின் சரீரம் என்றும், ஆவியின் சரீரமானது சதயாம், எம்பாம் ஆனது என்றும், வரயறுக்க முடியாத சிலவற்றத் தவிர, அது மனித சரீரத்த போன்றது என்றும் கூறி, அத ஆவி என்றழத்து, அந்த ஆவியே நரம்புகளில் இரத்தத்திற்கு பதிலாக ஓடுகிறது என்றும் கருதுகின்றனர். இது ஆவியின் சரீரம் அல்லவென்றும், ஆவியின் சரீரத்திற்கு மாம்சமும், எம்பும் இருக்காது என்றும் கூறிய நம்முடய கர்த்தராகிய ஆண்டவரின் வார்த்தக்கு அவர்கள் மாறாக கருதுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ''ஆவியின் சரீரம் எப்படிப்பட்டது என்று இன்னும் வெளிப்படவில்ல'' அவர் இருந்த வண்ணமாக அல்ல, அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே நாமும் மாற்றப்பட்டு அவுரத் தரிசிக்கும் வர, ஆவியின் சரீரத்தப்பற்றி நம்மால் புரிந்து கொள்ளமுடியாது என்ற யோவானின் வார்த்தகள, அவர்கள் மறந்து விட்டார்களா? (I யோவான் 3:2) மேம், ''மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடய இராஜ்ஜியத்த சுதந்தரிப்பதில்ல. ஆகயால் கிறிஸ்துவோடு கூட அவருடய சுதந்தரதாரர்களும் மறுரூபமாக்கப்படவேண்டும்'' என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கூறும் வார்த்தகளயும் அவர்கள் மறந்து விட்டார்களா? (1 கொரி 15:50,51).

சிலுவையில் அறையப்பட்டு, யோசேப்பின் கல்லறையில் வைக்கப்பட்ட அந்த சரீரமே, நம்முடைய ஆண்டவரின் மகிமையான ஆவியின் சரீரம் என்ற எண்ணத்தை பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் கொண்டிருக்கின்றனர். நம்முடைய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்துவை மகிமையின் சரீரத்தில் பார்க்கும்போது, அவரை அடையாளம் கண்டுகொள்ள அவர் கல்வாரியில் பெற்ற காயத்தின் தழும்புகளை எதிர்பார்க்கின்றனர். ஆனால் இது மாபெரும் தவறாகும். இவைகளை சிறிது கவனமாக உற்று நோக்கும் போது முதலாவதாக, அவருடைய உயிர்த்தெழுந்த சரீரம் மகிமையுடைந்த சரீரம் அல்ல என்றும், தழும்புகளுடன் கூடிய சிதைந்த சரீரம் என்றும், அது நிரூபிக்கும். இரண்டாவதாக, அப்போஸ்தலர்களின் வார்த்தைக்கு மாறாக, நாம் ஆவியின் சரீரம் எப்படிப்பட்டது என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம் என்பதை அது நிரூபிக்கும். மூன்றாவதாக, ''உலகத்தின் ஜீவனுக்காக என் மாம்சத்தைக் கொடுப்பேன்'' என்று கர்த்தர் கூறிய மீட்பின் விலைக்கிரயத்தை அவர் மீண்டும் எடுத்துக் கொண்டதாக அது நிரூபிக்கும். அவருடைய மானிட ஜீவனும், மாம்சமும் நம்முடைய மீட்புக்காகப் பலியிடப் பட்டது. அவர் பிதாவின் வல்லமையினால் மீண்டும் ஜீவனாக்கி உயர்த்தப் பட்டபோது, அவர் மானிட ஜீவியாக உயிர்த்தெழவில்லை. ஏனெனில் அவருடைய சரீரமானது, நம்முடைய விலைக்கிரயமாக பலியிடப்பட்டது. அந்த விலைக்கிரயமானது மீண்டும் திரும்ப எடுக்கப்பட்டிருக்குமேயானால், நாம் இன்னும் நம்முடைய சாபமாகிய மரணத்திற்குள்ளாக நம்பிக்கையின்றி இருந்திருப்போம்.

நம்முடைய ஆண்டவரின் ஆவியின் சரீரம், அவருடைய முதல் வருகைக்கு முன்பு, மனித சரீரமாக இருந்தது என்றும், மற்ற எல்லா ஆவியின் சரீரங்களும் மாமிச சரீரங்களே என்றும், அவர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு அவர் பெற்ற ஆவியின் சரீரமானது மாம்ச சரீரம்தான் என்றும், நாம் கருதுவதற்கு எந்தவித காரணமும் இல்லை. ஏனெனில் ஆவிக்கு மாம்சமும், எலும்பும் கிடையாது. எனவேதான் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ''நம்முடைய ஆண்டவர் மாம்சத்தில் கொலையுண்டு ஆவியில் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்'' என்று கூறுகிறார்.

நம்முடைய ஆண்டவரின் மானிட சரீரம் அதிசயிக்கத்தக்க விதமாக கல்லறையிலிருந்து நீக்கப்பட்டது. ஏனெனில் அந்த சரீரம் அங்கே இருந்திருக்குமேயானால், கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்துவிட்டார் என்று அப்போஸ்தலர்கள் விசுவாசிப்பதற்கு அது பெரும் தடையாக இருந்திருக்கும். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியை இன்னும் பெறாதிருந்ததினால், அவர்கள்

ஆவிக்குரிய காரியங்களில் அதுவரை வழி நடத்தப்படவில்லை. (யோவான் 7:39) அந்த சரீரம் என்ன ஆனது என்பது பற்றி நாம் அறியாதிருந்தாம், அது நிசயமாக அழிந்திருக்கவோ அல்லது கெட்டுப்போயிருக்கவோ முடியாது. (அப் 2:27,31) அவருடைய சரீரமானது வாயுவாக கரைந்து விட்டதா? அல்லது தேவனின் அன்பிற்காகவும், கிறிஸ்துவின் கீழ்ப்படிதலுக்காகவும், நம்முடைய இரட்சிப்பிற்காகவும் நினைவு சின்னமாக எங்கேயாவது இன்னும் காக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று யாருக்கும் தெரியாது. அதைப்பற்றிய அறிவும் நமக்கு அவசியமில்லை. நம்முடைய தேவன் அதிசயிக்கத்தக்கவிதமாக மோசேயின் சரீரத்தை ஒளித்து வைத்திருந்தார் என்று, நமக்கு உறுதியாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. (உபா 34 : 6, யூதா 9) ஆசரிப்புக்கூடாரத்தில், கிருபாசனத்தின் கீழ் வைக்கப்பட்டிருந்த உடன்படிக்கை பெட்டியிள்ள பொற்பாத்திரத்தில் மன்னாவானது அழியாமல் அதிசயிக்கத்தக்க வண்ணம் தேவனால் காக்கப்பட்டது. ஒரு ஞாபகார்த்தமாக அது வானத்திலிருந்து வந்த அப்பமாகிய, நம்முடைய கர்த்தரின் மாம்சத்திற்கு முன்னடையாளமாக இருந்தது என்பதை நாம் அறிவோம் (யாத் 16:20,33, எபி 9:4, யோவான் 6:51,58). எனவே தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் தேவன் நமக்காக விலைக் கிரயமாக பலியிடப்பட்ட, கிறிஸ்துவினுடைய மாமிச சரீரத்தை இவ்வுலகத் திற்குக் காட்டுவாரானால், அது நம்மை ஆசரியத்திற்கு உட்படுத்தாது. மேலும் தேவனுடைய அளவற்ற அன்பிற்கும், கிறிஸ்துவின் முழுமையான கீழ்ப்படிதலுக்கும் என்றென்றைக்கும் அத்தாட்சியாக இருக்கும்படி, கிறிஸ்துவின் சரீரத்தை அழிவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்காமல் தேவன் அதைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தாம் அது நம்மை ஆசரியத்திற்குட்படுத்தாது. இதன் மூலமாக யோவான் 19:37ம், சகரியா 12:10ம் நிறைவேறலாம். ''அவரை சிலுவையில் அறையுங்கள்'' என்று கத்தினவர்கள், ஈட்டியாம், ஆணிகளாம், முட்களாம் குத்தப்பட்ட, அவரது சரீரத்தை அடையாளம் காண்பித்து ஒருவேளை அதற்கு சாட்சிகளாயிருக்கலாம்.

நம்முடைய கர்த்தரின் மகிமையான சரீரத்தை ஒரு மாம்சசரீரம் என்று கருதுவதற்கு, அவர் பரமேறுவதற்கு முன்னாக 40 நாட்களில் விநோத விதமாக மாம்ச சரீரத்தில் தோன்றி மறைந்தது, சிறிதளவு கூட ஒரு காரணமாக இருக்கமுடியாது. எப்படி அவரால் திடீரென்று தோன்றி பிறகு மறைய முடிந்தது? அந்த 40 நாட்களிம் தொடர்சியாக, மற்றவரின் கண்களுக்கு புலப்படாமலேயே எப்படி அவரால் இருக்க முடிந்தது? சிலுவையில் அறையப் படுவதற்கு ஒரு சில நாட்கள் முன்பு வரை, மற்றவர்களால் நன்கு அறியப்பட்டும், அன்பு செத்தப்பட்டும் இருந்த நமதாண்டவரின்

தோற்றமானது காட்சி கொடுக்கும் ஒவ்வொரு சமயத்திம் மாறுபட்டதாகவும், அவர்கள் அதற்கு முன்பு பல சமயங்களில் அவுரப் பார்த்திருந்தாம் கூட அவர்களால் அடயாளம் கண்டு கொள்ள முடியாமல் இருந்தது ஏன்?

இவகுளயெல்லாம் அற்புதங்கள் என்று சொன்னால்மட்டும் போதாது. இவகுளயெல்லாம் அற்புதம் என்று சொல்வதற்கு ஒரு காரணமோ அல்லது அவசியமோ இருக்கவேண்டும். சி,வயில் ஆறயப் பட்ட பிறகு இருந்த சாயம், தழும்புகளுடனும், சுதயும் எம்புகளுடன் கூடிய அதே மாம்ச சரீரமே, அவர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகும் இருந்திருக்கு மேயானால் அந்த உண்,மய நிலநாட்டாது மட்டுமல்லாது, நாம் காண்கிறபடி ஏன் உண்,மக்கு மாறானுத நில நிறுத்தவும், சத்தியத்திற்கு மாறானுத போதிக்கவும் அற்புதத்த நடப்பிக்கவேண்டும்? மேம் அவர் சுதயும், எம்பும் உள்ள மாம்ச ஜீவியாக இனி இல்லாமல், அவர், எங்கிருந்து வந்தார் ? அல்லது எங்கு போனார் என ஒருவராம் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு ஆவியின் ஜீவியாக இருந்தார், என்பதும் சீஷர்களுக்கு போதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக மாம்சமும் எம்பும் உள்ள, பல்வேறு சரீரங்களில் கிறிஸ்து தோன்றி, இப்படிப்பட்ட சரீரங்குள சமயத்திற்கேற்றாற் போல் உருவாக்கியும், அத அழித்தும் வந்தார் என்ற உண்,மயப் போதிக்கிற அற்புதங்குளயும் ஏன் செய்தார் ?

நம்முடய கர்த்தர் சி,வயில் ஆறயப்படுவதற்கு முன்பு, அவர் தம்முடய சீஷர்களுடன் மிக நெருங்கிப் பழகினார். அவர் ஆனவுரயும் வித்தியாசமின்றி அதிகமாக நேசித்த போதிம் கூட, உயிர்த்தெழுந்த பிறகு அவர் அவர்களுடன் பழகியது, அவ்வளவு நெருக்கமாக இருக்கவில்,ல. இப்படிப்பட்ட காரியமானது அவர் உயர்த்தப்பட்டதின் விளவால் அவருக்குக் கிடத்த அந்தஸ்,தயும், மதிப்பயும் அவர்களுக்கு உணர்த்துவதோடு, அவருக்கும், அவருடய அதிகாரத்திற்கும் உரிய மதிப்பத் தரவேண்டும் என்புதயும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி உணர்த்துவதாகவும் இருந்தது. கிறிஸ்து மானிட ஜீவியாக இருந்தபோது கூட மரியா,தக்குரிய கௌரவத்தில் அவர் தாழ்ந்துவிடவில்,ல. இருந்த போதிம் அவர் உன்னத நில,மக்கு மாறியபோது, அதவிட ஒரு தனி அந்தஸ்து அவருக்கு உகந்ததாகவும் அவசியமாயுமிருந்தது. இப்படிப்பட்ட தனித்தன்,ம நம்முடய பிதாவாகிய தேவன், தமக்கும் அவருடய சிருஷ்டிகளுக்கும் இடயே எப்போதும் இருக்கும்படி செய்திருந்தார். இத்தகய தனித்தன்,ம பல்வேறு சூழ்நி,லகளிம் மிகவும் தே,வயாக இருந்தது. நமது ஆண்டவர் உயிர்த்

தெழுந்தபிறகு தம்முடய சீஷர்குள சந்தித்த அனத்து இடங்களிம் இந்த தனித்தன்,மய நில நிறுத்தினார். இந்த சந்திப்புக்கள் விரிவாக இருந்தாம் ''இனி நான் உங்களுடனேஅதிகமாய் பேசுவதில்,ல'' என்று சொன்னதற்கு ஏற்ற வண்ணமாகவும் இருந்தது (யோவான் 14:30).

பரலோகத்திள்ள நம்முடய தேவன் மனித ஜீவியாக இல்லாமல் ஆவியின் ஜீவியாக இருக்கிறார் என்று விசுவாசிப்பவர்கள், தேவனுடய சாயலாக மாத்திரமல்ல, அவருடய தன்,மயின் சொரூபமாயும் இருந்து தற்போது தெய்வீக சுபாவத்திற்கு உயர்த்தப்பட்ட நம்முடய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து, இனி மானிட ஜீவியாக இல்லாமல் (யாரும் கண்டிராத மற்றும் அற்புதத்தினாலேயன்றி வேறெந்த விதத்தினாம் காணமுடியாத) ஆவியின் ஜீவியாக இருக்கிறார் என்று உணர்ந்து கொள்வதில் எவ்வித கஷ்டமும் இருக்காது. மனிதன் தேவுனப் பார்ப்பது எப்படி முடியாத காரியமாக இருக்கின்றதோ, அதபோலவே, மகி,மயுடந்த இயேசுகிறிஸ்துவப் பார்ப்பதும் முடியாத காரியமாகும். ஆவிக்குரிய மகி,மயின் ஒளியானது மோசேயயும், இஸ்ரேல் மக்குளயும், சீனாய் ம,லயில் எவ்விதம் பாதித்தது என்புத ஒரு நிமிடம் சிந்தியுங்கள் (எபி 12:21; யாத் 19:20,21; 33:20,23;34:29,35) மோசே மிகவும் கலக்கமுடந்து, பயந்து நடுங்கி, ''நான் மிகவும் பயந்து நடுங்குகிறேன் என்று சொல்லத்தக்கதாக, அக்காட்சி பயங்கரமாயிருந்தது. கர்த்தருடய மகி,மய தாங்கத்தக்கதாக மோசே அதிசயிக்கத்தக்கவ,கயில் பலப்படுத்தப்பட்டிருந்ததால், அவன் அங்கே இரவும் பகம் 40 நாள், அப்பம் புசியாமம் தண்ணீர் குடியாமம் கர்த்தருடனே தனித்து இருந்தான். அங்கே தெய்வீக நியாயப்பிரமாணத்தத் தேவனிடமிருந்து பெற்று அத எழுதினான். (யாத் 34:28) மோசே கர்த்தர முக முகமாய்ப் பார்க்கவேண்டும் என்று விருப்பப்பட்டபோது, ''நீ என் முகத்தக் காணமாட்டாய்; ஒரு மனிதனும் என்,னக் கண்டு உயிரோடு இருக்கக் கூடாது என்றார்'' (யாத் 33 : 20) ஆகயால் மோசே பார்த்ததெல்லாம் தேவனின் மாதிரி தோற்றத்தயல்லாமல், அதிகப்படியான வேறு எ,தயுமல்ல. ''தேவுன ஒருவரும் ஒருக்காம் கண்டதில்,ல; அவர் மனிதரில் ஒருவரும் கண்டிராதவரும், காணக்கூடாதவரும், அதரிசன மானவரும், சாகா,மயுள்ள இராஜாவாகவும் இருக்கிறார்'' என்ற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தக்கு இது மிகவும் இசவாக இருக்கிறது (1 தீமோ 6:15,16). ஆவியின் சரீரத்தில் இருக்கும் தேவுன, ஆவியின் ஜீவிகள்தான் காணமுடியும் என்று மத்தேயு 18:10இல் தெளிவாய் கூறப்பட்டுள்ளது.

நம்முடைய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து, எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் தம்ம ஒப்புக்கொடுத்த மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவாகவே இன்னும் இருப்பாரேயானால் (1 தீமோ 2:5,6), அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கூறுவதைப் போல அல்லாமல், அவர் உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியாக எழுந்திருக்காமல், மாம்சத்திலே கொலையுண்டு, மாம்ச சரீரத்திலே உயிர்த் தெழுந்திருப்பாரேயானால், அவர் தேவ தூதர்களுக்கு மேலாக உயர்த்தப் பட்டு, வானத்திம், பூமியிம் உள்ள எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தைப் பெறுவதற்கு பதிலாக, அவர் இன்னும் மனிதன் கிறிஸ்துவாகவே இருக்கிறார் என்றே பொருள்படும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மரணத்த ருசி பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக, அவர் எடுத்துக்கொண்ட அடிமையின் ரூபத்த இன்னும் அவர் தரித்துக் கொண்டவராயும், தேவ தூதர்களுக்கு சற்று கீழ்ப்பட்டவராயும் இருப்பாரேயானால், அவரால் தேவன தரிசிக்கவே முடியாது. இக்காரியத்த அப்போஸ்தலரின் அத்தாட்சியக் கொண்டு முழுமையுமாக ஆராயும்போது, அது எவ்வளவு நியாயமற்றதாகக் காணப்படுகிறது என்பது தெரிகிறது. ஆணியினாம், ஈட்டியினாம், முள்முடிகளினாம் குத்தி காயப்படுத்தப்பட்டு வருத்தத்தால் நிறந்த நமது ஆண்டவரின் மாம்ச சரீரமே, அவருடைய மகிமையின் சரீரமாக இருந்தால், காயங்களையும், தழும்புகளையும் கொண்ட மனித முக சாயலே உயர்த்தப் பட்ட கிறிஸ்துவின் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புகளாய் இருந்தால், அவர் நமக்காக ஏற்றுக்கொண்ட காயங்கள நாம் நேசித்தாம் கூட, அவர் அழகற்ற வராகவே இருப்பார். இவ்வாறாக கிறிஸ்து அபூர்ணமாகவும், தழும்பு களுடனும், காயங்களுடனும் சரீரத்தைப் பெற்றிருப்பாரேயானால், ‘‘நாமும், அவரைப்போல் இருப்போம்’’ என்ற வசனமானது, அவரைப்போல் சிலுவயில் அறையப்பட்டு, சிரச்சேதம் பண்ணப்பட்டு, கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டு, எரிக்கப்பட்டு, கூறுகளாக்கப்பட்டு, மிருகங்களால் கிழிக்கப் பட்டு, விபத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு அப்போஸ தலரும், புனிதரும் இப்படிப்பட்ட தழும்புகளையும் அடையாளங்களையும் பெற்றிருப்பார்கள் என்பத உணர்த்தவில்லையா? அழியாமையப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் இருக்கும் பரலோகமானது இப்படிப்பட்ட காட்சிகளைக் கொண்டதாக இருக்குமேயானால், அது எவ்வளவு பயங்கரமாகத் தோற்றமளிக்கும்? ஆனால் காரியம் அதுவன்று. யாரும் வேதத்திற்கு முரணான நியாயமற்ற எண்ணத்த நீண்டகாலமாக பெற்றிருக்கமுடியாது. ஆவிக்குரிய ஜீவிகள், எல்லாவற்றிம் பூரணமாக இருக்கிறார்கள். எனவேதான் அப்போஸ்தலர் ஆவிக்குரிய மகிமைக்கும், மதிப்பிற்கும் சுதந்தரதாரர்களாகிய சபைக்கு கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்,

‘‘பலவீனமுள்ளதாய் (காயங்களுடனும், தழும்புகளுடனும்) விதைக்கப்படும்; (மரணத்தில்) பலமுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும். கனவீனமுள்ளதாய் (துன்பத்திம், வருத்தத்திம்) விதைக்கப்படும், மகிமையுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும். ஜென்மசரீரம் (சொல்லர்த்தமாக மாம்ச சரீரம்) விதைக்கப் படும். ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருக்கும். மேம் மண்ணானவனுடைய சாயல நாம் அணிந்திருக்கிறதுப்போல, வானவருடைய சாயலயும் அணிந்து கொள்வோம் (1 கொரி 15:42,51). நம்முடைய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து நம்ம மீட்பதற்காக, சில காலம் மண்ணானவரின் சாயல எடுத்துக்கொண்டார். ஆனால் அவருடைய உயிர்த்தெழுதலில் வானத்திற்குரிய கர்த்தரானார் (ரோமர் 14:9). நாம் மண்ணானவரின் சாயலாகிய ஆதாமின் சாயல (மனித சரீரத்த) அணிந்திருந்தாம் விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருப்போமானால் சீக்கிரத்தில் நாம் வானவருடைய சாயல (ஆவியின் சரீரத்த) அணிந்துகொள்வோம்.

பவுலின் காரியத்த நினைவுக்குக் கொண்டுவருவோம். அவர் அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவராக இருக்கவேண்டுமென்றால் அவர் ஒரு சாட்சியாக இருக்கவேண்டும்; உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தர அவர் காண வேண்டும். உயிர்தெழுந்த கிறிஸ்துவின் தரிசனங்களையும், அவருடைய பிரசன்னத்தயும் அந்த 40 நாட்களில், அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பார்க்கவில்ல. எனவே கர்த்தரின் விசேஷ தரிசனம் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் மற்றவர்கள் கிறிஸ்துவ பல்வேறு உருவத்திம், ஆடைகளிம் பார்த்ததுப்போல, பவுல் அவரைக் காணவில்ல. நடுப்பகலில் பிரகாசிக்கும் சூரியனைக் காட்டிம், அதிக பிரகாசமான நம்முடைய கர்த்தரின் கன நேர மகிமையின் பிரகாசத்த, பவுல் கண்டதினால் பார்வையிழந்து தரையிலே வீழ்ந்தான். மீண்டும் சிறிதளவு பார்வைய பெறுவதற்குக் கூட ஒரு அற்புதம் நிகழவேண்டியிருந்தது (அப் 9:17,18). கர்த்தர் இப்போது இருக்கிற வண்ணமாக ஒரு ஆவியின் ஜீவியாக பவுல் அவர தரிசிக்கவில்லயா? முன் சொல்லப்பட்டதுபோல விசேஷித்த நோக்கத்திற்காகவும், காரணங்களுக்காகவும் மாம்ச ஜீவியாக அவர் முன்னிருந்தது போலவே, அவர் அந்த 40 நாட்களில் தரிசனம் கொடுக்க வில்லயா? இதில் சந்தேகப்படுவதற்கு எவ்வித காரணமும் இல்ல. நம்முடைய கர்த்தர் மற்றவர்களுக்கு வேறுவிதமாகக் காட்சியளித்ததில் ஒரு நோக்கம் இருந்ததுபோல, பவுல் அப்போஸ்தலனுக்கு மேற்கூறிய வண்ணம் காட்சி கொடுத்ததிம் ஒரு நோக்கம் இருந்தது. இந்த நோக்கத்தப் பற்றி பவுல் கூறுவதாவது; ‘‘எல்லாருக்கும் பின்பு, அகாலபிறவி (குற மாதங்களில்

பிறந்த ஒன்றப் போல) போன்ற எனக்கும் தரிசனமானார்'' (1 கொரி 15:8). கர்த்தருடைய உயிர்த்தெழுதலானது, முழுமையான ஆவியின் ஜீவியாக மரணத்திலிருந்து அவர் பிறந்ததக் குறிப்பதுபோல (கொலோ 1:18; ரோமர் 8:29), கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபயின் உயிர்த்தெழுதம், அவர்களது பிறப்புக் குறிப்பதாக இங்கே சொல்லப்படுகிறது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நமதாண்டவுர தரிசித்தது போல, நாம் ஆவியின் ஜீவியாகப் பிறக்கும் போது, கிறிஸ்து தற்போது இருக்கும் வண்ணமாகவே அவுரத் தரிசிப்போம். நாம் ஆவியின் ஜீவியாகப் பிறக்கும்போது, அவருடைய மகிமயின் சரீரத்தக் கண்டு நாம் கீழே விழமாட்டோம்; கண் பார்வுய இழக்கவும் மாட்டோம். ''அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே'' நாம் அவுரப் பார்க்கப் போவுதப்போல, பவும் பார்த்ததாகக் கூறுகிறார். கிறிஸ்துவின் அங்கங்களெல்லாம் (சப) அவுரப் பார்க்கப் போவுதப் போல, பவுல் குறித்த காலத்திற்கு முன்பே, அதாவது மரித்தோரிலிருந்து பவுல் பிறப்பதற்கு முன்பே, அவருடைய மகிமுய தாங்குவதற்குரிய சக்தியில்லாமலே கிறிஸ்துவக் கண்டார். ஆவியின் ஜீவியாகப் பிறக்கும் ஒவ்வொருவரும் குறித்த காலத்தில் அவுரக் காண்பார்கள்.

நியாயப்பிரமாணத்த இஸ்ரயேலருக்குக் கொடுக்க மலயிலிருந்து இறங்கி வந்த, மோசே, தமது இரண்டாம் வருகயில் வந்து இவ்வுலகத்த ஆண்டு, ஆசீர்வதிக்கப் போகிற பெரிய நியாயப்பிரமாணிகனும் புது உடன்படிக்கயின் மத்தியஸ்தருமாகிய கிறிஸ்துவுக்கு, ஒரு முன்னடயாளமாக இருந்தார். ஆகவே கிறிஸ்துவத் தலயாகக் கொண்ட சப முழுவதற்கும் மோசே முன்னடயாளமாக இருக்கிறார். மோசேயின் முகம் பிரகாசமாக இருந்ததினால், ஜனங்கள் அவுரப் பார்க்கமுடியாதபடி இருந்தனர். எனவே மோசே ஒரு முக்காட்ட அணிய வேண்டியிருந்தது. மோசேயின் முகத்திலிருந்த பிரகாசம் கிறிஸ்துவின், ஆவிக்குரிய மகிமக்கு முன்னடயாளமாக இருந்தது. கிறிஸ்துவின் இந்த ஆவிக்குரிய மகிமுயக் குறித்து நாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். கிறிஸ்து உண்மயான மகிமுயயும், பிரகாசத்தயும், பிதாவின் மெய்யான தன்முயயும் சொரூபத்தயும் பெற்றிருப்பதாம், நாமும் (சபயும்) அவருக்கு ஒப்பாயிருக்கப் போவதாம், எந்த ஒரு மானிடனும் அந்த மகிமுயத் தாங்க முடியாது. கர்த்தர் தமது மகிமுய இவ்வுலகத்திற்கு வெளிப்படுத்தும்போது, நியாயப்பிரமாணிகன் எப்படி அத வெளிப்படுத்தினாம், ஆவிக்குரிய ஜீவிகளின் மகிமுய யாரும் காணமுடியாது. இவ்வுலகத்தார் முக்காட்டின் மூலமாகவே திரக்கு அப்பால் இருந்துகொண்டு பேசுவார்கள். இது, ''மோசேயின் முக்காடு'' என்று கூட அழக்கப்படுகிறது. (யாத் 34:30,33).

இவ்விஷயத்தக் குறித்து நாம்கவனமாக ஆராயும்போது, நம்முடய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த விதத்த வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் தெய்வீக ஞானம் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்புத நாம் மென்மேம் உணர்ந்து கொள்கிறோம். அவருடைய அப்போஸ்தலர்கள் பூரணமாக மனநிறவு அடயவும், அவர்கள் தகுந்த சாட்சிகளாய் விளங்கவும், உலகத்தின் சாந்தகுணமுள்ளவர்கள், அப்போஸ்தலர்களின் அத்தாட்சிய ஏற்றுக் கொண்டு, கிறிஸ்துவ, தேவன் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார் என்று விசுவாசிக்கவும், மரித்த கிறிஸ்து இனி, சதாகாலங்களிம் உயிரோடிருக்கிறார் என்று உணர்ந்து கொள்ளவும், விசுவாசித்து அவர் மூலமாகத்தான் தேவனிடம் வரவேண்டும் என்று உணர்ந்து கொள்ளவும் தான், கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் அப்போஸ்தலர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப் பட்டது. பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதலில் நாம் அவுரக் குறித்து கவனிக்கும் போது, நமது ஆண்டவுர இனி மானிட கிறிஸ்துவாக காணாமல், மகிமுயும், வல்லுமயும் பொருந்திய ஆண்டவராகவும், தெய்வீக சுபாவத்தில் பங்குகொண்டவராகவும் நாம் காண்கிறோம். அவருடய வருகக்காகவும், இராஜ்யத்துக்காகவுமே சபயானது, இவ்வளவு காலமாக ஜெபித்து வந்தது என்று நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவர் உயர்த்தப்பட்டுத சரியாக உணர்ந்து கொண்டவர்கள், கிறிஸ்து நம்ம மீட்கும் பொருளாக, தம்ம பலியிட்டு காயப்பட்டு மரணத்தில் ஒப்புக்கொடுத்த அதே மாம்ச சரீரத்தில் தமது இரண்டாம் வருகயில் வருவார் என்று எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள். மேம் அவரது இரண்டாம் வருகயில் மாம்சமும் எம்பும் உள்ள பல்வேறு உருவங்களில், தம்ம இவ்வுலகத்திற்கு வெளிப்படுத்துவார் அல்லது தோன்றுவார் என நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் முந்திய சாட்சிகளுக்கே தவிர நமக்கல்ல. நாம் இனி பார்க்க இருப்புதப் போல, அவரது இரண்டாம் வருகயில் தம்ம வெளிப்படுத்தும் விதம் வேறுவிதமாக இருக்கும்.

ஆவியின் ஜீவிகுளப்பற்றியும், முந்தய காலங்களில் அவர்களுடய வெளிப்படுத்துதல்குளப் பற்றியும் நாம் பார்த்ததிலிருந்து, நம்முடய ஆண்டவர் பவுக்கும், தானியேக்கும் தம்ம வெளிப்படுத்தியுதப் போல, தமது இரண்டாம் வருகயில் மானிடரின் கண்குளத் திறந்து, தமது மகிமுய வெளிப்படுத்துவார் என்றோ, அல்லது ஒரு மாம்ச சரீரத்த எடுத்துக் கொண்டு தம்ம வெளிப்படுத்துவார் என்றோ கூறுவது, வேத வாக்கியங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தேவனுடய திட்டத்துக்கு

முரணாக இருக்கும். அவர் தமது மகிமயில் இவ்வுலகத்திற்கு வெளிப்பட்டு, அவர்களுடைய கண்கள் அதிசயவிதமாக அவுரக்காணும்படி செய்வாரேயானால், அக்காட்சியானது அவர்கள முற்றிமாக செயல் இழக்க செய்துவிடும். அல்லது மானிடனாகத் தோன்றுவாரேயானால் அது அவருடைய மதிப்பக் குறத்து, தெய்வீக சுபாவத்தின் மதிப்ப குறவாகக் காண்பிப்பதாக இருக்கும். இவயிரண்டும் அவசியமான தாகவோ, அறிவுக்கேற்றதாகவோ தற்போது தோன்றவில்ல. இந்த இரண்டு முறகளில் ஏதாவது ஒன்று ஏற்படுத்தப்படும் என்று எடுத்துக் கொள்ளவும் முடியாது.

இதற்கு மாறாக, நம்முடைய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து மாம்சமாகி, மனிதர்களுக்குள்ளே வாசம் பண்ணினதப் போலவே, ஒவ்வொரு மனிதரிடத்திம் கிறிஸ்து (கிறிஸ்துவின் சாயல் , தேவ சாயல்) வெளிப்படுத்தப்படுவார் என்று நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். மனித சுபாவம், தேவனுக்கு இசவாகவும் பூரணமாகவும் இருக்கும்போது, அது மாம்சத்தில் ஒரு தேவ சாயலாக இருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் பூரண ஆதாமும் தேவ சாயலில் இருந்தார். மேம் பூரண மனிதனான கிறிஸ்துவும் தேவ சாயலில் இருந்தார். எனவேதான் அப்போஸ்தலனாகிய பிலிப்பு பிதாவ, தனக்குக் காட்ட வேண்டும் என்று கிறிஸ்துவிடம் கேட்ட போது, ''என்னக் கண்டவன் பிதாவக் கண்டான்'' என்று அவரால் பதில் சொல்ல முடிந்தது. நமதாண்டவர் மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடியால், பிலிப்பு தேவசாயல, (நமதாண்டவரின்) மாம்சத்தில் கண்டான்.

எனவே பொதுவாக, மனுக்குலமானது என்றும் அழியாத தேவ சாயக்குப் படிப்படியாகத் திரும்புவதால் பிதா, கிறிஸ்து ஆகியோருடைய ரூபத்தயும், சாயலயும் அவர்கள் தங்கள் மாம்சத்தில் பெற்றிருப்பார்கள். நாம் பார்த்ததப்போல், ஆயிரவருட யுக ஆரம்பத்தில், இவ்வுலகத்தில் பூரணமானவர்களுக்கு மாதிரியாக சிலர் இருப்பார்கள். முன்னமே சோதிக்கப்பட்டு, நீதிமான்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு, தீர்க்கதரிசிகள் ஆகியோர் மனிதரிடயே பிரபுக்களாகவும், காணமுடியாத ஆவிக்குரிய இராஜ்யத்தில் விரிவுரயாளர்களாகவும், பிரதிநிதிகளாகவும் இருப்பர். பிதாவின் சாயல், கிறிஸ்துவின் மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டதப்போல, கிறிஸ்துவின் சாயல் இவர்கள் (ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு, தீர்க்கதரிசிகள்) மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்படும். பூரணத்தப் பெற்று, கிறிஸ்துவினுடைய சித்தத்திற்கு முழு இசவோடு வருகிற ஒவ்வொருவரும், தேவன், கிறிஸ்து ஆகியோருடைய சாயலில் இருப்பார்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருவரிம் கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தப்படுவார்.

தன்னத்தானே முழுவதுமாக தத்தம்செய்து, பூரணமாக்கப்பட்ட மனிதன் தேவ சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருப்பதால், அவன் பரிசுத்த ஆவியயும், தேவனின் வார்த்தகளயும் பாராட்டக் கூடியவனாய் இருப்பான்; மகிமயுடந்த சுபயானது அவுன வழி நடத்தும். ஆவிக்குரிய இராஜ்யத்திற்கும், அதனுடைய பூமியின் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடயே பொதுவான தொடர்புகளும், காட்சிகளும், நேரடி வெளிப்படுத்து தல்களும், அதாவது ஏதேனில் பாவம் நுழந்ததால் சாபத்த கொணர்ந்து, தேவ கிருப, உறவு இவற்றிலிருந்து பிரிந்ததற்கு முன்பிருந்த தொடர்பக் காட்டிம், அதிக தொடர்பு, அப்போது உண்டாகுமென்பதற்கு எள்ளளவேனும் சந்தேகமில்ல.

நம்முடைய கர்த்தர் தம்முடைய இரண்டாம் வருகயில் எம்பும், மாம்சமுள்ள பல்வேறு சரீரங்களில் தோன்றுவார் என்று வேதமும் கூறவில்ல. அறிவுக்கேற்றதாகவும் இல்ல. மனிதர்கள பிரதிநிதிகளாகக் கொண்டு ஆளுக செய்து வெற்றி பெற்று வருகிற சாத்தானின் இராஜ்யத்திம் கூட இப்படிப்பட்ட முறமகள் அவசியமில்ல என்பது தெளிவாயிருக்கிறது. வஞ்சக அசுத்த ஆவிக்கு உட்பட்டிருக்கிறவர்கள், காணக்கூடாத இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவுன, முழுவதுமாக வெளிப்படுத்து கிறார்கள். மனிதர்களால் காணமுடியாதபடி சாத்தான், ஒரு ஆவியின் ஜீவியாக இருந்தாம் கூட, அவர்களின் (சாத்தானின் பிரதிநிதிகளின்) மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறான்.

தெய்வீக சுபாவத்திற்கு பங்குதாரர்களாக மறுரூபமாக்கப்பட்ட சுபயார், இப்போது சாத்தான் இருப்பது போல, ஆவியின் ஜீவிகளாக இருந்து, அப்போதிருக்கும் மனிதர்களால் காணப்படாமல் இருப்பார்கள். அவர்கள் கிரிய செய்யும் முறகள், அதே மாதிரி இருந்தாம் கூட, அவர்களுடைய குணநலன்களும், பலாபலன்களும் எதிராக இருக்கும். சாத்தானுடைய பெரும்பாலான ஊழியக்காரரப் போல, பூமிக்குரிய பிரதிநிதிகள் அறியாமயினாம், பெலகீனத்தினாம் அடிமகளாக்கப்படாமம் கட்டப்படாமம் சுதந்தரமாக விடப்பட்டு பூரணப்படுத்தப்படுவார்கள்; அவர்கள் அன்பினாம், சுயசித்தத்தினாம், கூர்மயான புத்தியோடும், இசவோடும் இயங்குவார்கள். அவர்களின் நீதிகளுக்குத் தக்கவாறு பலா பலன்கள, வெகுமதிகளப் பெறுவார்கள்.

இவ்வுலகத்திற்கு, நம்முடைய கர்த்தரின் பிரசன்னமானது வல்லமயோடும், மிகுந்த மகிமயோடும் வெளிப்படுத்தப்படும்.

இருந்தபோதிம் அவருடைய பிரசன்னமானது மாம்சக் கண்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படாமல், அறிவின் கண்களுக்கே வெளிப்படுத்தப்படும். புது இராஜாவின் ஆட்சியின் விளவால் ஏற்படும், மாபெரும் மாற்றங்கள அவர்கள் அறிந்து பாராட்டக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். அவருடைய பிரசன்னமும், நீதியான அதிகாரமும், அவருடைய ஆட்சியில் மானிடர்களுக்குக் கிடக்கும் ஆசீர்வாதங்களிம், தண்டனகளிம் உணர்ந்துகொள்ளப்படும்.

தீமகள செய்வதால் தீயவர்களுக்கு தண்டனயாக துன்பங்கள் வருகின்றன என்று பொதுவாக நீண்டகாலமாக நம்பப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இது ஒரு இயற்கயான, சரியான, பிரமாணமாகக் காணப்பட்டு, பொதுவாக மனிதர் அத ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இது சரியானதாக இல்லா திருந்தால் கூட, இது இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்று நினைக் கின்றனர். கடந்த காலத்தில் அடிக்கடி துன்பங்களயும் கஷ்டங்களயும் அனுபவித்தவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளகள் (2 தீமோ 3:12) என்ற அனுபவ உண்மயானது, வேதத்தோடு இசவாயிருக்கிறது. ஆனால் ஆபத்துக் காலத்தில் மேசியாவின் ஆளுக ஏற்படும் வருடங்களில் இந்த நிலம தலகீழாக மாற ஆரம்பிக்கும். தீயசக்திகள் அந்நாளில் தூக்கியெறியப்பட்டு, நித்திய நீதியானது படிப்படியாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, தீம செய்தவர்களுக்கு தகுந்த தண்டனயும், நன்ம செய்தவர்களுக்கு உரிய ஆசீர்வாதங்களும் கொடுக்கக்கூடிய வேலயானது விரவாக செய்யப்படும். ''எவன் நன்ம செய்கிறானோ அவனுக்கு மகிமயும், கனமும், சமாதானமும் உண்டாகும். பொல்லாங்கு செய்கிற எந்த மனுஷ ஆத்துமாவுக்கும் உபத்திரவமும், வியாகுலமும் உண்டாகும்.'' ''தேவனுடைய நீதியுள்ள தீர்ப்பு வெளிப்படும் கோபாக்கினயின் நாளிலே, தேவன் அவனவனுடைய கிரியகளுக்குத் தக்கதாய் அவனவனுக்கு பதிலளிப்பார்'' (ரோமர் 2:9,10,6,5). தீமகள் தற்போது அதிகமாகி இருப்பதால், யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல், அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக் காலம் உண்டாகி, தீமக்குரிய தண்டனயானது ஆரம்பத்தில் அதிகமாக இருக்கும். தேசத்தில் நீதியு சரிகட்டுதல், ஆபத்து, கோபாக்கின ஆகியுவ நிறவேறும்போது, யுகங்களின் மாற்றத்தயும், ஆட்சியாளர்கள் மாற்றத்தயும் பற்றிய உண்ம கள நம்முடைய கர்த்தர் உலகத்திற்கு வெளிப்படுத்துவார். ''கர்த்தரின் நியாயத்தீர்ப்புகள் பூமியிலே நடக்கும் போது பூசக்கரத்துக் குடிகள் நீதியக் கற்றுக்கொள்வார்கள்'' (ஏசாயா 26:5,11). புதிய யுகத்தில் நன்ம செய்தவர்கள் உயர்த்தப்படவும், தீம செய்தவர்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு தண்டிக்கப்படவும்தான் வேண்டும் என்புத அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள். இப்படிப்பட்ட இராஜ்யத்தப் பற்றியும், தாழ்ம உள்ளவர்கள், செம்மயானவர்கள், சிறுமப்பட்டவர்கள், எளிம யானவர்கள், ஏழகள் ஆகியோரின் நன்மக்காக செய்யப்போகிற அதனுடைய காரியங்களப் பற்றியும், தன்னலவாதிகளயும், அநீதியும் சிறுமயும் நிறந்த அமப்புகளத் தூக்கியெறிதலப் பற்றியும், மானிடருக்கு சமத்துவத்த ஏற்படுத்துவுதப் பற்றியும் உள்ள, தீர்க்கதரிசன அத்தாட்சிகள தெரிந்து கொள்ள சங்கீதம் 72:1,19; 37:1,14 ஐ கவனத்தோடு வாசிக்கவும்.

இப்படியாக நம்முடைய இராஜா தம்ம படிப்படியாக வெளிப்படுத்துவார். சிலர் புதிய இராஜாவ மற்றவர்களக் காட்டிம் வெகு சீக்கிரத்தில் அறிந்து கொள்வர். ஆனால் ''ஒவ்வொரு கண்ணும் அவரக்காணும் (அறிந்து கொள்ளும்) (வெளி1:7). ஆனால் அவர் மேகங்களுடனே வருகிறார், துன்பமாகிய மேகமானது அதிகமாகவும், இருளாகவும் இருக்கும் போதும், மலகள் (இவ்வுலகத்தின் இராஜ்யங்கள்) நடுநடுங்கி விழும்போதும், இப்பூமியானது (சமூக அமப்பானது) அதிர்ந்து, நிலகுலந்து உருகும்போதும், சிலர், யேகோவாவின் மகா நாள் வந்திருக்கிறது என்று, நாம் இப்போது போதித்து வருகிறத உணர்ந்து கொள்ள ஆரம்பிப்பர். முன்னால் உரக்கப்பட்ட ஆபத்துக்காலமும், கோபாக்கின நாளும், ஜாதிகளின் மேல் வந்திருக்கிறது. யேகோவாவினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர், நியாயத்த நூலாகவும், நீதியத் தூக்கு நூலாகவும் வத்து, அதிகாரத்த அவரே எடுத்துக்கொண்டு, அவருடைய கிரியய ஆரம்பிக்கிறார் என்புத உணர்ந்து கொள்வார்கள் (ஏசாயா 28:17). பரலோகத்தில் கட்டுப்படுத்தப் பட்டவகளுக்கு விரோதமாக உள்ள, பூமியின் அனத்து அதிகாரங்களயும் சட்டங்களயும் அவர் கீழாக்கிப் போடும் வரக்கும் அவர் ஆளுக செய்யவேண்டும்.

துன்பம் அதிகமாவதினாம், மனிதர்கள் குககளயும், பெரிய மலகளயும், சமுதாயக் குன்றுகளயும் (சங்கம், ஐக்கியம், தொழிற் சங்கம், கூட்டு நிறுவனம், பாதுகாப்பு கழகங்கள், சமூக மத சம்பந்த இயக்கங்கள்) மலகளயும் (அரசாங்கம்) தேடினாம் கண்டடையாமல் போவார்கள். மேம் அவர்கள் குன்றுகள நோக்கி சொல்கிறதாவது: ''நீங்கள் எங்கள் மீது விழுந்து, சிங்காசனத்தின் மீது வீற்றிருக்கிறவருடைய

முகத்திற்கும், ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய கோபத்திற்கும் எங்களை மறைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவருடைய கோபாக்கினையின் மகாநாள் வந்துவிட்டது'' (வெளி 6:15,17).

அகில உலகமே பக்தியமாயிருக்கிறதும், ஆபத்துகளுக்கு பிரதானமான இடத்தை வகிக்கிறதுமான, பொருளாசையாகிய விக்கிரக ஆராதனையும், அதை சேமித்து வைப்பதும், அதைக் காப்பதும் இருக்கிற ஆவம் முற்றிமாக தூக்கியெறியப்படவேண்டும் (ஏசா 2:8,21; எசே 7:17,19).

ஆபத்துக்காலமானது அப்போது உணர்ந்து கொள்ளப்பட்டு, அந்த உபத்திரவ புயலிலிருந்து தங்களைக் காத்துக்கொள்ள எல்லோரும் பாதுகாப்புத்தேடுவர். எனினும் சிலர் மட்டுமே, கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தினால், அவரது அதிகாரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அவரது கட்டளைகள் அமுக்குகொண்டுவரப்படுகின்றன என்பதையும், அப்போது பூமியிலே அவரது நியாயத்தீர்ப்புகள் நடைபெறுகின்றன என்பதையும், உணர்ந்து கொள்வார்கள். எனினும் முடிவிலே எல்லோரும் மகிமையின் இராஜாவை அடையாளங்கண்டுகொள்வார்கள். அப்போது நீதியை விரும்புகிற அனைவரும், அவருக்கு கீழ்ப்படிந்திருப்பதில் மகிழ்ந்து தாங்கள் எப்படி யிருக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்புகிறாரோ, அதற்கேற்றபடி தாங்கள் இருப்பதை உறுதிசெய்து கொள்வார்கள்.

பிறரது உரிமைகளையும், உடைமைகளையும் அநீதியான வழியிலே பலவந்தமாகவோ அல்லது வஞ்சகமாகவோ அல்லது சில சமயங்களில் சட்டத்தின் உதவியாலோ அநியாயமாய் பறித்துக்கொண்ட அனைவர் மேம் நியாயம் வழங்கும் ஒரு காலமாக அது இருக்கும். இந்த நியாயம் வழங்குவது நாம் எதிர்பார்க்கிறதுபோல கர்த்தரிடத்திலிருந்துதான் வரும் (ஜனத்திரளின் கூக்குரல் மூலமாக வரும்). அநியாயமாய்ப் பிறரை வஞ்சித்து இடுக்கணில் விரும்பத்தகாத வகையில் பெற்ற ஒரு ரூபாயோ, ஒரு ஏக்கர் நிலமோ, வெகு காலமாக தொந்தரவு ஏதுமில்லாமல் அனுபவித்து வந்த அந்தஸ்து அல்லது உரிமைகள் முதலியன திடீரென்று பறிக்கப்படுவதைக் காண்பார்கள். தங்களுடையவைகளைப் பாதுகாக்க, வலிமைமிக்க, சமூக, சமுதாய மத சம்பந்தமான இயக்கங்களின் பாதுகாப்புத்தேடி, அவைகள் தான் தம்மை பாதுகாக்க முடியும் என்ற எண்ணத்திலிருப்பார்கள். இவ்வகையான பாதுகாப்பு இயக்கங்களால் தேவனுடைய கோபாக்கினை நாளில், அவர்களை விடுவிக்க இயலாது. நெருங்குகின்ற போராட்டமும், நீதி செத்தப்படும் முறையும், பூமியின் அனைத்துக் கோத்திரங்களையும் புலம்பும்படி செய்யும். ஏனெனில் யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்காலமட்டும் உண்டாயிராததும், இனிமேம் உண்டாகாததுமான பெரிய ஆபத்துக் காலமாக அது இருக்கும். அவர்களுடைய கூக்குரலானது, அவரது வருகையினாலே இருக்கும். ஏனெனில் அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் துன்பத்தை உண்டாக்கக் கூடியதாயிருக்கும். ஏனெனில் பூமியை பயங்கரமாக தத்தளிக்கப் பண்ணவும், அதனுடைய அக்கிரமங்களை அழிக்கவும், கர்த்தர் எழும்புகிறார் (ஏசா 2:20). எனவே அதனுடையவிளைவுகள், எவரும் தப்பிக்க முடியாத நியாயத்தீர்ப்பாகவும், துன்பமாகவும் இருக்கும். முடிவிலே ஏற்படும் மாற்றங்களையும், கர்த்தர் ஆட்சி செய்கிறார் என்பதையும், ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து கொள்வார்கள். சட்டத்தின் உதவியால் கடந்த காலத்திலிருந்த அநீதியான ஆதாயங்கள் அறவே ஒழிக்கப்படுவதாம், சமத்துவ அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும் என்பதை, மனிதன் உணர்ந்து கொள்வதாம் துன்பம் என்னும் தொடர் கதை முற்றுப்பெறும். உபத்திரவ மானது, பெருமையுள்ளவர்களை நொறுக்கி வீழ்த்தும் வரை, இந்த சுய நலமானது, தாழ்மையுள்ளவர்களை வல்லமையுள்ளவர்களாகவும், சாந்த குணமுள்ளவர்களை உன்னதமாக்கவும் அனுமதிக்காது.

புறஜாதி இராஜ்யங்கள் எல்லாம் தூளாக்கப்பட்டு, முழுவதுமாக நீக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு ஒரு இடமும் இல்லாமல் போனபிறகு (இது கி.பி. 1915 என முந்திய அதிகாரத்தில் காண்பிக்கப்பட்டது) பாபிலோன் முழுவதுமாக தூக்கி எறியப்பட்டு, உலகத்தின் மீதுள்ள அவளுடைய வல்லமையானது உடைத்தெறியப்பட்ட பிறகு, ஆபத்து நாளின் கடைசியிலே தான் மனுக்குலமானது உண்மை நிலையினை உணர்ந்து கொள்ளும். சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுடைய மகாநாளில் நடக்கும் யுத்தம் (வெளி 16:14), என்று உவமையாக சொல்லப்பட்ட துன்பத்தைத்தான் தாங்கள் கடந்து வந்ததாக அப்போது கண்டு கொள்வார்கள். அவர்கள் எந்த அளவிற்கு தவறுகளை செய்தனரோ, அதே அளவிற்கு பூமியின் புதிய ஆட்சியாளரும், ஒரே இராஜாவுமாகிய கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்தோடு யுத்தம் செய்ய வேண்டியவர்களாயிருப்பர். அதே சமயம் அவர்களுடைய பேனாக்கள், கரங்கள், செல்வாக்குகள், வழிமுறைகள் அனைத்தும், எந்த ஒரு கருத்திள்ள சத்தியத்தையும், உரிமையையும் ஆதரிப்பதற்கு உபயோகிக்கப் படும் விகித அளவில், கர்த்தரின் பக்கமாய் அந்த அளவுக்கு யுத்தம் செய்து கொண்டு இருப்பர்.

இக்காரியம் அதிகப்படிப்பினையை கற்பிக்கக் கூடியதாகையால், சிலர் துன்பத்தின் அவசியத்தை மற்றவர்களைக் காட்டிம், வெகுவிரவில் கற்றுக் கொள்வர். இந்த துன்பத்தின் போது இவைகளுக்கெல்லாம் சாட்சி கொடுப்பதற்காக இருக்கின்ற தேவனுடைய பிள்ளைகள் கர்த்தரின்

பிரசன்னத்தயும், இருளான, இராஜ்யங்களுக்கு எதிராக கர்த்தரின் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுதலப்பற்றியும் அறிவிப்பதோடு, அவருடைய பிரசன்னமும் அவருடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுதமே இத்தகய துன்பத்திற்கும், சமுதாயம் கவிழ்க்கப்படுதக்கும், உண்மயான காரணங்கள் என்பதற்கு சாட்சிகளாயிருப்பர். இதோடு மட்டும் அல்லாமல், யார் சத்தியத்திற்கும், நீதிக்கும் எதிராக இருக்கிறார்களோ அவர்களே புதிய ராஜாங்கத்திற்கு எதிராளிகளாக இருப்பர் என்றும், அவர்கள் சாட்சி கொடுப்பர். இத்தகய இராஜாங்கத்திற்கு உடனடியாகத் தங்கள கீழ்ப்படுத்தாதவர்கள் விரவில் தோல்வியு சந்திப்பர். எனினும் பெரும்பாலான மக்கள் புத்தியீனமான காரியங்களில் எப்போதும் ஈடுபட்டு இருப்பதால், இருப்புக்கோலின் ஆட்சியில் முழுமயாக தாழ்சியுடந்து, இறுதியில்தான் தங்களின் மதியீனத்த அறிந்துகொள்வர்.

உலகமோ கர்த்தருடைய கோபாக்கின, வல்லும ஆகியவற்றின் மூலமே அவருடைய பிரசன்னத்த உணர்ந்து கொள்ளும். ஆனால் உண்ம சத்தியத்த அறிவிப்பவர்களும், ஒளியாயிருப்பவர்களும் (மத் 5:14), உண்மயான சபயுமாகிய கிறிஸ்துவின் அங்கங்கள், இத் துன்பத்திற்கு முன்பே இருளில் இல்லாதபடிக்கு கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்த அறிந்து கொள்வர். அவருடைய பிரசன்னத்த அறிந்துகொள்ள சபக்காக விசேஷித்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இருளுள்ள ஸ்தலங்களில் பிரகாசிக்கின்ற விளக்கப்போன்ற அதிக உறுதியான தீர்க்கதரிசன வசனங்கள் மூலம் சபயானது, எத எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும் என்புத தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது (2 பேதுரு 1:19). தீர்க்கதரிசனத்தின் மூலம் சபயானது, அதனுடைய பெலகீனத்திலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல், மாபெரும் துன்பத்தின் நாளில் அத நெருக்கக்கூடிய பாரமானவகள், கண்ணிகள், இடறுதலின் கற்கள் ஆகியுவகள ஜெயித்து வரும்படியாகவும் பாதுகாக்கப்படும். இவ்வாறு சபயார், தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, இவ்வுலகத்திற்கு வெளிசம் தரக்கூடியவர்களாகவும், உபாத்தியாயர்களாகவும் மாறுவர். இப்படியாக, சபயானது இவ்வுலகத்திற்கு வரும் துன்பத்தின் விளவுகளயும், புதிய இராஜாவின் பிரசன்னத்தயும், அவருடைய உபாயம், திட்டம், புதிய யுகத்தின் நோக்கம் ஆகியவற்றப் பற்றி அறிவிக்கவும், அவ்வுலகத்த நல்ல ஞானத்தோடு கூடிய காரியத்தப் பின்பற்றும்படி போதிக்கவும் தகுதி பெற்றிருக்கும். ''கீழ்ப்படிதலானது'' துன்பத்தின் மூலமாக பலவந்தப் படுத்தப்படும் வர, மனிதர்கள் சபயின் கட்டளகளுக்கு செவி

கொடாதவர்களாகவே இருப்பர். பிறகு இத்துன்பமே அம்மனிதர்கள கீழ்ப் படிதலப்பற்றி அறிந்து கொள்ளும்படி செய்யும். மலகளின் மீது நிற்கும் சுவிசேஷகனுடைய பாதங்கள், அல்லது கடசி கால அங்கங்கள் என்று அழக்கப்படுபவர்கள், தேவன் இராஜரீகம் பண்ண ஆரம்பித்துவிட்டார் என அறிவிக்கக் கூடியவர்களாக இருப்பர் (ஏசாயா 52:7).

முரண்பாடாகத் தோன்றும் வேத வாக்கியங்கள்

நம்முடைய கர்த்தரின் வருகயின் விதத்தயும் பிரசன்னத்தயும் பற்றிய சில வேதாகம வாக்கியங்கள, நாம் மிகவும் ஆழ்ந்து ஆராயாவிடில், அவகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருப்பதாகத் தோற்றமளிக்கும். குறித்த காலம் வரும் வரக்கும் மறக்கப்பட வேண்டிய சத்தியங்கள், பல நூற்றாண்டுகளாக தேவ சித்தத்தின்படி மறக்கப்பட்டு இருந்தன. அப்படி இருந்தபோதும், அப்படிப்பட்ட சத்தியங்கள் எல்லாம் தம்மத் தாமே தத்தம் செய்த ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினருக்கே உரியதாக இருந்தது.

உதாரணமாக நம்முடைய கர்த்தர் ''இதோ, திருடனப் போல வருகிறேன்'' என்று கூறினார். ''நோவாவின் நாட்களில் நடந்தது போல மனுஷகுமாரனுடைய நாட்களிம் (பிரசன்ன காலத்தில்) நடக்கும்'' என்றார். ''அவர்கள் புசித்தார்கள், குடித்தார்கள், பெண் கொண்டு கொடுத்தார்கள். ஜலப்பிரளயம் வந்து அனவரயும் வாரிக்கொண்டு போகுமட்டும் உணராதிருந்தனர்.'' ''தேவனுடைய இராஜ்யம் எப்போது வரும் என்று பரிசேயர் அவரிடத்தில் கேட்டபோது, அவர்களுக்கு அவர் பிரதியுத்தரமாக, ''தேவனுடைய இராஜ்யம் பிரத்தியட்சமாய் வராது'' (வெளிப்புடயாய் தோன்றாது) என்று கூறினார் (வெளி 16:15; லூக்கா 17:2627, 20; மத் 24:3839).

இந்த வேத வாக்கியங்கள் கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகயின் விதத்த விளக்குகின்றன. அந்த வசனங்கள் கர்த்தர் யாரும் அறியாவண்ணம் பிரசன்னமாகி, ஒரு குறிப்பிட்டக் காலம் வர இவ்வுலகம் முற்றிம் அறியா வண்ணம் கிரிய செய்து கொண்டிருப்பார் என காண்பிக்கின்றன. எனவே அவருடைய வருகயானது ஆரவாரமின்றியும், யாரும் கவனியாத வகயிம், முற்றிமாக இவ்வுலகம் அறியா வண்ணமாகவும், திருடன் வருகிறவிதமாக எவ்வித சப்தமும் இன்றி, யாருடைய கவனத்தயும்

ஈர்க்காவண்ணம் இருக்கும். நோவாவின் நாட்களில் இவ்வுலகமானது எவ்வித கவுலயுமின்றி வழக்கம்போல தன்னுடைய சொந்த காரியங்களில் ஈடுபட்டு, வரப்போகிற ஜலப்பிரளயத்தக்குறித்த நோவாவின் பிரசங்கத்தில் எவ்வித நம்பிக்கயும் ,வக்காமல் இருந்தது போல, ஆண்டவரூடய நாளின் ஆரம்பபகுதியிம் இவ்வுலகமானது அவர் பிரசன்னமாகி இருப்புதப்பற்றியும், வரவிருக்கும் துன்பத்தப்பற்றியும் நடக்கிற பிரசங்கத்தில், எவ்வித நம்பிக்கயும் ,வக்காமல் வழக்கம்போல், தங்களூடய சொந்த காரியங்களில் ஈடுபட்டு இருக்கும். பெரும் ஜலப்பிரளயம் வந்து, பழய உலகத்த, பழய ஏற்பாடுகுள அழிக்கும் வுரயிம் அவ்வுலகம் நம்பிக்கயின்றி இருந்தத போல, இவ்வுலகத்தின் கூடசிகால துன்பத்தினால் தற்போதய ஏற்பாடுகள் அழிக்கப்பட்டு, தேவனின் புதிய இராஜ்யம் வானத்தின் கீழெங்கும் ஸ்தாபிக்கப்படும் வுர, உண்மப் பிரசங்கத்திற்கு இவ்வுலகமானது செவி கொடாமலிருக்கும். நோவாவின் நாட்களில் நடந்தத போல மனுஷகுமாரனுடய (பிரசன்ன) நாட்களிம் நடக்கும்.

மேம் வேறு சில வசனங்கள், மேற்கூறிய வசனங்களுக்கு முரண் பாடாகத் தோற்றமளிப்புதக் காணலாம். உதாரணமாக ''கர்த்தர்தாமே பிரதான தூதனுடய சத்தத்தோடும், தேவ எக்காளத்தோடும் வானத்திலிருந்து இறங்கி வருவார்'' ''தேவுன அறியாதவர்களுக்கும் நம்முடய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்திற்கு கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கும், நீதியுள்ள ஆக்கினுய செத்தும்படிக்கு, கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து தமது வல்லுமயின் தூதரோடும், ஜுவாலித்து எரிகிற அக்கினியோடும், வானத்திலிருந்து வெளிப்படும்போது அப்படி யாகும்'', ''மனுஷகுமாரன் வல்லுமயோடும், மிகுந்த மகிமயோடும் வானத்தின் மேகங்களின்மேல் வருகிறத அவர்கள் (இவ்வுலகமானது) காண்பார்கள். இதோ மேகங்களுடனே வருகிறார்; கண்கள் யாவும் அவுரக் காணும்'' (1 தெச 4:16; 2 தெச 1:7,8; மத் 24:30; வெளி 1:7).

நமக்குப் பிரியமான வுகயில் நாம் எடுத்துக்கொண்ட அர்த்தங்களுக்கு பல வசனங்கள் சாதகமாக இருப்பதினால், அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களே சரி என நினத்து, மற்ற வசனங்குள விட்டுவிட நினப்பது உண்மயான சத்தியத்தத் தேடுபவர்களுக்கு அழகல்ல. வேதத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பாடத்தக் குறித்து, ஒவ்வொரு வேத வசனத்தயும் தர்க்க ரீதியான முறயில் ஆராய்ந்து அறிந்து, ஒரு முடிவுக்கு வரும் வுரயில்,

அந்த பாடத்தினுடய உண்மயான சத்தியத்தப் புரிந்து கொண்டு விட்டோம் என்ற எண்ணத்திற்கு வரக்கூடாது. நூறு வசனங்கள் சேர்ந்து எப்படி ஒரு சத்தியத்திற்கும், விசுவாசத்திற்கும் ஆதாரமாக இருக்கின்றனவோ, அப்படியே தேவனுடய ஒவ்வொரு வசனமும், அந்த அளவிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. ஒரே மாதிரியான வசனங்களின் விளக்கங்குள மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, அதனால் ஒரு முடிவுக்கு வந்து, ஒரு புது சத்தியத்தக் கூறி பிறுரயும் நம்மயும் நாமே வஞ்சிப்புதக் காட்டிம், எல்லா வசனங்களுக்கும் ஒரு பொதுவான, இசவான, அர்த்தத்தக் (விளக்கத்த) கண்டுபிடிப்பதுதான் புத்திசாலித்தனமாகும்.

பொதுவாக கிறிஸ்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட வசனங்குள இசவு படுத்துவதில் எந்தவித முயற்சியும் எடுக்காததனால், அவர்களூடய கருத்துகள் அனத்தும் ஒருதலப்பட்சமாகவும், தவறானதாகவும் இருக்கிறது. நாம் முதலில் பார்த்த வசனங்கள் கிறிஸ்து, அமதியாக யாரும் அறியா வண்ணம் திருடுனப்போல வருவார் என்றும் கூறுகின்றன. கூடசியில் பார்த்த வசனங்கள், அதற்குமாறாக அவர் ஆரவாரத்தோடு வருவார் என்று கூறுகின்றன. இந்த வேத வசனங்களோடு, கர்த்தரின் வருகயின் விதத்தப்பற்றிக் கூறும் வேறு இரு வசனங்குளயும் பார்ப்போம். ''உங்களிடத்தினின்று வானத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இந்த இயேசுவானவர், எப்படி உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வானத்திற்கு எழுந்தருளிப்போனாரோ அப்படியே மறுபடியும் வருவார்'', ''மின்னல் கிழக்கிலிருந்து தோன்றி மேற்கு வுரக்கும் பிரகாசிக்கிறதுபோல, மனுஷகுமாரனுடய வருகயும் இருக்கும்'' (அப் 1:11; மத் 24:27). ஒரு சரியான முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்றால், இந்த வசனங்களுக்கும் தகுந்த முக்கியத்துவத்தத் தரவேண்டும்.

இந்தப்பாடத்தின் ஆராய்ச்சியில் நம்முடய கர்த்தர் கூறிய உறுதியான சரியான உண்மயக் கூர்ந்து கவனிப்பது நலமாயிருக்கும். அதாவது அவர், தம்முடய இராஜ்யம் வெளிப்புடயான ஆரவாரம் இல்லாதபடி ஸ்தாபிக்கப்படும் என்றும், அவரூடய வருகயும் பிரசன்னமும் ஒரு திருடன் வருகிற விதமாய் இருக்கும் என்றும் கூறுகிறார். அவர் எவ்விதமாய் எழுந்தருளிப்போனாரோ அப்படியே திரும்பி வருவார் என்ற வசனத்தத் தவிர மற்ற வசனங்கள் அனத்தும் அதாவது, அவரது வருகயானது கண்ணால் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளும்படியாக இருக்கும் என்று கூறுகிற வசனங்கள் அனத்தும், உருவக மொழியில் கூறப்பட்டுள்ளன. உருவகமாக

சொல்லப்பட்ட வசனங்களின் உண்மைப்பொருள் விளங்கியவுடன், அவைகள் நேரடியாக சொல்லப்பட்ட வசனங்களுக்கு இசைவாக இருக்க வேண்டும். ஒரு வசனத்தின் சொல்லர்த்தமான விளக்கமானது அறிவுக்கும், நேரடியான பொருளைக் கொண்ட வசனத்திற்கும் முரண்பாடாக இருக்குமேயானால், அப்படிப்பட்ட வசனமானது உருவகமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது என எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். உருவகமாக சொல்லப்பட்ட வசனத்தின் விளக்கமானது நேரடியான, சொல்லர்த்தமான வசனங்களின் விளக்கத் திற்கும், வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய திட்டத்துக்கும், நோக்கத்திற்கும் இசைவாக்கப்படவேண்டும். இவ்விதமாக இந்தப் பாடத்திலுள்ள உருவகமான வசனங்களை நாம் உணர்ந்துகொண்டு அதன் பிரகாரம் விளக்கம் அளிக்கும் போதுமட்டுமே, எல்லா வசனங்களும் அழகாக இசைந்து செல்வது வெளிப்படுத்தப்படும். உருவகமாக சொல்லப்பட்ட வசனங்கள், எப்படி உருவகமாக சொல்லப்படாத மற்ற வசனங்களுக்கு மிகத்துல்லியமாக ஒத்துப்போகிறது என்பதை நாம் இப்போது ஆராய்வோம்.

''கர்த்தர் தாமே ஆரவாரத்தோடும், பிரதான தூதனுடைய சத்தத் தோடும், தேவ எக்காளத்தோடும் வானத்திலிருந்து இறங்கி வருவார்'' (1தெச 4:16) இங்கு கூறப்பட்ட ''சத்தம்'' ''எக்காளம்'' என்பவைகள் வெளி 11:15,19இல் கூறப்பட்ட உருவகத்தோடு எல்லா வகையிலும் இசைவாக உள்ளது. ''ஏழாம் தூதன் எக்காளம் ஊதினான்; அப்போது உலகத்தின் இராஜ்யங்கள் நம்முடைய கர்த்தருக்கும், அவருடைய கிறிஸ்துவுக்கும் உரிய இராஜ்யங்களாயின. அவர் சதா காலங்களிலும் இராஜ்யபாரம் பண்ணுவார் என்னும் கெம்பீர சத்தங்கள் வானத்தில் உண்டாயின... ஜாதிகள் கோபித்தார்கள். அப்போது உம்முடைய கோபம் மூண்டது; மரித்தோர் நியாயத் தீர்ப்படைவதற்கும்....'' இதே நிகழ்சிகள் தான் தானியேலின் தீர்க்க தரிசனத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ''அக்காலத்தில் பெரிய அதிபதியாகிய மிகாயேல் (கிறிஸ்து) எழும்புவான் (அதிகாரம் பெறுவான்), யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக் காலம் வரும்... பூமியின் தூளிலேநித்திரை பண்ணுகிறவர்களாகிய அநேகரில் சிலர்.... விழித்து எழுந்திருப்பார்கள்'' அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்த ''சத்தம்'' ''எக்காளம்'' ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கூறும்போது ''கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள்'' என்று கூறுகிறார். மேலும் 2 தீமோ 4:1இல் கிறிஸ்து தம்முடைய வருகையில், அதாவது அவரது இராஜ்யத்தில் உயிரோடு இருக்கிறவர்களையும், மரித்தவர்களையும்

நியாயந்தீர்ப்பார் என்று கூறுகிறார். உயிரோடிருக்கும் ஜாதிகளின் நியாயத்தீர்ப்பின் ஆரம்பத்தைத்தான் தானியேல் 12:1 இல் ''அக்கால மட்டும் உலகம் கண்டிராத பெரிய ஆபத்துக்காலம்'' என்று விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்படியாக பவுல், யோவான், தானியேல் ஆகியோர் ஒரே காரியத்தைப் பற்றியே, அதாவது நம்முடைய கர்த்தரின் வருகைக்குரிய காலத்தைப் பற்றியும், பெரிய ஆபத்துக் காலத்தின் மத்தியில், அவருடைய இராஜ்யமானது ஸ்தாபிக்கப்படும் காலத்தைப் பற்றியும், அதன் முன் நடக்கும் நிகழ்சிகளையும், அதைப் பிரஸ்தாபிக்கும் நிகழ்சிகளைப்பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றனர். மிகாயேல் எழும்புதல், சத்தம், எக்காளம் ஆகியவை இராஜ்யத்தின் மேல் வரும் துன்பம், கோபம், மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவைகளைக் குறிப்பதாகவே ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் ஒரே மாதிரி குறிப்பிடுகின்றனர்.

"ஆரவாரத்தோடு"; ''கெசுமா'' (KELEUSMA) என்ற கிரேக்க வார்த்தை தான் இங்கு ''ஆரவாரம்'' என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ''கெசுமா'' என்பதற்கு ''ஊக்கமளிக்கும் சத்தம்'' என்பது பொருளாகும். ''ஆரவாரம்'' என்பது ஒரு சிலருக்கு மட்டும் அன்றி, ஒரு பெரிய திரள் கூட்டத்திற்கு அறிவிப்பதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்ட பொதுசெய்தியாகும். இது பொதுவாக எச்சரித்து பயமுறுத்துவதற்கும் அல்லது ஆதரித்து உற்சாகப்படுத்துவதற்கும் உபயோகிக்கப்படும், அல்லது இந்த ''ஆரவாரம்'' என்பது சுற்றுப்புற சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு, ஒரு வகுப்பினருக்கு ஒருவித முடிவையும், மற்றவர்களுக்கு எதிரிடையான முடிவையும் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கலாம்.

கடந்த 1874 லிருந்து நடக்கும் நிகழ்சிகளின் தோற்றங்கள் இந்த உருவகத்தோடு இசைந்து செல்வதாக இருக்கிறது. உலகமுழுவதும் காணப்படும் ஊக்கங்கள் அனைத்தும், மனிதர்களை அவர்களுடைய உரிமைக்கும், செல்வாக்கிற்கும், அவர்களுடைய அந்நியோன்ய உறவு முறைகளுக்கும், அவர்கள் எந்த பொது விதிமுறைகளின் கீழ் இருந்து செயலாற்ற வேண்டுமோ அந்த விதிமுறைகளுக்கும், அவர்களை விழித்தெழ செய்யக் கூடியதாய் இருக்கிறது. உலகில் நாகரீக நாடுகள் இந்த ஆரவாரத்தைக் கேள்விப்படாமல், அதை அறியாமல் காரியங்களை நடத்திவருகின்றன. கடந்த சில வருடங்களாக சரித்திரம் கண்டிராத வண்ணம்

நாகரிக உலகமானது, அரசியல் பொருளாதாரம், சட்ட உரிம, சமூக சுதந்திரம் ஆகியவற்றக் குறித்து ஆராய்ந்து வருகிறது. இதுவுர யாரும் கண்டிராத வண்ணம் மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஊக்குவித்தும், ஊக்குவிக்கப்பட்டும் மேலே கூறப்பட்ட உரிமகள அடிப்புடயிலிருந்து ஆராய்ந்து வருகின்றனர். இப்படிப்பட்ட ஊக்குவிக்கும் ஆரவாரமானது மனிதர்களுடய அறிவுப்பெருக்கத்தினால் ஆரம்பமாகி, இப்பூமிய ஆக்ரமித்துவிட்டது. இந்த ஊக்கமளிக்கும் ஆரவார செல்வாக்கினால், மனிதர்கள் ஒருவுரயொருவர் தாங்கிக் கொண்டு, அறிவாளிகளாம், மேதகளாம், ஊக்கத்தயும், ஆதரவயும் பெற்று, உண்மயான தேவயின் அடிப்புட உரிமகளயும், சுதந்திரங்களயும் போராடிப் பெறும்படி செய்கிறது. முன்சொல்லப்பட்டபடி, அந்த பெரிய ஆபத்து நாளில் இராஜ்யங்களின் அமளியோடும், கோபத்தோடும் கூட அவர்களுடய ஸ்தாபனங்கள் பெருகப் பெருக அவர்களுடய ஆரவாரங்களும் மேன் மேம் பெருகி அதிகரிக்கும். இந்த ஆரவாரத்தின் விளவானது பின்வருமாறு தீர்க்கதரிசனத்தால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ''திரளான ஜனங்களின் சத்தத்திற்கு ஒத்த, வெகு கூட்டத்தின் இரசம் மலகளில் கேட்கப்படுகிறது. சேனகளின் கர்த்தர் யுத்த இராணுவத்த இலக்கம் பார்க்கிறார்'' (ஏசாயா 13:4).

''பிரதான தூதனுடய சத்தம்''; என்பது மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க அடயாளமாகும். ''பிரதான தூதர்'' என்பதற்கு ''தலமத் தூதுவர்'' என்று பொருள். அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட நம்முடய கர்த்தராகிய ஆண்டவரே, யேகோவாவின் பிரதான தூதுவராவார். இவரே உடன்படிக்கயின் தூதரென்று (மல்கி 3:1) அழக்கப்படுகிறார். இவுரயே மிகாயேல் (தேவுனப் போன்றவர்) என்று தானியேம் அழக்கிறார். பிதாவின் தற்சொரூபமாயும், அவருடய வல்லம, அதிகாரத்தின் பிரதிநிதியாகவும் இருக்கிற கிறிஸ்துவுக்கு இது மிகவும் பொருத்தமான பெயராகவேயிருக்கிறது. பிரதான தூதனுடய சத்தமானது, கிறிஸ்துவினுடய அதிகாரத்தயும், கட்டளயயும் குறிக்கிறது. இந்த அடயாளமானது கிறிஸ்து அதிகாரத்தப் பெற்று, தமது ஆளுகய ஆரம்பித்து, கட்டளகளப் பிறப்பித்து, தம்முடய இராஜ்யத்தின் பிரமாணங்கள அமுக்குக் கொண்டு வருவதால் ஏற்படுகிற யுகத்தின் மாறுதல்கள அறிவிப்புதக் குறிக்கிறது.

இதே காரியத்தயே ''பெரிய அதிபதியாகிய மிகாயேல் எழும்புவான்'' என்று தானியேல் வேறுவிதமாக குறிப்பிடுகிறார். ''எழும்புவான்'' என்பது அதிகாரத்தப் பெற்று, கட்டளகளக் கொடுப்புதக்குறிக்கிறது. ''எழும்புதல்'' என்ற வார்த்தக்கு ஏசாயா 2:19,20ஐ பார்க்கவும். இந்த அடயாளத்திற்குரிய மற்றொரு உதாரணத்த, கிறிஸ்துவப்பற்றி தீர்க்கதரிசனம் உரத்த தாவீதின் வார்த்தயிலிருந்து பின்வருமாறு பார்க்கிறோம். ''அவர் தமது சத்தத்த முழங்கப்பண்ணினார்; பூமி (சமூக அமப்பு) உருகிப்போயிற்று'' புது இராஜாவானவர் தமது கட்டளயின் தொனிய தொனிக்கும் போது ஏற்படும் நிர்வாக மாற்றத்தின் விளவால், ஆபத்துக்காலம் தீவிரமுடந்து (Precipitated) பூமியும், சமுதாயமும் உருகிப்போகும் அல்லது உருவழிந்து போகும். தவறான அமப்புகள், சட்டங்கள், சமூக மார்க்க பேதங்கள், போன்றுவகளெல்லாம் எந்த அளவிற்கு பழம வாய்ந்துவகளாக ஆணித்தரமாக்கப்பட்டு பலம் வாய்ந்துவகளாக இருந்தாம், அவரது கட்டளயினால் அவகள் கீழாக்கப்பட வேண்டும். அவருடய வாயிலிருந்து புறப்படுகிறபட்டயமானது அழிவ உண்டாக்கும். ஒவ்வொரு சத்தியமும், அவற்றின் பல்வேறு அம்சங்களும் மனிதர்கள நியாயந்தீர்க்கும். அவருடய ஆட்சியும், அதிகாரமும் ஆயிரக்கணக்கான வழிகளில், மனிதர்கள் செய்கின்ற தீமகளயும், தவறுகளயும் கவிழ்த்துப்போடும்.

“தேவ எக்காளம்”; ''எக்காளம்'' என்பது சொல்லர்த்தமான காற்றிலே தொனிக்கும் சத்தத்தக் குறிக்கும் என்பது, அநேகருடய சிந்தனயற்ற எண்ணமாக இருக்கிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் யோவான் குறிப்பிடுகிற பலவித உருவக எக்காளங்களில், ஏழாவது எக்காளத்த அதாவது கடசி எக்காளத்தயே அப்போஸ்தலனாகிய பவும் குறிப்பிடுவத நாம் கவனிக்கும்போது, மேற்கூறிய காரியமானது பொருத்தமற்ற யூகம் எனத் தெரிகிறது (வெளி 11:15; 1கொரி 15:52). இந்த வசனங்கள் எல்லாம் ஒரே எக்காளத்தயே குறிப்பதாக இருக்கின்றது என்பதற்குரிய ரூபகாரத்த, அந்த எக்காளத்தத் தொடர்ந்து நடக்கிற நிகழ்சிகளப்பார்த்து அறிந்து கொள்ளலாம். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் உயிர்த்தெழுதலயும், கர்த்தருடய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுதலயும் தேவ எக்காளத்திற்கு தொடர்புடயதாகக் கூறுகிறார். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்த எழுதிய யோவானும் இதே கருத்தயே தீர்க்கமாகக் குறிப்பிடுகிறார். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஆறு

எக்காளங்களினால் நடக்கக்கூடிய நிகழ்சிகள் எல்லாம் மானிட செயல்களையும், ஏழாவது எக்காளமோ கர்த்தரின் வேலையையும் ''யேகோவாவின் நாளையும்'' குறிப்பதாக இருக்கிறது என்பதை, நாம் ஞாபகப்படுத்தும் போது, 'ஏழாவது' அல்லது 'கடைசி எக்காளம்' என்பது தேவ எக்காளத்தையே குறிக்கிறது என்பது சொல்லாமலேயே புரியும். முன்னால் கூறப்பட்ட 6 எக்காளங்களும் உருவகமாகக் கூறப்பட்டுள்ளதால் (ஆறு எக்காளமும் ''உருவகமே'' என்று வருணனையாளர்களாம், வேத மாணாக்கர்களாம், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் விளக்கவுரையாளர்கள் என தங்களைத் தாங்களே பிரசித்திபடுத்திக் கொண்டவர்களாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது). நாம் அவ்வரிசையில் வரும் கடைசி எக்காளத்தை அதாவது ஏழாவது எக்காளத்தை, காற்றில் தொனிக்கும் சத்தம் என சொல்லர்த்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் அது அறிவுக்கும், புத்திக்கும் பொதுவான முறைகளுக்கும், அவருடைய இரகசிய வருகையைக் குறிப்பிடுகிற வேதாகம வசனங்களுக்கும் இசைவற்று இருக்கும். ஏனெனில் எந்தத் திருடனும் தன்னுடைய வருகையை அறிவிப்பதற்கு ஒரு போதும் எக்காளத்தை முழக்கமாட்டான்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் கூறப்பட்ட ஏழு எக்காளங்களும் உருவகங்களே. மேலும் இவைகள் ஏழு பெரும் காலப்பகுதிகளையும் அதில் நடக்கும் நிகழ்சிகளையும் குறிப்பிடுகிறது. இவைகளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியை, நாம் அடுத்த புத்தகத்தில் பார்ப்போம். நாம் இப்போது ஏழாவது எக்காளத் தொனியைக் குறிக்கக்கூடிய மாபெரும் நிகழ்சிகளின் மத்தியிலிருக்கிறோம் என்று கண்டு கொள்ளுதலே இங்கு போதுமானதாகும். ''கூக்குரல்'', அறிவு பெருக்கம், ஜாதிகளின் கோபம் போன்றவைகளை இவற்றோடு தொடர்புடைய காலத் தீர்க்கதரிசனங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, இவைகள் உண்மையென உறுதியாகிறது. இந்த ஏழாவது கடைசி எக்காளத்தொனி முடிவடைவதற்கு முன்பு, இன்னும் பல நிகழ்சிகள் நடைபெற வேண்டியதாயிருக்கிறது. உதாரணமாக பரிசுத்தவான்களும், தீர்க்கதரிசிகளும் அவர்களது கிரியைகளுக்கேற்ற பலன் பெறுதல், மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல், போன்றவைகள் நிறைவேற வேண்டியவை களாய் இருக்கின்றன. ஏழாவது எக்காளத்தில் நடக்கவிருக்கிற நிகழ்சிகள் குறிப்பிடுவதற்கு ஏற்ப, கிறிஸ்துவின் ஆயிர வருட காலப்பகுதி முழுவதையும் ஏழாவது எக்காளம் ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிறது (வெளி 10:7;11:15,18).

இப்படியாக ''ஆரவாரம்'', ''பிரதான தூதனுடைய சத்தம்'', ''தேவ எக்காளம்'' என்பதெல்லாம் உருவகங்கள் என்றும், அவைகள் தற்போது நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும், நாம் காண்கிறோம். மேலும், தானி 12:1; வெளி 11:15; 1 தெச 4:16 ஆகிய இந்த மூன்று தீர்க்கதரிசனங்களும், அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள நிகழ்சிகள் அனைத்தும் நடக்கும்போது, கர்த்தரின் பிரசன்னமிருக்கும் என்று அறிவிப்பதை, மிகக் கவனமாகக் கவனிக்க வேண்டும். தீர்க்கத்தரிசன வார்த்தைகளின் மீது விசுவாசம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு, கண்ணுக்குப் புலப்படாத அவருடைய வருகை யானது எவ்விதத்திலிருக்கும் என்பதை வெளிப்படுத்தவே அவைகள் முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தன. நம்முடைய ஆண்டவர் ஆரவாரத்தோடும், சத்தத்தோடும், எக்காளத்தொனியோடும் இறங்கி வருவார் என்று பவுல் கூறுகிறார். இந்நிகழ்சிகள் நிறைவேறும் போது இவ்வுலக இராஜ்யங்கள் கிறிஸ்துவுக்குரியவைகளாயின என்று யோவான் கூறுகிறார். அக்காலத்திலே பெரிய அதிபதியாகிய மிகாயேல் (கிறிஸ்து) தம்முடைய அதிகாரத்தைத் தாமே சுதந்தரித்துக் கொள்ள எழும்புவார் (பிரசன்னமாகியிருப்பார்) என்று தானியேல் கூறுகிறார். எனவே ''சத்தம்'', ''ஆரவாரம்'', ''தேவ எக்காளத் தொனி'' ஆகியவைகளை நாம் உணர்ந்து கொள்வோமேயானால், அந்த சத்தங்கள் எல்லாம் நம்முடைய கர்த்தர் விரவில் வருவார் என்பதை உணர்த்தாமல், அவர் ஏற்கனவே வந்து, தற்போது பிரசன்னமாயிருக்கிறார் என்பதையும், அறுவடையின் வேலையாகிய கோதுமை மணிகளை, சேகரித்து, களைகளை சுட்டெரித்தல் நடந்து வருகிறது என்று உணர்த்தக் கூடிய அடையாளங்களே இவைகள் என ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவைகள் காலத்தீர்க்கதரிசனங்களால் தேவயான அளவிற்கு ரூபகாரப் படுத்தப்பட்டது என்பதை நாம் விரவில் உணர்வோம். இருந்தபோதிலும், இவைகளெல்லாம் வெளிப்படையான பார்வைக்கு காணப்படாமல், உறுதியான தீர்க்கதரிசனத்தின் மூலமாக விசுவாச அறிவின் கண்களால் மட்டுமே, அவருடைய பிரசன்னத்தையும், வேலைகளையும் உணர்ந்து கொள்ள இயலும்.

இங்கே மற்றொரு உண்மையை நாம் கவனிக்கத் தவறிவிடக்கூடாது. மேலே பார்த்த ''ஆரவாரம்'', ''பிரதான தூதனுடைய சத்தம்'', ''தேவ எக்காளம்'' போன்றவைகள் எல்லாம் சுவிசேஷ யுகத்தில் நிறைவேற வேண்டிய அறுவடை வேலையின் நிறைவைக் காட்டக்கூடிய கருவிகள் ஆகும். எனவே இந்த அடையாளங்களின் அர்த்தத்தை மட்டும் அல்லாமல் முன்னுரைக்கப்பட்ட நிகழ்சிகளின் உண்மையான நிறைவேறுதலையும் கவனித்தோமானால், நாம் இந்த அடையாளங்களை சரியாக

விளக்கியுள்ளோம் என்பதற்கும், ஒரு யுகம் முடிந்து, மறுயுகம் ஆரம்பிக்கப்போகிற அதாவது சுவிசேஷ யுகமும், 1000 வருட யுகமும் ஒன்றயொன்று வெட்டிக்கொள்கிற (அதாவது இரு யுகத்திற்கும் பொதுவான காலப்பகுதியாகிய) அறுவடையின் காலத்திலிருக்கிறோம் என்பதற்குரிய ரூபகாரத்த நாம் பெறுகிறோம். பேர் கிறிஸ்தவர்களயும், உண்மயாக தம்ம பிரதிஷ்டக்கு ஒப்புக் கொடுத்தவர்களயும், பிரிக்கும்வேல நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று உணர்ந்து கொள்ள பெரும்பாலோர்க்கு எந்த வித உதவியும் தேவயில்ல. அநேகர், உருவகமான அக்கினியானது பற்றியெரிந்து கொண்டிருப்புதப் பார்ப்பதோடு, மக்களின் ஆரவாரத்தயும், புதிய இராஜாவாகிய இம்மானுவேலின் கட்டளகளயும், ஏழாவது எக்காளத்தின் நிகழ்சிகளயும் உணர்ந்து கொள்வார்கள். எல்லாவற்றயும் தமக்கு கீழாக்கிப்போடும் வுரக்கும் துன்பமாகிய மேகத்தில் அவர் வந்து, தமது அதிகாரத்த வெளிப்படுத்துவுதயும் பலர் உணர்ந்து கொள்வர்.

கர்த்தரே பிரதான அறுவடயாளராகவும், முழுவேலக்கும் இயக்குனராகவும் இருந்து அறுவட வேலய தமது, முதல் வேலயாக செய்து முடிப்பார் என்று அவர் கூறியிருப்பதால், அறுவட வேல உண்மயிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று உணர்ந்துகொள்வது, கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்திற்கு ரூபகாரமாயிருக்கிறது என்புத நாம் ஏற்கனவே (முதல் புத்தகம்) பார்த்தோம். ''இதோ வெண்மயான மேகத்தயும், அந்த மேகத்தின்மேல் மனுஷகுமாரனுக்கு ஒப்பானவராய், தமது சிரசின் மேல் பொற்கிரீடத்தயும், தமது கயில் கருக்குள்ள அரிவாளயும் உடய ஒருவர் உட்கார்ந்திருக்கிறதயும் கண்டேன்....... அப்போது மேகத்தின் மீது உட்கார்ந்தவர் தமது அரிவாள பூமியின்மேல் நீட்டினார். பூமியின் விளவு அறுப்புண்டது'' ''அறுப்பு காலத்தில் நான் அறுக்கிறவர்கள நோக்கி, முதலாவது களகளப் பிடுங்கி அவகள சுட்டெரிக்கிறதற்குக் கட்டுங்கள்'' என்பேன் (வெளி 14:1416; மத் 13:30). அறுப்பின் வேல முடிவுடய 40 வருடங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, அவ்வேல கி.பி. 1914இல் முடிவுடயும். இந்த அறுவடயின் பல்வேறு அம்சங்களும் படிப்படியாக நிறவேற்றப்படும். ஆனால் இந்த நாட்கள் அனத்தும், மனுஷகுமாரனுடய நாட்களாகவே இருக்கும். ''சகோதரரே நீங்கள் இருளுக்கு உள்ளானவர்கள் அல்லவே'' என்று அப்போஸ்தலன் கூறும் சிறுமந்த மக்கள் மட்டுமே, நம்முடய கர்த்தரின் பிரசன்னம், அதிகாரத்தின் நாட்கள முதலில் புரிந்துகொள்வர். முடிவிலோ அனவரும் அறிந்துகொள்வர்.

"ஜுவாலித்து எரிகிற அக்கினி"; நாம் ஏற்கனவே பார்த்த (முதலாம் புத்தகம் பக்கம்317) வார்த்தயாகிய ''அக்கினி''யின் பொருள நினவில் வத்திருந்தால், இந்த உருவக வார்த்தயாகிய ''ஜுவாலித்து எரிகிற அக்கினிய'' நம்மால் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியும். ''நம்முடய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்திற்கு கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கும், நீதியுள்ள ஆக்கினய செத்தும்படிக்கு, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தமது வல்லமயின் தூதரோடும், ஜுவாலித்து எரிகிற அக்கினியோடும் வானத்திலிருந்து வெளிப்படும்போது அப்படியாகும்'' (2 தெச 1:8).

ஆயிர வருட யுகமாகிய கர்த்தரின் நாளில், கர்த்தரின் பிரசன்னமானது, வானத்தில் அவரது ஆவிக்குரிய அதிகாரத்தினால் கோபாக்கின, தண்டன ஆகியுவகளின் மூலமாக உலகிற்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டு, தீமகளயும் தீயோரயும் சந்திக்கும் என்புத இந்த வசனம் சொல்லர்த்தமாக உணர்த்துகிறது என்புத புரிந்து கொள்கிறோம். இது அக்கினி என்று அடயாளமாக குறிப்பிடப்பட்ட பட்சிக்கிற கோபமாயிருந்து, தீயமுறகள், தவறுகள், கொடியவர்கள், மனப்பூர்வமாய் பாவம் செய்தவர்கள் ஆகியோர்களுக்கு வேரயும், கொப்பயும் வக்காமல் அழித்துப்போடும்; ஆயிர வருட யுகத்தில் பொல்லாதவர்கள், அகங்காரிகள் யாவரும் துரும்பப்போல சுட்டெரிக்கப்படுவார்கள். இதன் ஆரம்பத்தில் அறுப்பின் காலத்தில், இந்த அக்கினி தீவிரமாகி இப்போது பெருகிக் கொண்டிருக்கும் பெருமயயும், தீமயயும் பட்சிக்கும். ஆயிர வருட யுகத்தில் எதிராளிகள் இருந்து, இரண்டாம் மரணத்தில் பங்கடந்தாம், தீயகுணத்தயும் பெருமயயும் அழிவுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பவர்கள், இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படாமல் மகிழ்சியானது அவர்களுடய தாயிருக்கும். இந்த காலத்தக் குறித்துத்தான் வேதத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு வாசிக்கிறோம். ''இதோ, அக்கினியப்போல எரிகிற நாள் வரும்; அப்போது அகங்காரிகள் யாவரும், அக்கிரமஞ் செய்கிற யாவரும் துரும்பாயிருப்பார்கள்; வரப்போகிற அந்த நாள் அவர்கள சுட்டெரிக்கும்; அது அவர்களுக்கு வேரயும், கொப்பயும் வக்காமற்போகும் என்று சேனகளின் கர்த்தர் சொல்கிறார்'' (மல் 4:1).

அவருடய அதிகாரத்தின் கீழ் வல்லமயுள்ள தூதர்கள், பிரதிநிதிகள் பலவுகயுண்டு. அவர்களில் ஆவிக்குரிய சரீரத்தயுடய தூதர்களும், மாம்ச சரீரத்தயுடய தூதர்களும் உண்டு. இவர்கள பயன்படுத்தித்தான் நம்முடய கர்த்தர், தற்போதய தீய முறகள கவிழ்த்துப்போட்டு தீயவர்களத் தண்டித்து திருத்துவார்.

கர்த்தருடைய கோபாக்கினையானது அக்கினி ஜுவாலையாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு, இதுவரை சம்பவித்திராத உபத்திரவத்தை உண்டாக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இத்துன்பமானது உலகெங்கும் பரவி தீமைகளை அழிக்கும். நீதிமான்களுக்கும், நித்திய நீதிக்கும் உரிய கிருபையானது ஆரம்பிக்கும். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் வெளிப்புடையாகத் தெரிய ஆரம்பித்து, மானிடர் அனைவரும் தங்களை ஒரு புதிய சக்தி ஆட்கொண்டுள்ளது என்ற முடிவுக்கு வர ஆரம்பிப்பர். இப்படியாக இராஜாதி இராஜாவாக நம்முடைய கர்த்தரின் பிரசன்னம் இவ்வுலகத்திற்கு வெளிப்படுத்தப்படும். தேவனை அறியாதவர்களுக்கும், (தேவனைப்பற்றி உண்மையிலே அறியாதவர்களுக்கும், ஓரளவிற்கு தேவனைப்பற்றி அறிந்திருந்தும் கூட, தங்களுடைய மனசாட்சிக்கு விரோதமாய் நடந்தவர்களுக்கும்) நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்திற்கு கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கும் (தேவனை அறிந்தும் கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கும்) நீதியுள்ள ஆக்கினையை செத்தும்படிக்கு கிறிஸ்து ஜுவாலித்து எரிகிற அக்கினியோடு வெளிப்படுவார்.

ஆயிர வருட யுகத்தில் கிடைக்கக்கூடிய சிட்சையிம், அதிக சத்திய வெளிச்சத்திம், சத்தியத்தை அறிவதற்கு சாதகமான சூழ்நிலையிம், அறியாமைக்கு ''மன்னிப்பு'' கிடைக்கும் என்பதற்கும், சத்தியத்தை கடைப்பிடிக்க சக்தியில்லை என்பதற்கும், இடம் தராத வண்ணம், அனைவரும் உண்மையான சகல சத்தியத்திற்குள்ளும், நீதியான பாதைக்குள்ளும் கொண்டுவரப்படுவர். ஆனால் தேவனுக்கும், தேவ நீதிக்கும் விரோத மனப்பான்மையில் என்றுமே பிடிவாதமாய் இருப்பவர்கள், கர்த்தருடைய பிரசன்னத்தினாம் அவருடைய, மகிமையான வல்லமையினாம் உண்டாகும். நித்திய அழிவில் (இந்த அழிவிலிருந்து உயிர்த்தெழுதல் கிடையாது) தண்டிக்கப்படுவர்.

“வல்லமையோடும் மிகுந்த மகிமையோடும்”: , கர்த்தருடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு முன்பு அல்லது, அவருடைய உடன் சுதந்தரவாளிகள் எல்லோரும் கூட்டிசேர்க்கப்பட்டு, அவரோடு கூட மகிமைப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு, மனுஷகுமாரன் வருவதை இவ்வுலகம் காணும் என்ற வசனத்தை ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக் கொள்வோம். ''மனுஷகுமாரன் வல்லமையோடும், மிகுந்த மகிமையோடும் வருவதை பூமியின் சகல கோத்திரத்தாரும் கண்டு புலம்புவார்கள்''.

துன்பமாகிய மேகங்கள் ஒன்று கூடி இருளாக்குவதை ஏற்கனவே இவ்வுலகம் பார்த்து வருகிறது. அவர்களால் சமாளிக்க முடியாதபடிக்கு ஒரு புதிய சக்தியானது மனித விவகாரங்களில் ஈடுபட்டு இருக்கிறதை, அவர்கள் உணர்கிறார்கள். உலக காரியங்களை நிதானித்து, தீர்க்கமாக உரைக்கும் ஞானவான்களுக்குக் கூட, சமீபத்திய எதிர் கால நிகழ்சிகள் இருளாகவும், கருகலாகவும் இருப்பதை தற்போதைய சூழ்நிலையில் காண்கிறோம். பகுத்தறிவாளர்கள் தங்களுக்கு உகந்த வகையிலே நீதி, அநீதி, தவறு, தவறின்மை ஆகிய கேள்விக்கணைகளைத் தொடுத்தும், தங்களது சொந்த கோட்பாடுகளை வற்புறுத்தியும் வருகின்றனர். பலரும் பூமியின் புது இராஜாவின் மகிமையையும், வல்லமையையும் அறிந்து கொள்வர். இருந்த போதிம், மேகமும் இருளும் இன்னும் அவரை சூழ்ந்து இருப்பதால் (அவர் சங் 18:12 மேகங்களுடனே வருவதால்) அவரை உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. மானிடர்கள் மேகத்தைக் காண்கிறார்கள். மிகுந்த வல்லமையோடும், மகிமையோடும் மேகங்களோடு அவர் வருவதை அவர்கள் கண்டாம், மேகங்களோடு வருகிறவர் கிறிஸ்து என்பதை உணர்ந்து கொள்ள மாட்டார்கள். மேகங்கள் கல்மழையையும், நெருப்புத் தழலையும் தருவித்து (சங் 18:12,13) மானிடரின் அகங்காரம், தன்னலம், அநீதி ஆகியவைகளை விழுங்கிய பிறகு அம்மேகங்கள் மறைந்து, கிறிஸ்துவினுடைய பிரசன்னத்தின் மகிமையையும், மதிப்பையும் வெளிப்படுத்தும் வரைக்கும் அவரை உணர்ந்து கொள்ளமாட்டார்கள். நீதியின் வழிக்கு நடத்துவதைக் குறித்து எச்சரிக்கிற அவருடைய சத்தத்திற்கு மானிடர் செவிகொடுத்து கவனித்தால், வெகு சமீபத்தில் சம்பவிக்க இருக்கிற அழிவிலிருந்து காக்கப்படுவர். ஆனால் ''தேவன் ஒருவிசை சொல்லியிருக்கிற காரியத்தை, இரண்டாம் விசை பார்த்து திருத்துகிறவர் அல்லவே; அவர் மனிதருடைய செவிக்கு தாம் செய்யும் காரியத்தை வெளிப்படுத்தி, (துன்ப நாளில் எழும் இடி முழக்கத்தின் மூலம்) அதை அவர்களுக்கு வரும் தண்டனையினால் முத்திரை போட்டு, மனுஷன் தன்னுடைய செய்கையை விட்டு நீங்கவும், மனுஷனுடைய பெருமை அடங்கவும் செய்கிறார்'' (யோபு 33:14,17).

“இதோ மேகங்களுடனே வருகிறார்”; மேம் குறித்த காலத்தில் கண்கள் யாவும் அவரைக் கண்டு (அறிந்து கொண்டு) அவருடைய பிரசன்னத்தையும், அதிகாரத்தையும், வல்லமையையும் புரிந்து கொள்ளும். ஆயிரவருட காலத்தில் சிறிதுகாலம் சாத்தான் அவிழ்த்து விடப் படும் வரைக்கும், அவர்கள் மேற்சொன்ன கிறிஸ்துவின் அதிகாரத்திற்கு, அவர்கள் விரும்பினாம், விரும்பாவிட்டாம், தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தாக வேண்டும். இந்த முழு அனுபவத்திற்குப் பின்னர் அவர்களது விருப்பமோ, விருப்பமின்மையோ பரிசோதிக்கப்பட்ட பின்பு, விருப்பம் இல்லாதவர்கள்

(கிறிஸ்துவின் அதிகாரத்திற்கு முழுவதுமாக ஒப்புக்கொடுக்காதவர்கள்) அக்கினிக் கடல் என்று அழக்கப்படுகிற இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவர். (வெளி 21:8).

நாம் இதுவர பார்த்ததிலிருந்து நம்முடய கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகயின் விதத்த குறித்த, உருவக விளக்கங்கள் எல்லாம் நேரடியான பொருளத்தரும் வசனங்களோடு துல்லியமாக இசந்து செல்வதாக இருக்கின்றன. இந்த நேரடி வசனங்கள், கிறிஸ்துவின் பிரசன்னமானது கொஞ்சகாலத்திற்கு இரகசியமாயிருக்கும் என்றும், அவர எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்படும் என்றும் போதிக்கின்றன.

''அதே பிரகாரமாக'' (IN LIKE MANNER)

நம்முடய கர்த்தர் பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளியபோது தேவ தூதர்கள், ''உங்களிடத்தினின்று வானத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இந்த இயேசுவானவர் எப்படி வானத்துக்கு எழுந்தருளிப் போனாரோ அப்படியே மறுபடியும் வருவார்'' (அப் 1:11) என்று கூறிய வார்த்தகளிலிருந்து இப்போது நாம் தெரிந்து கொள்வதென்ன?

இந்த வசனத்த நாம் மிகவும் கவனமாக ஆராயும்போது, நாம் ஏற்கனவே பார்த்த வசனங்களோடு இது மிகவும் இசவாய் இருப்பது தெரிய வரும். பெரும்பாலோர் இந்த வசனம் ''வானத்துக்கு எழுந்தருளிய கர்த்தர நீங்கள் எப்படிப் பார்த்தீர்களோ அப்படியே, அவர் திரும்பி வருவுதயும் பார்ப்பீர்கள்'' என்று பொருள் தருவதாக நினக்கின்றனர். அப்படிப் பட்டவர்கள் இந்த வசனமானது அவர் உயர எடுத்துக்கொள்ளப்படும்போது பார்த்தவர்களே, அவர் திரும்ப வரும்போதும் பார்ப்பார்கள் என்றோ, அல்லது, மற்ற எவரும் பார்ப்பார்கள் என்றோ பொருள்படவில்ல என்ற உண்மயப் புரிந்து கொள்ளும் வர, மீண்டும் மீண்டும் அந்த வசனத்தப் படிக்க வேண்டும். மேம் இந்த வசனம், அவர் எவ்விதமாக உயர எழுந்தருளிப்போனாரோ, அவ்விதமாகவே அவருடய வருகயும் இருக்கும் என்று சொல்கிறது. அவர் சென்ற விதம் எப்படியிருந்தது? அவர் சென்ற விதமாவது, மிகுந்த பிரகாசத்துடனும், எல்லாரும் அறியும் வண்ணமாகவும் இருந்ததா? அவர் சென்ற விதம் எக்காளத் தொனியுடனும், சத்தத்துடனும், காற்றக் கிழிக்கும் ஆரவார சத்தத்தோடும் மகிமயும் பிரகாசமும் நிறந்த ஆவிக்குரிய தோற்றத்துடனும் இருந்ததா? அப்படியாக இருந்ததெனில், அவருடய வருகயும், அதே விதத்தில் இருக்க வேண்டு மென்று நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல், அவர் சென்ற விதமாவது, மிகவும் அமதியாகவும், இரகசியமாகவும், தமக்கு சாட்சி களாயிருப்பவர்கள் முற்றிம் இணங்கி ஏற்றுக்கொள்ளும் வண்ணமும், தம்முடய திட்டத்திற்கு ஒத்துப்போகும் அளவிற்கும் இருக்கவில்லயா? அவர் மேல் விசுவாசமாயிருந்த சீஷர்களத் தவிர மற்ற எவரும் அவர பார்க்கவும் இல்ல; அவர் சென்றத அறியவுமில்ல. ''இன்னும் கொஞ்ச காலத்திலே உலகம் என்னக் காணாது'' என்ற அவருடய வார்த்த யானது ரூபகாரப்படுத்தப்பட்டது (யோவான் 14:9). அவருடய உயிர்த் தெழுதக்குப்பின் அவருடய சகோதரர்கள் மட்டுமே அவருடய தரிசனங்களப் பார்க்க முடிந்தது. மற்ற எவரும் அவர் உயர எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதற்கு அத்தாட்சியாக இல்ல. அவர் சென்ற பிரகாரமாகவே (உலகத்தப் பொறுத்தவர அமதியாகவும், இரகசியமாகவும் அவருடயவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் அறியா வண்ணம்) மீண்டும் அவர் திரும்பி வரும்விதமும் இருக்கும். அவர் சென்ற போது தம்முடய கைகள உயர்த்தி அவர்கள ஆசீர்வதித்ததப் போல, அவரது வருகயிம் இருக்கும்.''நான் மறுபடியும் வந்து உங்கள என்னிடத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுவேன்''. ''நான் மறுபடியும் உங்களக் காண்பேன். அப்போது உங்கள் இருதயம் சந்தோஷப்படும்; உங்கள் சந்தோஷத்த ஒருவனும் உங்களிடத்திலிருந்து எடுத்துப்போட மாட்டான்'' என்று அவர் கூறியதற்கேற்ப அவர்களுடய சந்தோஷம் நிறவாயிருக்கும் (லூக் 24:50,51; யோவான் 14:3;16:22).

''இந்த இயேசுவானவரே'' மீண்டும் வருவார் என்ற உண்மக்கு தேவ தூதன் ஒரு விசேஷித்த முக்கியத்துவத்தக் கொடுப்பதாகக் காண்கிறோம். இந்த இயேசுவானவர், தான் உலகம் உண்டாவதற்கு முன்பே தாம் பிதாவினிடத்தில் பெற்றிருந்த மகிமய விட்டு மனிதனாகி, நாம் ஐசுவரியவான்களாகும்படி தரித்திரரானார்; இந்த இயேசு கல்வாரியில் மரித்தார்; இவரே மூன்றாம் நாளில் உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியானார்; இந்த இயேசுவே அந்த 40 நாட்களிம், தம்முடய சரீர மாற்றத்த வெளிப் படுத்தினார்; இந்த இயேசுவே தற்போது உயர எழுந்தருளினார்; ஆம் இந்த இயேசுவானவரே ஆவியிலிருந்து மாம்சத்திற்கும், பிறகு மாம்சத்திலிருந்து தெய்வீகத்திற்கும் மாறிய இருவித மாற்றங்கள சந்தித்தார். இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள், அவருடய தனித்தன்மய (குண நலன்கள) அழித்துவிட

வில்லை. இந்த உண்மையின் தத்துவங்கள் புரிந்து கொள்ளப்பட்டதோ, இல்லையோ, தூதனானவரின் உறுதியின்படி அவருடைய தனித்துவம் மாறவில்லை. நாம் அவரை மாம்சத்தின்படி (மனிதனாக) அறியாவிட்டாம் நாம், அவர் உயர்த்தப்பட்ட விதத்தை ஞாபகத்தில் கொள்ளவேண்டும்; அதாவது, அவர் தற்போது தெய்வீக ஆவிக்குரிய தன்மையில் இருக்கிறார் என்றும், மேலும் அவரது வருகையானது, இந்த தெய்வீக ஆவிக்குரிய மாற்றத்திற்கும், அவர் உயர எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதற்கும் இசைந்து செல்வதாக இருக்கும் என்றும் நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். எனினும் அவர் ''அதே அன்பான கிறிஸ்துவாக'' இருக்கிறார் என்றும், இதில் எவ்வித மாற்றமும் இருக்காது என்றும் நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். இந்த அன்பான இயேசுவே, உயிர்த்தெழுந்த பிறகு, அவர் உலகத்திலிருந்த 40 நாட்களிலும், சீஷர்களால் மட்டுமே தீர்க்கமாகக் காணப்பட்டார். அவர் உயர எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதற்கு முன்பிருந்த 40 நாட்களின் போது, எப்படி உலகத்திற்கு காணப்படாதிருந்தாரோ, அதைப் போலவே, அவரது இரண்டாம் வருகையில் காணப்படாமல் இருப்பார். அவர் தம்மைத் தாமே பலியாக ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு, தமது இரண்டாம் வருகையில் வரவில்லையாதலால், முதல்வருகையில் பலிக்காக அவர் எடுத்துக்கொண்ட மாம்ச சரீரத்தால் இனி எவ்வித பயனுமில்லை என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும் (எபி 10:5). இவையெல்லாம் முடிந்துவிட்டது. அவர் இனி ஒரு போதும் மரிப்பதில்லை. அவர் இரட்சிக்கப்பட்ட மனுக்குலத்தை ஆளவும், ஆசீர்வதிக்கவும், உயர்த்தவும் தற்போது வருகிறார்.

நம்முடைய கர்த்தராகிய ஆண்டவர், அவருடைய வருகையின் விதமானது எப்படி வெளிப்படுத்தப்படும் என்பதற்கு, ஒரு அழகான உதாரணத்தை நமக்கு தந்திருக்கிறார். அதாவது ''பிரகாசமான ஒளி (சூரிய வெளிச்சம்) கிழக்கிலிருந்து தோன்றி மேற்கு வரைக்கும் பிரகாசிக்கிறது போல, மனுஷகுமாரனுடைய பிரசன்னமும் இருக்குமென்று கூறினார்'' (மத் 24:27) சூரிய ஒளி (பிரகாசமான ஒளி) என்று குறிப்பிடப்பட வேண்டிய இடத்தில் மின்னல் என்று இந்த வசனத்தில் பல மொழி பெயர்ப்புகளும் தவறாகப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றன என்பது தெளிவு. ஏனெனில் மின்னல் வெளிசமானது கிழக்கிலிருந்து தோன்றி மேற்கு வரைக்கும் பிரகாசிப்பதில்லை. இவைகள் பெரும்பாலும் மற்ற திசைகளிலிருந்து தோன்றி ஒரு கால் வட்டப்பகுதியை மட்டுமே (அதாவது கிழக்கிலிருந்தும் மேற்கு வரையுள்ள அரைவட்ட பகுதி முழுவதும் செல்லாமல், கிழக்கிலிருந்து தெற்கு வரை அல்லது கிழக்கிலிருந்து வடக்கு வரையுள்ள, கால்வட்டப்பகுதியில் மட்டுமே பிரகாசிக்கிறது) பிரகாசித்து, எப்போதாவது மட்டுமே, வானத்தின் குறுக்கே பிரகாசிப்பதாகவும் இருக்கிறது. கிழக்கிலிருந்து தங்கு தடையின்றி வெளிப்பட்டு, மேற்கு வரைக்கும் பிரகாசிக்கும் சூரிய ஒளி மட்டும்தான் கர்த்தரின் வார்த்தைக்கு இசைவாக இருக்கிறது. எனவே இங்கு உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிற ''ஆஸ்டிரேப்'' (ASTRAPE) என்ற கிரேக்க வார்த்தையானது தவறாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என காட்டப்படுகிறது. இதே வார்த்தை லூக்கா 17:24ம் தவறாகப் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதே வார்த்தை (ASTRAPE) நம்முடைய கர்த்தரால் லூக்கா 11:36ம் உபயோகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடத்தில் 'விளக்கின் வெளிசம்' என்ற அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவான மொழிபெயர்ப்பில், ''பிரகாசமான வெளிசம்'' என்ற அர்த்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையின் விதத்தைப் பற்றியும், அது மொழி பெயர்ப்பாளர்களின் மனதில் உறுதியாக இருந்ததால் இந்த ஆஸ்டிரேப் (ASTRAPE) என்ற வார்த்தையை, தவறாக மின்னல் என்று மொழிபெயர்த்து விட்டார்கள். கர்த்தருடைய வருகையானது விடியற்காலை சூரிய ஒளியைப் போல படிப்படியாக வெளிப்படுத்தப்படாமல் திடீரென்று மின்னலைப் போன்று வெளிப்படுத்தப்படும் என்று அவர்கள் (மொழி பெயர்ப்பாளர்கள்) யூகித்தனர். கர்த்தருடைய பிரசன்ன நாளில் விடியற்கால வெளிசத்தைப் போன்று படிப்படியாக வெளியாகிற சத்தியத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும், சூரிய உதயமானது எவ்வளவு அழகாக உதாரணத்துடன் விளக்குவதாக இருக்கிறது. ''அப்போது நீதிமான்கள் தங்கள் பிதாவின் இராஜ்யத்தில் சூரியனைப்போல பிரகாசிப்பார்கள் என்று கூறி ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களை கர்த்தர் தம்முடனே, இந்த உருவகத்தில் (சூரிய ஒளியாக) இணைத்துப் பேசுகிறார். மல்கியா தீர்க்கதரிசியும் இதே உருவகத்தைப் பயன்படுத்தி, ''உங்கள் மேல் நீதியின் சூரியன் உதிக்கும். அதின் கதிர்களின் (செட்டைகளின்) கீழ் ஆரோக்கியமிருக்கும்'' என்று கூறுகிறார் (மல்கியா 4:2). சூரிய உதயமானது படிப்படியாக இருந்து கடைசியாக, அதின் முழு வெளிசமானது தீமை, அறியாமை, பாவம் என்கிற இருளை முற்றிலுமாக அழித்துப்போடும்.

''பரவுசியா'' (Parousia) என்ற கிரேக்க வார்த்தையின் தவறான மொழி பெயர்ப்பானது, மேலும் இந்த வசனத்தின் உண்மை அர்த்தத்தை மறைப்பதாக இருக்கிறது. இந்த பரவுசியா (PAROUSIA) என்ற வார்த்தை ''எம்பாடிக் டைகலாட்'' (Emphatic Diaglott) ''பேராசிரியர் யங்ஸ்'' (PROF. YOUNG'S TRANSLATION) ஆகிய மொழி பெயர்ப்புகளில் ''பிரசன்னம்'' (PRESENCE)

என்றும், ரோதர்ஹாம் (ROTHERHAM'S TRANSLATION) என்பவரின் மொழி பெயர்ப்பில் ''வந்து சேருதல்'' என்றும், பொதுவான மொழிபெயர்ப்பில் ''வருக'' (COMING) என்றும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. திருத்திய மொழி பெயர்ப்பிம் இந்தத் தவறு திருத்தப்படாமல், ''வருக'' யென்றே கொடுக்கப்பட்டுள்ள போதிம், பின் குறிப்பில் (Marginal Reading) பிரசன்னம் (PRESENCE) என்பதே, இந்த கிரேக்க வார்த்தயின் உண்மயான பொருள் என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே ''பரவுசியா'' (Parousia) என்ற கிரேக்க வார்த்தயானது சரீர (ஆவியின் சரீர) பிரகாரமான பிரசன்னத்த, அதாவது ''வந்திருக்குதல'' அல்லது ''வந்து சேர்ந்திருக்குதல'' தீர்க்கமாக குறிப்பிடுகிறது. எனவே நாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிற இந்த வசனமானது, சூரிய உதயத்தில் வெளிசமானது படிப்படியாக அதிகரிப்புதப் போல், மனுஷகுமாரனுடய பிரசன்னமும் படிப்படியாக வெளிப்படுத்தப்படும் என்று போதிக்கிறது.

இந்த உதாரணத்தோடு கூடிய ஆண்டவருடய இரண்டு எசரிக்ககள் அவருடய இரண்டாம் வருகயின் நேரத்திற்கு முன்பாக வரும் சில தப்புறகளிலிருந்து நம்மப் பாதுகாக்கவும், சரியாக வழி நடத்தவும் பிரயோஜனமாக இருக்கிறது. ''இதோ முன்னதாக உங்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறேன்; ஆகயால் அதோ வனாந்திரத்தில் இருக்கிறார் என்று சொல்வார்களானால் புறப்படாதிருங்கள். இதோ அற வீட்டிற்குள் இருக்கிறார் என்று சொல்வார்களானால் நம்பாதிருங்கள். பிரகாசமான வெளிசமானது (சூரியனானது) கிழக்கிலிருந்து தோன்றி மேற்கு வுரக்கும் பிரகாசிக்கிறதுபோல, மனுஷகுமாரனுடய பிரசன்னமும் இருக்கும்.'' இப்படியாக, இந்நாளில் வெகு வேகமாக வளர்ந்து வரும், இருவித தப்புறயான போதகங்களிலிருந்து, நம்ம கர்த்தராகிய ஆண்டவர் பாதுகாக்கிறார். அதில் ஒன்று நமதாண்டவராகிய கர்த்தர் மாம்ச சரீரத்தில் வனாந்தரத்திற்கு அல்லது பலஸ்தீனா வனாந்தரத்திற்கு வருவார் என்பதே. இவ்விதமாக நம்பிய பலர் அங்கு சென்று, சிவயில் அறயப்பட்ட தழும்புகளுடன் கூடிய சரீரத்தில், கிறிஸ்துவக் காணக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர் எப்படி தற்போது இருக்கிறாரோ அப்படி எதிர்பாராமல், அவர் எவ்வண்ணமாக இருந்தாரோ, அப்படியே வருவார் என தவறாக எதிர்பார்க்கின்றனர். யூதர்கள் கிறிஸ்துவின் முதல் வருகயில் செய்ததுபோல, அவர்கள் மாபெரும் தவற்ற செய்து, சத்தியத்திற்கு தங்களத் தாங்களே குருடராக்கிக் கொள்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட தவறான

எதிர்பார்ப்புகள் தீர்க்கதரிசிகளின் வாக்கியங்கள சொல்லர்த்தத்தில் எடுக்கும்படி இப்படிப்பட்ட மக்கள வழி நடத்தியது. அதாவது ''அந்நாளிலே அவருடய பாதங்கள் கிழக்கே எருசலேமுக்கு எதிரேயிருக்கிற ஒலிவ மலயின் மேல் நிற்கும்'' (சகரியா 14:4). இப்படிப்பட்ட தவறான எதிர்பார்ப்புகளால் குருடாக்கப்பட்டவர்கள், சங் 91:12; ஏசாயா 52:7; சங் 8:6;சங் 110:1; எபேசி 6:15; உபா 33:3 முதலான வசனங்களில் சொல்லப்பட்ட 'பாதம்' என்ற வார்த்த உருவகமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது என்று கண்டு கொள்கிறதில்ல. எத எதிர்பார்க்கவேண்டும் என்று அவர்கள் அறிந்திருப்பார்களேயானால், மாம்ச சரீரத்தில் கிறிஸ்துவக் காண எருசலேமுக்கு போகக்கூடாது என்புதயும் அறிந்திருப்பர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தப் பட்ட இராஜா, சூரிய வெளிசத்தப் போன்று வந்து, தமது பிரசன்னத்த இவ்வுலகம் முழுவதும் உணரும்படி செய்கிறார். ஆகவே எங்கேயும் புறப்படாதிருங்கள்!

''இதோ கிறிஸ்து அற வீட்டிற்குள் இருக்கிறார் என்று சொல்வார் களானால் நம்பாதிருங்கள்'' ''ஆவியில் நம்பிக்க உடயவர்கள்'' (இறந்தவர்களுடய ஆவியினால் பேசுதல் போன்ற கொள்க யுடவர்கள்) போலியாக நடித்து தற்கால சத்தியங்கள (2 கொரி 11:13,14) ஆதாரமாகக் கொண்டு, மற்றவர்கள வஞ்சிக்க எப்போதும் தயாராயிருக் கிறார்கள். மேம் அவர்கள் யுகமாற்ற காலக்கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்றும் மகிமயான யுகத்தின் உதயத்திலிருக்கிறோம் என்றும் கூறுவதில் தயக்கம் காட்டுவதில்ல. அவர்களில் சிலர், அப்படிப்பட்ட மற்ற காரியங்களில் கிறிஸ்து வந்திருக்கிறார் என்றும் கூட போதிக்கிறார்கள். அவுர இரகசிய அறகளில் காட்டுவதாக அவர்கள் கோரும் ஆவி மார்க்கத் தொடர்பான காட்சிகள விரவில் காட்டுவார்கள் என்பதில் நமக்கு சந்தேகமில்ல. இப்படிப்பட்ட வுகயிலோ, அல்லது வேறு எந்த வுகயிலோ, அவர்கள் நம்ம ஏமாற்ற நினத்தாம், நாம் நம்முடய கர்த்தரின் வார்த்தகள ஞாபகப்படுத்தி, அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் அனத்தும் தவறானதே என்று நாம் கூறுவோமாக! ஏனெனில் மேற் கூறிய முறகளில் கிறிஸ்து தம்முடய பிரசன்னத்த வெளிப்படுத்தாமல், படிப்படியாக (நீதியின் சூரியன் உதிக்கும்; அதின் செட்டகளின் கீழ் ஆரோக்கியம் இருக்கும்). ஒளிக்கதிர்கள விடும் சூரிய வெளிசம்போல தம்முடய பிரசன்னத்த வெளிப்படுத்துவார் என்று அறிந்து இருக்கிறோம்.

அறுப்பில் நம்முடைய ஆண்டவரின் பரவுசியா (பிரசன்னம்)

கிரேக்க மொழியானது, சத்தியத்திற்கு ஏற்ற திட்டவட்டமான பொருள (வார்த்தய) தருவதற்கும், அதன் மதிப்ப உயர்த்துவதற்கும் ஏற்ற ஒரு சரியான மொழியாகும். உதாரணமாக, பொதுவான ஆங்கில வேதாகமத்தில் கிரேக்க மொழியிள்ள நுட்பமான 32 வார்த்தகளுக்கு ''கம்'' (Come, வருதல்) என்ற ஒரே வார்த்தய போட்டு மொழிபெயர்த் துள்ளனர். உதாரணமாக லூக்கா 21:34இல் ''நினயாத நேரத்தில் வராதபடிக்கு'' (வருதல் + இராதபடிக்கு) என்று வாசிக்கிறோம். இங்குள்ள ''வருதல்'' என்ற பொருளத் தரக்கூடிய ''எபிஸ்டெமி'' என்ற கிரேக்க வார்த்தய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் 'Come upon' என்று மொழி பெயர்த்துள்ளனர். அதேபோல 1 கொரி 11:18இல் ''கூடி வந்திருக்கும் போது'' என்ற பொருளத் தரக்கூடிய ''சுனர்சோமெய்'' (Sunerchomai) என்ற கிரேக்க வார்த்தய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் 'come together' என்றும்; எபி 4:16இல் ''சேரக்கடவோம்'' என்ற பொருள்தரக்கூடிய ''ப்ராஸர்கோமெய்'' (Prosercomai) என்ற கிரேக்க வார்த்தய ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பில் 'to approach' அல்லது 'Come forward' என்ற பொருளிம் மொழிபெயர்த் துள்ளனர். யோவான் 2:4இல் ''என் வேுள இன்னும் வரவில்லு'' (வருதல் + இல்லு) என்று வாசிக்கிறோம். இங்குள்ள ''வருதல்'' என்று பொருள் தரக்கூடிய ''ஹீகோ'' (Heko) என்னும் கிரேக்க வார்த்தய ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பில் 'To arrive' அல்லது 'Have Come' அல்லது Came என்று மொழி பெயர்த்து ''வருதலாகிய'' செயலின் முடிவக் குறிப்பதற்கு பயன்படுத்தி யுள்ளனர். 'Enistemi' என்ற கிரேக்க வார்த்தயானது 2 தீமோ 3:1இல் ''கொடிய காலங்கள் வருமென்றும்'' (ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பில் Shall Come) 2 தெச 2:2இல் ''கிறிஸ்துவினுடய நாள் சமீபமாயிருக்கிறதென்றும்'' (ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் at hand) என்ற இரு வசனங்களத் தவிர மற்ற வசனங்களில் ''பிரசன்னமாகி இருக்க வேண்டும்'' (ஆங்கிலத்தில் ' to be present') என்ற பொருளில் சரியாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனவே மேற்சொன்ன இரு வசனங்களும் ''பிரசன்னமாகி இருக்க வேண்டும்.'' (To be present) என்ற பொருளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ''பரவுசியா'' என்ற கிரேக்க வார்த்தக்கு ''பிரசன்னம்'' என்பது பொருளாகும். எனவே இந்த ''பரவுசியா'' ,வ (Parousia) ''வருதல்'' (Coming) என்று மொழிபெயர்க்கவே கூடாது. பொதுவான ஆங்கில மொழி

பெயர்ப்பில் 2 கொரி 10:10; பிலி 2:12 ஆகிய இரு வசனங்களில் மட்டுமே 'Presence' என்று சரியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. எம்பாடிக் ,டகிலாட் (Emphatic Diaglott) மொழி பெயர்ப்பானது, புதிய ஏற்பாட்டின் விலமதிப்பற்ற மொழிபெயர்ப்பாகும். இதில் பரவுசியா (Parousia) என்று வரக்கூடிய எல்லா இடங்களிம் ''பிரசன்னம்'' (Presence) என்றே சரியாக மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

'Heko', 'Parousia' என்ற இரு கிரேக்க வார்த்தகள் புதிய ஏற்பாட்டில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட விதத்தில் நாம் தற்போது இவ்விரு வார்த்தயின் முக்கியத்துவத்த விசேஷமாக இரண்டாவது வார்த்தய, சரியான முறயில் விருப்பத்துடன் புரிந்து கொள்ளுதலானது, அவ்வார்த்த வந்துள்ள வசனத்தின் மூலமாக நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவின் வருகயின் விதத்தப் பற்றிய அறிவ வெளிப்படுத்துகிறது. அதே சமயத்தில், பொதுவான மொழி பெயர்ப்பானது தவறானதால், அது எத முக்கியமாக வெளிப்படுத்த வேண்டுமோ அத மறத்து விட்டது.

"பின் குறிப்பு": ''பரவுசியா'' (Parousia) என்ற வார்த்த கிரேக்க புதிய ஏற்பாட்டில் 24 முற வந்துள்ளது. இவ்வார்த்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் 2 கொரி 10:10, பிலி 2:12 ஆகிய இரு வசனங்களில் மட்டுமே பிரசன்னம் என்று சரியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வார்த்த வரும் மற்ற இடங்களில் ''வருதல்'' (Coming) என்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் ''பரவுசியா'' (Parousia) என்ற வார்த்த, 1. 1 கொரி 10:10 (சரீரத்தின் தோற்றம்) 2. பிலி 2:12 (சமீபமாயிருக்கும்போது) 3. 1 கொரி 16:17 (வந்ததற்காக) 4. & 5. 2 கொரி 7:6,7 (வந்ததினால்) ஆகிய ஐந்து வசனங்களில் மட்டுமே ''பிரசன்னம்'' என்ற பொருள்படும்படியாக சொல்லப் பட்டுள்ளது. மற்ற 19 வசனங்களில்; 1. மத் 24:3 (வருக) 2. மத் 24:27 (வருக) 3.மத் 24:37 (வரும்); 4. மத் 24:39 (வரும்); 5. 1 கொரி 15:23 (வரும்); 6. பிலி 1:25 (வருகிறதினால்); 7. 1 தெச 2:19 (வரும்போது); 8. I தெச 3:13 (வரும்போது); 9. 1 தெச 4:15 (வருக); 10. 1தெச 5:23 (வரும்போது); 11. 2தெச 2:1 (வருக); 12. & 13. 2 தெச 2:8,9 (வருக); 14. யாக் 5:7 (வருமளவும்); 15. யாக் 5:8 (வருக); 16. 2 பேதுரு 1:16 (வருக); 17. 2பேதுரு 3:4 (வருவார்); 18. 2 பேதுரு 3:12 (வரும்படிக்கு); 19.1 யோவான் 2:28 (வருக).

பரவுசியா (Parousia) என்ற கிரேக்க வார்த்தயின் அர்த்தமானது, அவர் வழியில் வந்து கொண்டு இருக்கிறார் என்று பொருள் தரக்கூடியதாயிராமல்,

வந்து சேர்ந்த பிறகு இருக்கக் கூடிய பிரசன்னத்த (Presence) குறிக்கிறது என்ற சரியான எண்ணத்த மனதில் கொண்டு, அவ்வார்த்த உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள சில வசனங்கள நாம் ஆராய்வோம். இவகளிலிருந்து ''பிரசன்னம்'' என்பது கண்களால் பார்க்கக் கூடியுத மட்டுமே குறிக்காமல், பிரசன்னமாகியிருந்து, ஆனால் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவகளுக்கும் உரியதாகும் என்புத நாம் அறிந்துகொள்வோம். உதாரணமாக, நம்முடய கர்த்தராகிய ஆண்டவர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு 40 நாட்கள் இவ்வுலகில் பெரும்பாம் தம்முடய சீஷர்களோடு பிரசன்னமாகி இருந்தாம், இவ்வுலகத்தால் காணப்படாமம் அல்லது நாம் ஏற்கெனவே பார்த்தபடி தம்முடய சீஷர்களுக்கும் சில குறிப்பிட்ட நீண்ட சமயங்களத் தவிர மற்ற சமயங்களில் காணப்படாமல் இருந்ததப் போல, தேவ தூதர்கள், ஆவியின் ஜீவிகள் எல்லாம் நம்மால் பார்க்கக்கூடாதபடிக்கு, அதே சமயத்தில் நம்முடன் கூட இருக்கமுடியும். அந்த நாட்கள் எல்லாம் அதற்கு முந்திய 33½ ஆண்டுகளப் போல அவருடய பரவுசியா (பிரசன்ன) நாட்களாகும்.

மத் 24:3இல் சீஷர்கள் கிறிஸ்துவினிடத்தில் கேள்வி கேட்பதற்கு முன்பாக நடந்த உரயாடலில், நம்முடய ஆண்டவர் ஆலயம் இடிக்கப் படுதலப் பற்றியும், மாம்ச இஸ்ரயேலர்கள் அவுர ஏற்றுக் கொள்ளாததி லிருந்து, மீண்டும் அவுர சந்தோஷத்துடன் தங்களது மேசியாவாக அங்கீகரித்து அவர் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர் என்று கூறும் வுர இஸ்ரயேலர்கள் தள்ளிவிடப்படுவார்கள் என்புதப் பற்றியும் முன்னுரத் திருந்தார். கிறிஸ்து சீஷர்களிடம், தான் போவேன் என்றும், மறுபடியும் வந்து அவர்களத் தன்னிடத்தில் சேர்த்துக் கொள்வேன் என்றும் கூறியிருந்தார். கிறிஸ்து, சீஷர்களின் நாட்கள ''அறுப்பு'' அதாவது அந்த யுகத்தின் முடிவு காலம் என்று கூறியதோடு, அவருடய இரண்டாம் வருகயில் நடக்கக் கூடிய ஒரு எதிர்கால அறுப்பப் பற்றியும் கூறியிருந்தார். (மத் 9:37,38, 13:39,40) அவருடய முதல் வருகயில் அவர்தான் கிறிஸ்து என்று சிலர் அங்கீகரித்துக் கொண்டனர் என்பதில் சந்தேகமில்ல. ஆனாம் அவரது இரண்டாம் வருகயானது, தங்களது நாட்களில் நடக்கும் என்று சீஷர்கள் எதிர்பார்த்து, அவரிடம், அவரது இரண்டாம் வருகயின் போது அவர் எவ்விதம் மற்றவர்களால் உறுதியாக அடயாளங் கண்டுகொள்ளப்படுவார் என்புத அறிய விரும்பினர். ஆகயால்தான் அவர்கள் ''உம்முடய பரவுசியாவிற்கும், (பிரசன்னத்திற்கும்) உலகத்தின் முடிவுக்கும் அடயாளம் என்ன'' என்று கேட்டார்கள்.

சீஷர்கள் யூத யுகத்தின் முடிவிலிருந்தனர். அதாவது யூத யுகத்தின் அறுப்பு காலத்திலிருந்தனர். இந்த யூத யுகத்தின் முடிவில் நடக்கும் நிகழ்சிகளயும், சுவிசேஷ யுக முடிவில், அதாவது அதன் அறுப்பில் நடக்கும் நிகழ்சிகளயும் சீஷர்கள் குழப்பிக்கொண்டிருந்ததால், நம்முடய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து வரிசயாக நடக்கவேண்டிய நிகழ்சிகள விளக்கத்தோடு தெளிவாகக் கூறினார். மேம் அவர் இரண்டு யுக அறுப்பிற்கும் இடயே உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிய பற்றியும் கூறினார். ஆனால் அந்தக் காலப்பகுதி எவ்வளவு வருடங்களக் கொண்டது என்புத அப்போது கிறிஸ்து அறியாதிருந்ததால் (மாற்கு 13:32) அதக் குறித்து நமக்குத் தெளிவாக அவர் கூறவில்ல.

நம்முடய கர்த்தராகிய ஆண்டவரின் மறுமொழியில், முதல் 14 வசனங்கள் (மத் 24:1,14) சுவிசேஷ யுக முழுவுதயும் உள்ளடக்கி கூறுவதாக இருக்கிறது; 15 முதல் 22 வுரயுள்ள வசனங்கள் இருவித யுகங்களயும் பொதுவாக குறிப்பிடுவதாக இருக்கிறது. இவ்வசனங்கள் (மத் 24:15,22) சொல்லர்த்தமாக யூத யுக முடிவயும், உருவகமாக சுவிசேஷ யுக முடிவயும் குறிப்பிடுவதாக இருக்கிறது. இவ்விருயுகங்களில் யூதயுகம் நிழலாயிருக்கிறது. 23 முதல் 26 வுரயுள்ள வசனங்களில் கள்ள கிறிஸ்துவப் பற்றிய எசரிப்பயும், 27ஆம் வசனத்தில் அவருடய பரவுசியாவ (Presence-பிரசன்னத்த) பற்றிய கேள்விக்குரிய பதிலயும் கூறுகிறார். அதாவது ''பிரகாசமான ஒளியானது அல்லது சூரிய வெளிசமானது (இதுதான் சரியான மொழி பெயர்ப்பு) கிழக்கிலிருந்து தோன்றி மேற்கு வுரக்கும் பிரகாசிக்கிறது போல, மனுஷகுமாரனுடய பரவுசியாவும் (பிரசன்னமும்) இருக்கும்.'' தற்போது சூரிய ஒளியானது நொடிப் பொழுதில் அமதியாக பிரசன்னமாகிறது. யார் முதலில் விழித்தெழுகின்றனரோ அவர்களே அத முதலில் அறிய முடியும்.

நம்முடய ஆண்டவரின் போதனயில் மத் 24:27,36 வுரக்குமுள்ள வசனங்கள, அவகள் ஆராய வேண்டிய இடத்தில் ஆராய்வதற்கு தற்போது விட்டு விடுவோம். சீஷர்களுடய கேள்விக்குரிய பதிலாகிய அவருடய பரவுசியாவ (பிரசன்னத்தக்) குறித்து அவர் 37, 39ஆம் வசனங்களில் கூறிய இரண்டாவது ''குறிப்பப்'' பற்றிப் பார்ப்போம். ''நோவாவின் காலத்தில் எப்படி நடந்ததோ அப்படியே மனுஷகுமாரனுடய பரவுசியா (பிரசன்ன) காலத்திம் நடக்கும்'' என்று அவர் கூறுகிறார். இங்கே நோவாவின் வருகயும், மனுஷகுமாரனுடய வருகயும் ஒப்பிடப்

படவில்லை என்பதையும் அல்லது ஜலப்பிரளயத்தின் வருகையும், கிறிஸ்துவினுடைய வருகையையும் ஒப்பிடப்படவில்லை என்பதையும் கவனிக்கவும். நோவாவினுடைய வருகையைப் பற்றியோ, அல்லது கிறிஸ்துவினுடைய வருகையைப்பற்றியோ இங்கு குறிப்பிடவேயில்லை, ஏனென்றால், ஏற்கனவே கூறியபடி, பரவுசியா (Parousia) என்பது வருகையைக் குறிக்காமல், பிரசன்னத்தைக் குறிக்கிறது. எனவே ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன்பாக மக்களிடையே வாழ்ந்த நோவாவின் பிரசன்ன காலத்தையே (அக்கினிக்கு முன்பாக இந்த யுக முடிவாகிய கர்த்தருடைய நாளில் வருகிற ஆபத்தாகிய) கர்த்தர், தமது இரண்டாவது வருகையில் இவ்வுலகில் பிரசன்னமாகியிருக்கும் காலத்திற்கு ஒப்பிட்டுக்கூறினார்.

ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன் நோவாவின் நாட்களில் மக்கள் கொடியவர்களாக இருந்ததைப் போல, அக்கினியாகிய துன்பத்திற்கு முன் கிறிஸ்துவின் (இரண்டாம்) பிரசன்ன காலத்திலும் கொடியவர்கள் இருப்பர். இக்காரியத்தைக் குறித்தும் நமதாண்டவர் ஒப்பிட்டுக் கூறவில்லை. ஏனெனில், தீமையானது எல்லாக் காலங்களிலும் அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. இங்கு ஒப்பிடக்கூடிய விஷயம் மிகவும் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் நன்றாக ஆராய்ந்தால் அதை உடனே கண்டு கொள்ளலாம். நோவாவின் குடும்பத்தைத் தவிர மற்ற மக்கள் வரக்கூடிய துன்பத்தை அறியாதவர்களாகவும், நோவாவும், அவனுடைய குடும்பமும் கொடுத்த சாட்சிகளை நம்பாமலும் இருந்ததால், அவர்கள் ஒன்றும் அறியாதிருந்தனர். இக்காரியத்தைக் குறித்தே நமதாண்டவர் ஒப்பிட்டுக் கூறினார். இதைப் போலவே மனுஷகுமாரனுடைய பிரசன்னத்திலும் இருக்கும், தேவனுடைய பிள்ளைகளைத் தவிர வேறு யாரும் இதை நம்பமாட்டார்கள். தற்போதிருக்கிற சமுதாயமானது, வரவிருக்கிற அக்கினியாகிய துன்ப காலத்தில் உருவழிந்து போகும் வரைக்கும், மற்றவர்கள் வரவிருக்கும் துன்பத்தை அறியாதிருப்பர். இக்காரியம் பின்வரும் வார்த்தைகளால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. ''ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன்னான காலத்தில் நோவா பேழைக்குள் பிரவேசிக்கும் நாள் வரைக்கும் ஜனங்கள் புசித்தும், குடித்தும், பெண் கொண்டும், பெண் கொடுத்தும் (லூக் 17:28 இல் நட்டார்கள், கட்டினார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது) ஜலப்பிரளயம் வந்து அனைவரையும் வாரிக்கொண்டு போகுமட்டும் உணராதிருந்தார்கள். அப்படியே மனுஷகுமாரனுடைய பரவுசியாவிலும் (பிரசன்னத்திலும்) நடக்கும்''. மேலே சொல்லப்படும் காரியங்கள் எல்லாம் அவர்கள் பாவ காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர் என்பதைக் குறிக்காதபடி, அவர்கள்

கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தைப் பற்றியும், வரவிருக்கும் துன்பத்தைப்பற்றியும் அறியாமலிருப்பர் என்பதைக் குறிக்கவே, ''மனுஷ குமாரனுடைய காலத்தில் அவர்கள் புசித்தும், குடித்தும், நட்டும், கட்டியும், பெண் கொடுத்தும், பெண் கொண்டும் இருப்பர்'' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. உம்முடைய பிரசன்னத்திற்கும் (Parousia) இவ்வுலக முடிவுக்கும் (அறுப்பிற்கும்) அடையாளம் என்ன என்று கேட்ட சீஷர்களுக்கும், இதுவே நம்முடைய ஆண்டவரின் பதிலாகும். இவ்வுலகத்திற்கு எவ்வித அடையாளமும் கிடையாது; அவர்கள் கிறிஸ்துவினுடைய பிரசன்னத்தையும், புதிய யுக மாற்றத்தையும் அறியாதிருப்பர் என்பதே நமது ஆண்டவர் கூறுகிறதின் முக்கிய சாராம்சம் ஆகும். இதை ஒரு சிலர் மட்டுமே அறிந்து கொள்வர். இவ்வுலகமானது அடையாளத்தின் மூலமாக, அவரைக் கண்டு கொள்வதற்கு முன்பே, அவர்களுக்கு (தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு) தேவனைப் பற்றிப் போதிக்கப்படும்.

இதைக்குறித்து லூக்காவின் வார்த்தைகள் (லூக்கா 17:26,29) வேறுவிதமாக இருந்தாலும், மத்தேயு 24:37,39இல் சொல்லப்பட்டதற்கு மிகவும் இசைவாக இருக்கிறது. ''பரவுசியா'' என்ற கிரேக்க வார்த்தையை லூக்கா பயன்படுத்தாவிட்டாலும், அதனுடைய பொருளை பின்வருமாறு வசனத்தில் குறிப்பாக உணர்த்தியிருக்கிறார். ''நோவாவின் நாட்களில் நடந்தது போல, மனுஷகுமாரனுடைய நாட்களிலும் நடக்கும்.'' கிறிஸ்துவின் நாட்களுக்கு முன்போ அல்லது பின்போ அல்ல, அவர் பிரசன்னமாகி யிருக்கும் (during his days) போது உலகமானது புசித்தல், கொள்ளுதல், கொடுத்தல், விற்றல், நடுதல், கட்டுதல், ஆகிய காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும். இந்த வசனம், இந்த யுகத்தின் முடிவில், இவ்வுலகம் அறியா வண்ணமும் அவர்களுக்கு காணப்படாவண்ணமும் கிறிஸ்து பிரசன்னமாயிருப்பார் என்றே தெளிவாகப் போதிக்கிறது.

இப்பூமியை அழிக்கும்படி (ஆதி 9:11) இனி மற்றொரு ஜலப்பிரளய மானது என்றுமே இல்லாதிருந்தாலும், தேவனின் எரிச்சலின் அக்கினியினால் இப்பூமி முழுவதும் அழிக்கப்படும் என்று செப்பனியா 3:8 இல் எழுதப் பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய இரு அழிவிலும் பூமி அழிக்கப்படாமல், பூமியின் ஏற்பாடுகளே அழியும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. முதல் அழிவில், ஜலப்பிரளயத்தினால் நோவாவின் குடும்பத்தைத் தவிர மற்ற அனைவரும் அழிக்கப்பட்டனர். இதே போல் இந்த யுக முடிவிலும், தேவனின் பிள்ளைகளைத் தவிர மற்ற அனைவரும் கர்த்தரின் மாபெரும் ஆபத்து

நாளில் அவரது கோபாக்கினயாகிய அக்கினியால் எரிந்து அழிவர். பூமியில் சம்பவிக்கப்போகிற துன்பத்திலிருந்து தப்பிக்கும்படியான கிருப தேவனுடய பிள்ளகளுக்கு மட்டுமே அளிக்கப்படும் (லூக்கா 21:36). தேவனுடய பிள்ளகள் பூமியிலிருந்து வெளியேற்றப்படாமல், அக்கினியானது அவர்கள எரிக்காதபடிக்கு அவர்கள் பாதுகாக்கப்படலாம். உதாரணமாக, சாதாரணமாக சூடாக்கப்படுவுதப் பார்க்கிம், ஏழுமடங்கு அதிகமாக சூடாக்கப்பட்ட சூளயினுடய அக்கினியின் நடுவில் உலாவிய மூன்று எபிரேயர்களின் சால்வகளில், அக்கினியின் மணம் கூட வீசாமலிருந்தது. ஏனெனில் தேவ புத்திரனுக்கு ஒப்பானவராய் ஒருவர் அவர்களோடு கூட இருந்தார் (தானி 3:19,25). இதப்போல, தேவனுடய பிள்ளகள் பாதுகாக்கப்படலாம்.

சபயிம், பெரும்பாலோர் ஆரம்பத்தில் கொஞ்ச காலத்திற்கு கர்த்தரின் பிரசன்னத்த உணராதிருப்பர் என்றும்; அவர்கள் இந்த யுக முடிவாகிய அறுப்பயும், கிறிஸ்து உண்மயாகவே பிரசன்னமாகியிருக்கும் போது நடக்கிற அறுப்பின் வேலகளயும் உணராதிருப்பர் என்றும் போதிக்கிற வேத வாக்கியங்கள நாம் அடுத்து கவனிப்போம்.

மத்தேயு 24ஆம் அதிகாரத்தில் 42ஆம் வசனத்திற்கு பின் வரும் வசனங்கள் எல்லாம் மிகவும் முக்கியமானவகள். 37ஆம் வசனத்தில் மனுஷகுமாரனுடய பரவுசியாவ (பிரசன்னத்த) இவ்வுலகமானது அறியாதிருக்கும் என்று கர்த்தர் காண்பித்திருக்கிறார். இங்கு சீஷர்களும் விழித்திராவிட்டால், கிறிஸ்துவின் பரவுசியாவக் குறித்த விஷயத்தில் அவர்களும் இருளில் விடப்படுவர் என்று நம்முடய ஆண்டவர் சீஷர்களயும் எச்சரிக்கிறார். ''உங்கள் ஆண்டவர், இன்ன நாழிகயிலே வருவார் என்று நீங்கள் அறியாதிருக்கிறபடியினால் விழித்திருங்கள்'' (மத்தேயு 24:42) என்று கூறுகிறார். இன்ன நேரத்தில் திருடன் வருவானென்று மக்கள் அறிந்திருந்தார்களேயானால், அவர்கள் விழித்திருந்து தங்கள் வீட்ட கன்னமிடவொட்டாமல் பார்த்துக்கொள்வர். எனவே நீங்கள் எப்போதும் விழித்திருந்து என்னுடய பரவுசியாவிற்குரிய (பிரசன்னத்திற்குரிய) முதல் ஆதாரத்த கவனிக்க எப்போதும் ஆயத்தமாயிருங்கள் என்று கூறுகிறார். இவகள் எப்போது சம்பவிக்கும் என்ற அவர்களுடய கேள்விக்கு ''விழிப்புடன் காத்திருக்க ஆயத்தமாயிருங்கள்'' என்பதே நம் ஆண்டவரின் பதிலாகும். மேம், அவர் பிரசன்னமாகியிருக்கும் போது, விசுவாசத்துடன் விழித்திருக்கிறவர்களுக்கு, தம்முடய பிரசன்னத்த வெளிப்படுத்துவார்.

விசுவாசத்துடன் விழித்திருப்பவர்கள் மட்டுமே அவருடய பிரசன்னத்த அறிந்து கொள்ளத் தகுதியுண்டு. மற்ற அனவரும் அவருடய பிரசன்னத்த அறியக்கூடாத இருளிலிருந்து இவ்வுலகத்திற்கு ஏற்படும் துன்பத்தின் மூலமாக அவருடய பிரசன்னத்த அறிவர்.

ஏற்ற வேளயிலே தன் வேலக்காரருக்கு போஜனம் கொடுத்து அவர்கள விசாரிக்கும்படி எஜமான் வத்த (சினெயாட்டிக் பிரதியில் ''வக்கும்'' அதாவது Shall Make என்று இருக்கிறது) உண்மயும் விவேகமும் உள்ள ஊழியக்காரன் யாவன்? எஜமான் வரும்போது (Erchomai வந்திருக்கும்போது) அப்படி செய்கிறவனாகக் காணப்படும் ஊழியக்காரனே பாக்கியவான். தன் ஆஸ்திகள் எல்லாவற்றின் மேம், அவன விசாரணக்காரனாக வப்பான் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்கு சொல்கிறேன். இங்குள்ள ஆஸ்திகள் என்பது பண்டகசாலயில் சேர்த்து வக்கப்பட்டுள்ள விலமதிப்பற்ற சத்தியத்தக் குறிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சத்தியமானது விசுவாசமுள்ள ஊழியக்காரர்கள், விசுவாச வீட்டார் அனவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டு போஷிக்கப்படுவர்.

ஆனால் ஊழியக்காரனுடய இருதயமானது பொல்லாங்கினால் நிறந்திருந்தால், அவன் தன்னுடய எஜமான் இன்னும் வரவில்ல யென்று கூறுபவனாயும், எஜமான் ஏற்கனவே வந்து பிரசன்னமாகியிருக்கிறார் என்று சரியாக கூறும் உடன் வேலயாட்களின் மாறுபட்ட வார்த்தகள எதிர்ப்பவனாயும் இருப்பான். அப்படிப்பட்டவர்கள் அதிகமாக புசித்தும், குடித்தும், தள்ளாடும் நிலயில் இருப்பர் (அதாவது இவ்வுலக ஆவியினால் மதிமயங்கி தள்ளாடுவர்). அந்த ஊழியக்காரனுடய எஜமான், அவன் நினயாத நாளிம், அறியாத நாழிகயிம் வந்து, அவன ஊழியத்திலிருந்து (உரிய நேரத்தில் விசுவாச வீட்டாருக்கு சத்தியத்தக் கொடுக்கும் ஊழியத்திலிருந்து) நீக்கி மாயக்காரரோடே, அவன் பங்க நியமிப்பான். அங்கே அழுகயும், பற்கடிப்பும் உண்டாகியிருக்கும்.

நாம் மேலே பார்த்தவகள மிகவும் கவனமாக ஆராயும்போது கர்த்தர் பிரசன்னமாகியிருக்கிறார் (கர்த்தர் சிறிது காலத்திற்குள் வருவார் என்பத அவர்கள் மறுக்காமல், அவர் வந்திருக்கிறார் என்பதயே மறுக்கின்றனர்) என்பத மறுக்கக்கூடிய ஒரு வகுப்பினர் இந்தயுகமுடிவில் இருப்பார்கள் என்பத தெளிவாகப் போதிக்கிறது. மேம் இந்த வகுப்பினர் கர்த்தர் வந்துவிட்டார் என்று போதிக்கும் உடன்ஊழியக்காரர்கள

தூடசெய்து கடு,மயாக எதிர்ப்பார்கள். உண்,மயும் விவேகமுள்ள ஊழியக்காரன் யாரென்புதயும், பொல்லாதவன் யாரென்புதயும் நம்முடைய ஆண்டவர் தெளிவாக கூறியிருக்கிறார். காலத்திற்கு ஏற்ற சத்தியத்தக்கொடுப்பவனாகக் காணப்படுகிற விவேகமான ஊழியக்காரன் உயர்த்தப்பட்டு, சத்தியவீட்டார்க்கு அந்த சத்தியத்தப் போதிக்கும் வல்ல,ம,ய பெற்றவனாய், சத்திய பண்டகசா,லக்கு முழு உக்கிராணக்காரனாய் நியமிக்கப்படுவான். பொல்லாத ஊழியக்காரன் உண்,மயான சத்தியத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, கொஞ்சங்கொஞ்சமாக மாயக்காரரோடே தள்ளப்படுவான். அறுப்பின் காலத்தில், நம்முடைய ஆண்டவர் தன்னுடைய சொந்த சம்பத்துக்கூள ஒன்று கூட்டி சேர்ப்பதற்காக பிரசன்னமாகியிருப்பார். இத அந்த விவேகமற்ற ஊழியக்காரன் அறியாதிருப்பான். அப்போது அவன், அவனுக்குரிய பங்கிலிருந்து தள்ளிவிடப்படுவான் (மத். 13:30; சங். 50:5; மல்கியா 3:17; மத். 24:31).

நாம் இங்கே குறிப்பாக கவனிக்க வேண்டியது என்னவெனில், நம்முடைய கர்த்தராகிய ஆண்டவரின் இரண்டாம் வருகயின் பிரசன்னத்தின் அடையாளங்கூளயும், ஆதாரங்கூளயும் பற்றிக் கேட்ட சீஷர்களின் வினாவிற்கு, நமதாண்டவர், இந்த உலகமும், விவேகமற்ற ஊழியக்காரர்களும், அவருடைய வருகூய அறியமாட்டார்கள் என்றே போதித்தார். மேம் அக்கினியாகிய துன்பம் ஆரம்பிக்கும்வுர அவர்கள் அவரது பிரசன்னத்த அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள் என்றும் போதித்தார். விவேகமுள்ள ஊழியக்காரர் கிறிஸ்து பிரசன்னமாகியிருப்புத விசுவாச கண்களாலே காண்பார்கள். குறித்த காலத்தில் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகு சொல்லப்பட்ட வேத வசனங்கள் மூலமாக, விவேகமுள்ளவர்கள் அவுர அறிந்துகொள்வர். கர்த்தரால் நமக்கென்று முன் தீர்மானிக்கப்பட்ட ஆஸ்திகளாகிய புழயுவகளும், புதியுவ களுமாகிய ஒவ்வொரு பாடத்தப்பற்றிய இக்கால சத்தியங்கள் நமக்கு இப்போது தாராளமாகத் தரப்படுகிறது (மத். 24:4547).

குறித்த காலத்தில் சுபயானது கிறிஸ்துவ மாம்சீக கண்களால் பார்க்க முடியாவிட்டாம், அவரது பிரசன்னத்த உணர்ந்து கொள்ளும் படியாக நம்முடைய ஆண்டவர் ஒரு சிறிய ஏற்பாட்ட முன்னால் சொல்லப்பட்ட அடையாளங்களின் மூலம் செய்திருந்தார். நாம் வஞ்சிக்கப் படுவதற்கு ஏதுவான காரியங்கூளக் குறித்து மிகக் கவனமாக நம்ம எ,சரித்ததோடு, கூடுமானால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கூளயும் வஞ்சிக்கதக்கதாகத் தோன்றும் காரியங்கூளக்குறித்தும் எ,சரித்தார். தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அனவரும் எ,சரிப்புக்கு செவி கொடுத்து, அவருடைய பிரசன்னத்தக் குறித்து முன் சொல்லப்பட்ட அடையாளங் களில் தாங்களே தேர்,சிபெற்று, அவற்றின் நிறவேறுதல எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் அவர்கள் வஞ்சிக்கப்படமாட்டார்கள். இதற்கு மாறான எண்ணம் கொண்டிருப்பவர்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வகுப்பினராக இருக்கமாட்டார்கள். ஜெயங் கொள்கிறவர்கள் மட்டுமே கிறிஸ்துவோடு கூட ஆளுக செய்கிறவர்களாயிருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட ஏமாற்றங்கள் அனத்தும் ஏற்கனவே, இவ்வுலகில் பிரவேசித்து அநேகுர வஞ்சிக்கிறது என்ற காரியம் பின்வரும் அதிகாரங்களில் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் முன் எ,சரிக்கப்பட்டு, முன்னமே ஆயுதம் தாங்கியவர்களாய் (வசனமாகிய ஆவியின் பட்டயத்த தாங்கியவர்களாய்) இருப்பதால் வஞ்சிக்கப்படவோ, மனந்தளரவோ மாட்டார்கள். இதற்காக தேவனுக்கு நன்றி. சுபுய சுற்றி மேகமும், மந்தாரமும் சூழ்ந்து இருந்தாம், சுபயானது அவருடைய பிரசன்னத்த உணர்ந்து, தங்களுடைய மீட்பு சமீபமானுதக் குறித்து சந்தோஷப்படும். ‘‘இதோ கிறிஸ்து இங்கேயிருக்கிறார், அங்கே (ஒரு விசேஷித்த இடத்தில்) இருக்கிறார் என்று, எவராகிம் சொன்னால் நம்பாதிருங்கள். மேம் அதோ வனாந்தரத்தி லிருக்கிறார் என்று சொல்வார்களானால் புறப்படாதிருங்கள், இதோ அறவீட்டிற்குள் இருக்கிறார் என்று சொல்வார்களானால் நம்பாதிருங்கள். பிரகாசமான சூரிய ஒளியானது படிப்படியாக உதித்து, பூமி முழுவதும் நிரப்புவுதப் போல மனுஷகுமாரனுடைய பிரசன்னமும் இருக்கும்’’. (மத்தேயு 24:23,26,27) இக்காரியம் முன்சொல்லப்பட்டபடி, தற்போது வெகு வேகமாகவும் மகிமயாகவும் வெளிப்படுத்தப்படுவுத நாம் காண்பது போல, ஒவ்வொரு சத்தியமும் விடியற்கால வெளிசத்தில் வெளிப்படுத்தப் படும். நீதியின் சூரியன் (கிறிஸ்து) முழுமயாக உதித்து, தன் கதிர்களின் மூலம், மரண பயம் நிறந்த உலுக எழுப்பி ஆசீர்வதிக்க இன்னும் சில வருடங்களே உள்ளன.

இந்த அதிகாரத்திம், இதற்கு முன்னும், பின்னுமுள்ள அதிகாரங் களிம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ரூபகாரங்களிலிருந்து சுவிசேஷயுக அறுப்பானது நம்மிடையே நடந்து வருகிறது என்ற, சந்தோஷமான காரியத்த அறிவிப்பதில் நமக்கு எவ்வித தயக்கமுமில்,ல. நம்முடைய ஆண்டவரே மீண்டும் தூல,ம அறுவுடையாளராகயிருப்பார். ஆனால் நமதாண்டவர் யூதயுக அறுவுடயின் போது மாம்சீக சரீரத்தில் வெளிப்பட்டுதப் போல பிரசன்னமாகாமல், வல்லுமயுடனும், மாபெரும்

மகி,மயுடனும், தற்போது பிதாவினுடைய தன்,மயின் சொரூபமாயிருக்கிற எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தப்பட்ட தெய்வீக கிறிஸ்துவாக பிரசன்னமாவார். ஆனால் இப்படிப்பட்ட மகி,மயின் கிறிஸ்துவானவர் மனித பார்,வக்கு மறக்கப்பட்டவராயிருப்பார். கிறிஸ்து தமது நீதியுள்ள ஆளு,கய துவக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரு,டய சத்தியமாகிய அரிவாள் எல்லாவற்,றயும் பிரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. உள்ளத்திம், சிந்,தயிம் ஒரு,மப்பாட்டோடு இருக்கும் முதற்பலன்களாகிய ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்,கள ஒன்று சேர்த்து வருகிறார். தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ச,பயாகிய கிறிஸ்துவின் சரீரம் முழு,ம பெற்றவுடன், அவர்கள் இவ்வுல,க ஆளு,க செய்து ஆசீர்வதிப்பார்கள்.

காலத் தீர்க்கதரிசனங்கள் எ,த முக்கியமாக வலியுறுத்துகிறது என்புதப் பற்றிய தெளிவான எண்ணத்த வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ளும்படிக்கு இந்த அறிவிப்பானது இங்கே சொல்லப்படுகிறது. அறுவுடயும் அதோடு தொடர்பு,டய நிகழ்,சிகள் ஆ,னத்தும் காலக்கிரமப்படி தற்போது நிறவேற வேண்டிய காலத்திலிருக்கிறது என்புதயும், ஆ,வகள் முன் சொல்லப்பட்டபடியே நி,றவேறித்தீரும் என்புதயுமே, அந்த தீர்க்கதரிசன வசனங்கள் தெரிவிக்கிறது.

எனவே நாம் பார்த்தபடி நம்மு,டய கர்த்தரின் வரு,கயின் விதமும், ஆ,தப்பற்றிய சூழ்நி,ல,யக்குறித்த காலத்தீர்க்கதரிசனங்கள் ஆ,னத்தும், இவ்வுலகத்த எ,சரிக்கவோ, சோம்பேறி மக்களின் ஆர்வத்த திருப்தி செய்யவோ அல்லது உறக்கத்திலிருக்கும் பேர்,ச,புய விழித்தெழ, செய்வதற்கோ கொடுக்கப்படவில்,ல. இ,வகளெல்லாம் உறங்காமம், உலகக் காரியங்களில் ஈடுபடாமம் விழித்து இருப்பவர்களுக்கும், விசுவாசத்துடன் தம்,ம அர்ப்பணித்தவர்களுக்கும், தேவ திட்டத்தில் ஆவள்ளவர்களாயிருக்கும் வேத மாணவர்களுக்கு மட்டுமே கொடுக்கப் பட்டிருப்பதால், இவ்வுலகில் நடக்கும் நிகழ்,சிகளின் முக்கியத்துவமும் அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படும். எந்த ஒரு பாடத்தப் பற்றிய சத்தியத்திம் அல்லது வேறெந்த வு,கயிம் நி,சயத்துடன் அறிந்து கொள்ள இயலாத நிகழ்,சிகளாகிய அறுவுட, மாபெரும் அறுவுடயாளர் களின் பிரசன்னம், நல்ல கோதும மணி,கள,த் தூற்றி சலித்து எடுத்தல், ஆபத்துக் காலத்தில் கட்டுகளாகக் கட்டப்பட்ட பதர்,கள சுட்டெரித்தல், முதலான,வ,கள,ப் பற்றிய எண்ணத்திம் அவர்கள் இருளில் விடப்படமாட்டார்கள்.

பரியாசத்தப் பற்றிய முன்னறிவிப்பு

நோவாவின் காலத்தில் பரியாசக்காரர்கள் பரியாசம் செய்தது போலவே கர்த்தர் பிரசன்னமாகியிருக்கும் காலத்திம், சில விவேகமற்ற ஊழியக் காரர்களும், மாயக்காரர்களும் எப்படிப் பரியாசம் செய்வார்கள் என்புத அப்போஸ்தலராகிய பேதுரு விளக்குகிறார் (2 பேதுரு 3:3,4,10,12). பேதுரு இக்காரியங்,கள,க் குறித்து ச,பக்கே எழுதினார் என்புத கவனியுங்கள். மேம் பரியாசக்காரர்கள் என்று பேதுருவால் குறிப்பிடப்படுபவர்கள் ஆ,னவரும் கர்த்தரு,டய ஊழியத்திம், திட்டத்திம் ஈடுபட்டு கர்த்தர் எப்பொழுதாவது வருவார் என்ற எண்ணத்துடன் பேர்,ச,பயில் இருப்பவர்களே, கர்த்தரு,டய பிரசன்னம், அவரு,டய அறுவுட வே,ல முதலியவற்,றக் குறித்து அறிவிக்கும் போது மட்டுமே, பேர் கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்து நாம் இப்போது கேட்கிறதும்; இனிகேட்கப் போவதுமான பரியாசத்தக் குறித்து இங்கே விவரிக்கப்படுவுத நாம் காண்கிறோம். பொதுவாக கிறிஸ்தவர்கள் அக்கினி, தேவ எக்காளம், சத்தம், முதலான,வ,கள,ப் பற்றியும், நம்மு,டய கர்த்தர் பிரகாசமான மாம்ச சரீரத்தோடு (காற்றில்) வானத்திலிருந்து இறங்கி வருவார் என்ற காரியத்தப் பற்றியும் நன்கு ஆராயாவிடில், இ,வகள் ஆ,னத்தும் சொல்லர்த்தமான,வகள் என்றே நி,னத்துக் கொண்டிருப்பர். மேம் அவர்கள் கிறிஸ்துவினு,டய அதரிசனமான பிரசன்னத்தப்பற்றி கேள்விப்படும்போது, இதக்குறித்து தீர்க்கமாக ஆராயாமல், தாங்கள் ஏற்கனவே முடிவு செய்த ''சொல்லர்த்தமான பொருளே'' சரியானது என்று நினைத்து, உலகக் காரியங்களில் அதிகமாக ஈடுபட்டும், இவ்வுலக ஆவியால் நிரப்பப்பட்டும், மயக்க நி,லயிலிருந்து மேலே சொல்லப்பட்ட காரியங்,கள ஆராய்வது ஆ,னத்தும் உபயோகமற்றது என நி,னத்து ஆ,வ,கள உதறித்தள்ளிவிடுவர்.

இப்படிப்பட்ட பேர் கிறிஸ்தவ வகுப்பின,ரத்தான் அப்போஸ்தலராகிய பேதுரு ''க,டசி நாட்களில் (சுவிசேஷ யுக முடிவில்,அறுப்பில்) பரியாசக்காரர் வந்து தங்கள் சுய இ,சகளின்படியே (திட்டம், கற்புனகள்) நடந்து, அவர் பிரசன்னமாகியிருக்கிறார் (பிரசன்னம்,பரவுசியா) என்று சொல்கிற வாக்குத்தத்தம் எங்கே? பிதாக்கள் நித்தி,ரயுடந்த பின்பு சகலமும், சிருஷ்டிப்பின் தோற்றமுதல் இருந்தவிதமாயிருக்கிறது என்று சொல்வார்கள்'' என்று குறிப்பிடுகிறார். நம்மு,டய ஆண்டவரின் வார்த்,தயக் குறித்து பார்க்கும்போது, (மத்தேயு 24:37,39; லூக்கா 17:26).

அவருடைய நாட்களிம், அதாவது அவருடைய பிரசன்ன நாட்களிம் முன்பு நடந்தது போலவே நடக்கும் என்று கூறுகிறார். எப்படியெனில் நோவாவின் நாட்களில் ஜனங்கள் புசித்தார்கள், குடித்தார்கள், கொண்டார்கள், விற்றார்கள், நட்டார்கள், கட்டினார்கள். இதப்போலவே தற்போதய உலகமும் கிறிஸ்துவின் பிரசன்னதத உணராமம், வெகுவேகமாக, சமீப காலத்தில் ஏற்படும் மாபெரும் மாற்றங்களுக்குரிய அடயாளங்களக் கவனியாமம் இருக்கும். அவர்கள் வேத சாட்சிகள ஜாக்கிரதயாகக் கவனிப்பதற்கு நேரமின்றி, தொடர்ந்து பரியாசங்களத் தான் செய்து கொண்டிருப்பர்.

நோவாவின் காலத்தில் நடந்தேறிய மாபெரும் மாறுதல்கள அவர்கள் மறந்து போய்விட்டனர் என்றும், அடயாளமான அக்கினிய துன்ப வெள்ளமென்றும் அப். பேதுரு விவரிக்கிறார். துன்பமாகிய அக்கினி முழு உலகத்தயும் சீக்கிரமாய் ஆக்கிரமித்து, அரசியல், மத ஆளுககள (வானங்கள்) நீக்கிப்போட்டும், தற்போதய சமுதாய சட்டதிட்டங்கள அழித்து போட்டும், புதிய வானங்களும் (ஆளும் அதிகாரம் தேவனுடைய இராஜ்ஜியம்) புதிய பூமியும் (அன்பு, சமத்துவம், நீதி ஆகியவற்றின் அடிப்புடயில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சமுதாயம்) முழுவதுமாக ஸ்தாபிக்கப்படும் வரக்கும், அராஜகம், சமுதாய குழப்பம் ஆகியுவகள உருவாக்கும். அப்போஸ்தலராகிய பேதுரு இந்த வசனத்தின் (2பேதுரு3:8) மூலமாக திருசப நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கிற, ஆயிர வருடங்களக் கொண்ட, கிறிஸ்துவின் ஆட்சி துவங்கப் போகிற கர்த்தரின் பிரசன்ன நாளயே குறிப்பாக ஞாபகப்படுத்துகிறார்.

கர்த்தருடைய நாள் திருடன் வருகிறவிதமாய் வரும் (யாரும் அறியா வண்ணம், சத்தமின்றி அந்நாள் பிரசன்னமாகியிருக்கும்போது சில பரியாசக் காரர்களோ, உண்ம சத்தியதத அறிவிப்பவர்கள பரியாசம் செய்து ஒடுக்குவார்கள்) என்று 10ஆவது வசனத்தில் அப். பேதுரு வலியுறுத்துகிறார். மேம் அவர் பரிசுத்தவான்கள, இவ்வுலகக் காரியங்களுக்கு விலகியிருக்க வேண்டும் என்றும், அரசியல், பணம் ஈட்டுதல் முதலானவகளில் அமிழ்ந்து விடாதபடிக்கு மேலான காரியங்களில் ஈடுபாடு கொள்ளவேண்டும் என்றும் அறிவுர கூறுகிறார். தேவதிட்டத்தப் பார்க்கும் போது தற்போதய உலக நிலமகள் எல்லாம் தற்காலிகமானதுதான் என்றும், அதுவிரவில் நல்ல நிலமக்கு (ஒழுங்குக்கு) கொண்டுவரப்படும் என்றும் அப். பேதுரு கூறுகிறார். தேவனுடைய நாள் பிரசன்னமாகும்படிக்கு எதிர்பார்த்துக் கொண்டு, அந்த நாள் வந்திருக்கிறது என்பதற்கான ஆதாரங்கள (அடயாளங்கள) எதிர்பார்க்கிற நாம், எப்படிப்பட்ட பரிசுத்த நடக்கயும் தேவபக்தியுள்ளவர்களாயும் இருக்கவேண்டும் என்று தேவ திட்டம் கூறுவத பேதுரு கூறுகிறார்.

பிழயற்றவர்களுக்கும், அவருடைய நாள எதிர்பார்த்து இருப்பவர்களுக்கும், அவருடைய கிருபயானது அதிகமாயிருப்பதாம் வெகு தீவிரமான கோபாக்கினயாகிய அக்கினிக்கு முன்பே, அவர்கள் அந்நாளப் பற்றி அறிந்து கொள்வதாம் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். தேவன் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மூலமாக வெளிசத்தின் பிள்ளகள் ஒருவர் கூட இருளில் விடப்படுவதில்லயென்றும், அந்த நாளானது அவர்கள் மீது அவர்கள் அறியாவண்ணம் வராது என்றும் உறுதியளிக்கிறார் (1 தெச5:4). எனவே, நாம் ஏற்கனவே கர்த்தருடைய பிரசன்ன நாளிம், மாபெரும் அக்கினியாகிய துன்பத்தின் ஆரம்பத்திம் இருந்தாம், வெளி 7:1இல் உருவகமாக சொல்லப்பட்ட காற்றானது, தேவனுடைய ஊழியக்காரரின் நெற்றிகளில் முத்திர போட்டுத்தீருமளவும் தட செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது கிறிஸ்துவின் பிரசன்னம், அதற்கான சரியான காலம் முதலானவ களப்பற்றிய தெளிவான சத்திய அறிவு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வர அந்தக் காற்றுகள் தட செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சத்திய அறிவு அவர்கள தேற்றி பாதுகாப்பதோடு மட்டுமல்லாது அது அவர்களுக்கு ஒரு அடயாளமாகவும், தேவனுடைய பிள்ளகள் என்பதற்கு முத்திரயாகவும் இருக்கும். நம்முடைய ஆண்டவர் ''பரிசுத்த ஆவியானது இனி வருங்காரியங்களக் குறித்து விசுவாசிகளுக்குக் காண்பிக்கும்'' என்று வாக்குத்தத்தம் செய்ததற்கேற்ப இது இருக்கிறது (யோவான் 16:13).

அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு ''வானங்கள் வெந்து அழிந்து பூதங்கள் எரிந்து உருகிப் போகும்'' என்று கூறுகிறார். இதே காரியத்தயே, இதே அடயாளத்தில் வெளிப்படுத்தின ஆகமத்தில் அப். யோவானும்''வானமும் சுருட்டப்பட்ட புத்தகம் போலாகி விலகிப்போயிற்று'' என்று கூறுகிறார். இவ்விரண்டு காரியங்களயும், சிலர் சொல்லர்த்தமாக எடுத்துக் கொள்கின்றனர். பல மில்லியன் மல்களுக்கு அப்பால், இரவில் ஒளிரக் கூடிய பல்வேறு மின்னிடும் பொருட்கள் கொண்ட வானத்த மேல் நோக்கி

ஒரு கனம் பார்க்கும் போது, வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடயே சுருட்டப்படும் அளவிற்கோ அல்லது தீப்பற்றும் அளவிற்கோ எந்த வித பொருளும் இல்லயென காண்கிறோம். மேற் சொன்ன காரியமே, மேலே சொல்லப் பட்ட வசனங்கள, சொல்லர்த்தமாக எடுத்துக் கொண்டவர்கள் தவறாக நிதானித்து இருக்கிறார்கள் என்றும், அப்படிப்பட்ட நிதானிப்பு முற கேடானது என்றும் நிரூபிக்கிறது.

இவ்வுலகத்தின் அறுப்பு, கர்த்தரின் பிரசன்னம், அவருடய ஆவிக்குரிய இராஜ்யம் முதலானவகளப் பற்றிய தகவல்கள (இத்தகவல்கள் எல்லாம் பிரதிஷ்ட செய்த பரிசுத்தவான்களாகிய சிறு மந்தக்கே அல்லாமல், இவ்வுலகத்திற்கு அல்ல) தேவன், எக்காளசத்தம், அக்கினி முதலிய அடயாளங்களின் மூலமாக மானிடருக்கு மறத்து வத்தார்''. எனினும், தேவன் இத்தகவல்கள யாருக்கென்று முன் குறித்திருக்கிறாரோ, அவர்களுக்கு ஆணித்தரமாகவும், தெளிவாகவும் ஏற்ற காலத்தில் பரிசுத்தவான்கள் மூலம் கூறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து வத்திருக்கிறார். ''தேவனுடய இராஜ்யத்தின் இரகசியத்த அறியும்படி உங்களுக்கு அருளப்பட்டது. புறம்பே இருக்கிறவர்களுக்கோ இவக ளெல்லாம் உவமகளாக சொல்லப்படுகிறது'' என்று கிறிஸ்துவின் முதல் வருகயில் பிரதிஷ்ட செய்தவர்கள நோக்கி சொல்லப்பட்டது போல, கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகயின் காலத்திம் தம்மப் பிரதிஷ்ட செய்தவர்களயும் நோக்கி சொல்லப்படுகிறது. உருவகமாகவும், கருகலாகவும் சொல்லப்பட்ட காரியங்கள எல்லாம் பிரதிஷ்ட செய்த மக்களத் தவிர மற்ற யாரும் தங்கள் கயில் வேதாகமம் வத்திருந்தால் கூட சரியாக அறிந்து கொள்ள முடியாது (மாற்கு 4:11,12).

வருங்கால நிகழ்சிகளயும், தற்காலத்திய சூழ்நிலகளயும் வருடா வருடம் அதிகரித்து வரும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தயும் இவ்வுலகம் அறியாமல் இல்ல. இருந்தாம் அவர்கள் இவற்றினால் வரும் பெரும் பலாபலன்கள அறியாமல், தங்களுடய மனதத் தீய காரியங்களால் மட்டுமே நிரப்பியிருக்கின்றனர். தற்போதய வானத்தின் (தற்போதய ஆளுககள்) சத்துவங்கள் எல்லாம் ஏற்கனவே அசக்கப்பட்டிருப்பதால், முன் சொல்லப்பட்டபடி, இம்மக்கள் இப்பூமியின் மீது வரக்கூடிய காரியங்கள எதிர்பார்த்து பயத்தில் இருக்கின்றனர்.

தீர்க்கதரிசன சங்கிலிய இணத்தல்

புறஜாதியார்களின் காலம் அல்லது அவர்களது ஆளும் உரிமயானது கி.பி. 1914ஆம் வருடத்தோடு முடிவுற்றது. அதே சமயத்தில், அவர்கள் முழுவதும் கவிழ்க்கப்படுதக்கு எவ்வளவு நாட்கள் ஆகும் என்று நமக்கு சொல்லப்படவில்ல. ஆனாம் இந்தக் காலப்பகுதி மிகவும் குறுகியது என்று நம்புவதற்கு தகுந்த காரணம் உண்டு. கிறிஸ்துவின் இராஜ்யமானது முழுமயாக ஸ்தாபிக்கப்படும் என்பதற்கான ஆதாரங்கள, கடந்த அத்தியாயத்தில் நாம் காண்பித்தோம். நம்முடய கர்த்தர் பிரசன்னமாகி, தம்முடய ராஜ்யத்த ஏற்படுத்தி, தம்முடய அதிகாரத்த உபயோகித்து, குயக்கலத்தப் போல ஜாதிகள உடத்து நொறுக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் இந்த ''இராஜாக்களின் நாட்களில்'' அவர்கள் கவிழ்த்துப் போடப்படுவதற்கு முன்பு அதாவது கி.பி. 1914க்கு முன்பு, பரலோகத்தின் தேவன், தம்முடய இராஜ்யத்த ஸ்தாபிப்பார். அவருடய இராஜ்யமானது இவகள (புறஜாதி இராஜ்யங்கள) எல்லாம் நொறுக்கி நிர்மூலமாக்கும் (தானி 2:44). இக்காரியங்களுக்கு இசவாக தற்போதய இராஜ்யங்கள் (ஆளுககள) நொறுக்கப்படுதக்கும், அசக்கப்படுதக்கும், கவிழ்க்கப்படுதக்குமான ஆரம்ப சூழ்நிலகளயும், யாராம் அசக்க முடியாத பலமான இராஜாங்கம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கான சூழ்நிலகளயும் ஆதாரமாக நம்ம சுற்றிக் காண்கிறோம்.

கி.பி. 1874ஆம் ஆண்டு இழந்ததத் திரும்ப கொடுக்கும் காலத்தின் சரியான ஆரம்பம் என்பதற்கும், அந்த வருடமே நம்முடய கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகயின் காலம் என்பதற்கும், உரிய வேத ஆதாரங்கள அடுத்த அத்தியாயம் நமக்குக் கொடுக்கும். இந்த வருடத்திலிருந்தே, நம்முடய கர்த்தர், தம்முடய வார்த்தகள மிகக் கவனமாக கவனித்து வருபவர்களுக்கு தம்முடய வார்த்தகள உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார். ''எஜமான் வரும்போது விழித்திருக்கிறவர்களாகக் காணப் படுகிற ஊழியக்காரரே பாக்கியவான்கள். அவர் அர கட்டிக்கொண்டு, அவர்கள பந்தியிருக்கச் செய்து, சமீபமாய் வந்து, அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வார் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்கு சொல்கிறேன்'' (லூக்கா 12:37). இதற்கேற்ப, அவருடய தற்போதய மகிமயின் தன்மயயும்,

அவருடைய வருகயின் நோக்கத்தயும், விதத்தயும், வேளயயும் பற்றிய சத்தியத்தயும், அவருடைய பிள்ளகளுக்குக் காட்டுவதோடு, விசுவாசவீட்டார்க்கும், இவ்வுலகத்திற்கும், தம்ம வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கக்கூடிய விதங்களப்பற்றிய சத்தியத்தயும் நமக்கு வெளிப் படுத்திக் காண்பிக்கிறார். நாம் எந்தக் கால கட்டத்தில் இருக்கிறோம் என்பத, நிசயமாக வெளிப்படுத்தக் கூடியதும், அறுப்பின் காலத்தில் அவருடைய திட்டத்தின்படி நடக்கவிருக்கும் காரியங்களின் வரிசக் கிரமத்தப்பற்றி கூறக்கூடியதுமான தீர்க்கதரிசனத்திற்கு நம்முடைய கவனத்த ஈர்க்கிறார். முதலாவதாக மிகவும் பழுத்து பக்குவமாக இருக்கும் பரிசுத்தவான்கள, பதரிலிருந்து பிரித்தெடுக்கும் அறுப்பின்காலமும், இரண்டாவதாக பூமியின் திராட்சப் பழங்கள அறுத்து, அறுத்த பழங்கள தேவனுடைய கோபாக்கினயென்னும் பெரிய ஆலயிலே போடுதலாகிய இவ்வுலகத்தின் சூறாவளிக்கு ஒத்த அறுப்பின் காலமும் இதுதான் என்று நமக்குக் காண்பித்து இருக்கிறார். இந்த இருவித அறுப்புகளும் (வெளி 14:14, 18-20) கி.பி. 1914ஆம் வருடத்தோடு முடிவுடைகிற 40 வருட காலத்தில் நிறவேறும் என்றும் தேவன் நமக்குக் காண்பித்து இருக்கிறார்.

இப்படியாக வாசகர்கள் அடுத்து வருகிற அத்தியாயங்களில் ரூபகாரப் படுத்தப்படும் காரியங்களும், மேற்சொன்ன விஷயங்களும், நாட்களும் கூட வேதாகம பகுதிகளில் நேரடியாக எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று வாசகர்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. இதற்கு மாறாக, குறித்த காலம் வரும் வரக்கும், அவகள அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவோ, அல்லது பாராட்டவோ முடியாதபடிக்கு கர்த்தர் அவகள மறத்து வத்திருக்கிறார் என்பத அவர்கள் மனதில் வக்க வேண்டும். மேம் ஆவலோடும், விவேகத்தோடும் இருந்து, பொன்னக் காட்டிம் மிக உயர்வாக சத்தியத்த மதித்து, வெள்ளியத் தேடுகிறதப் போல அதத் தேடுகிற பிள்ளகளுக்கே அந்த காரியங்கள வெளிப்படுத்துவார். வெள்ளியானது தீட்டப்படும் வர, அதனுடைய உண்மயான மதிப்ப எவ்வாறு அறிந்து கொள்ள முடியாதோ (ஏனெனில் அசுத்தங்கள் அதின் மீது படிந்திருக்கும்) அதப்போல, மறக்கப்பட்ட சத்தியத்தின் மதிப்பயும் குறித்த காலம் வரும்வர நாம் உணரமுடியாது. இங்கே சில வார்த்தகளின் மூலமாக சொல்லப்பட்ட கருத்துகள ஒவ்வொன்றாக நாம் நிரூபிப்போம்.

பலர், ஒரு கருத்த வேத வாக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்காமலே அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருப்பார்கள். ஆனால் உண்மயான சத்தியத்தத் தேடுபவர்கள் அப்படியல்ல. எனவே அவன் முடிந்த வரயிம், ஒவ்வொரு கருத்திற்கும், தேவனுடைய வார்த்தயால் வழி நடத்தப்பட்டு, அக்கருத்தோடு தொடர்புடய அனத்தயும் ஆராய்ந்து, சொல்லப்பட்ட வார்த்தயின் உண்மயான சத்தியத்தத் தர்க்கித்து, நிரூபித்து தன்னத்தான் திருப்திபடுத்திக் கொள்ளக் கூடியவனாயிருக்க வேண்டும்.

கர்த்தர் அத நமக்குத் தந்தாம் கூட, அவருடைய ஊழியக்காரர்கள் விசுவாசிகளுக்கு குறித்த காலத்திற்குத் தேவயான உணவ கொடுத்தாம் கூட, ஒவ்வொருவரும் தங்கள பலப்படுத்திக் கொள்ள தங்களுக்குத் தேவயானத தாங்களே உட்கொள்ள வேண்டும்.